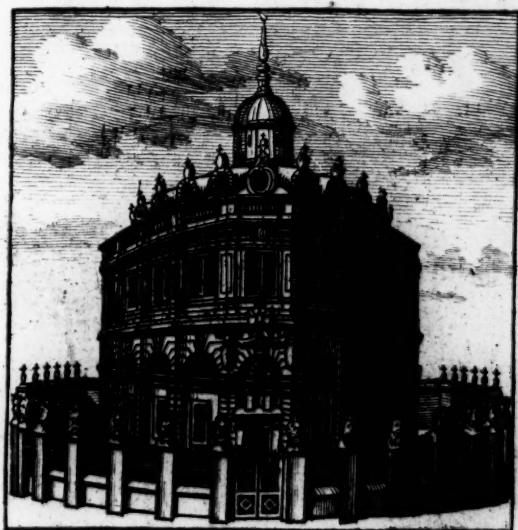

M U S A R U M
Anglicanarum
ANALECTA:

S I V E,

Poemata quædam melioris notæ, seu
hactenus Inedita, seu sparsim Edita,
In duo Volumina congesta.

V O L. II.

O X O N.

E Theatro Sheldoniano, Impensis *Tim. Child*, ad In-
signe Albi Cervi in Cœmeterio *D. Pauli*,
An. Dom. M. DC. XCIX.

d
r
r
p
v
e
n
c

q
b
a
j
8
v
l
n
j
e
l
a

j
j

PRÆFATIO.

Alterum habes, Erudite Lector, Musarum Anglicanarum Volumen: sed illud & genuinum & Autorum permissu impressum. Londinensi Editori hanc laudem concedimus, ut Poetarum famæ dispendio sibi quæstum faciat; illis parum invidentes, qui opera adeo mutila & furtiva Typis mandârunt, ut deformes partus aut non agnovissent ipsi Parentes, aut agnitis erubuerint. Ista vero expolita jam & absoluta Tibi non displicere confidimus, quæ inchoata tantum & inculta humanitèr acceperis.

Fatendum est tamen opus hoc minùs esse perfectum, quòd nullis Cantabrigiensium exornetur Carminibus. Illud verò infortunium nimis potius ipsorum modestiæ tribuendum est, quàm nostris votis, qui præstantissima illorum Poemata non semel frustra expectavimus. Eorum sanè haud pauca summâ cum voluptate legimus, quibus denuò recudendis Prælum Sheldonianum (si ita visum fuisset Autoribus) non sine honore inservisset. Nolumus tamen alicujus scripta sese inscio in lucem emittere, ne invitis videremur donare famam, & nostro exemplo approbare, quod in Poetico Wellingtoni Examine re-darguimus.

Nobis interim ignoscat Academia Oxoniensis, si quorundam Carmina rejecerimus, ut tertio Volumini sua etiam superessent ornamenta.

PRÆFATIO.

De Autoribus nostris multa præfari supervacaneum ducimus. Defunctorum gloria supra invidiam posita est; quam à viventibus amoliri versus nequeunt vel accuratissimi. Tecum modò cogites, quàm castigata Whitfeldi Poemata ipso superstite in publicum prodissent, quæ posthuma licet, & ab adolescente conscripta, tam eximie elucescunt.

Nullarum denique partium studio addicti delectum hunc confecimus: de Carminis elegantia, potius quàm argumento solliciti. Facile autem advertes, Illum plura excitasse Poetarum ingenia, qui ampliorem præbuit Poetis materiem. Nec istud Tibi ingratum fore speramus Gulielmum nostrum tot laudis suæ præcones habuisse; nisi forsàn ægrè tuleris Vatem tanta virtuti celebrandæ non inveniri parem.

INDEX.

I N D E X.

- P**AX, Gulielmi Auspiciis, Europæ reddita, 1697.
J. Addison, A. M. Coll. Magd. Soc. Pag. 3.
- In Exoptatum Gulielmi Regis ex Hiberniâ Reditum, 1690.
Edo. Hannes, A. M. ex Æde Chr. & Prof. Chym. p. 12.
- Musæum Ashmoleanum, *Jo. Dolben, Archiep. Ebor. Fil.*
Ædis Chr. Alumnus. p. 16.
- Pallér, *T. S. Ædis Chr. Alumnus.* p. 22.
- Araulio Recepta, *Ric. Mariett ex Æde Chr. Superioris*
Ordinis Commensalis. p. 24.
- Administratio Mariæ, *D. Ric. Vernon Baronett. ex Æde*
Chr. p. 28.
- Inauguratio Regis Gulielmi III. *Henricus Aldrich, S. T. P.*
Eccles. Chr. Decanus. p. 32.
- Academiæ Oxoniensis Comitæ, Anglicè an Oxford Act,
D. Car. Boyle Comitæ de Orrery Fil. natu minor, Gul.
Hayes, Gualt. Gough Equitum Fill. ex Æde Chr. p. 35.
- Barometri Descriptio, *Jo. Addison, A. B. è Coll. Magd.* p. 44.
- Dux Glocestrensis 1697. *Tho. Jones, è Coll. Magd. Super-*
rioris Ordinis Commensalis. p. 47.
- Inauguratio Regis Gulielmi & Reginæ Mariæ, *Th. Newey*
Ædis Ch. Alumnus. p. 52.
- ΠΤΓΜΑΙΟ--ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ, sive Prælium inter
 Pygmæos & Grues commissum, *Jo. Addison è Coll.*
Magd. p. 56.
- Aula Vindeforiæ D. Georgio Instaurata, *T. Spark Ædis*
Chr. Alumnus. p. 64.
- In Obitum Augustissimi & desideratissimi Regis Caroli II.
Jacobus Harrington Ædis Chr. Alumnus. p. 73.
- In Funus Viri Clarissimi Jacobi Harrington, Egregii
 Poetæ, & Jurisconsulti Peritissimi, *G. Adams Ædis*
Chr. Alumnus. p. 77.

I N D E X.

- Taurus in Circo, *Fr. Knapp, è Coll. Magd.* p. 80.
- Pugna Gallorum Gallinaceorum, *Jo. Freind, Ædis Chr. Alumnus.* p. 85.
- Givetta Ardens, *Honorat. Car. Bertie, Honorat. Rich. Stewart, Steph. Lennard, ex Æde Chr.* p. 91.
- In Natalem Principis Walliæ, *Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro 1688. Vincentius Corbet Baronett. ex Æde Chr.* p. 99.
- In Natalem Principis Walliæ, *Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro 1688. Geo. Dixon, Ædis Chr. Superioris Ordinis Commensf.* p. 102.
- Jus Pilei Oxoniensis, *G. Adams Ædis Chr. Alumnus.* p. 105.
- In Thomam Clusium, five Campanam magnam Ædis Christi, *Tho. Spark, Ædis Chr. Alumnus.* p. 115.
- Desiderium Gulielmi. Horatius, Virgilius, Fannius. *Geo. Duncomb, Tho. Ingram, Tho. Bennet, Armm. Fill. ex Æde Chr.* p. 121.
- In Paludes ab Ormondo Duce siccatas, & Indigenas inde depulso, *Fr. Hickman, Ædis Chr. Alumnus.* p. 129.
- Prælium Navale, *Hugo Parker, Arm. Fil. è Coll. Magd.* p. 136.
- Britannia, *Sam. Lennard, Equ. Aur. Fil. ex Æde Chr.* p. 140.
- Cursus Glacialis, Anglicè, *Scating, Phil. Frowde, Coll. Magd. Superioris Ordinis Commensf.* p. 145.
- Pugna Boyniaca, Anno 1690. *W. Percivale, Ædis Chr. Alumnus.* p. 148.
- Descriptio Spectaculi, quod exhibet Templum Harlemania-
num, *Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.* p. 154.
- Resurrectio Delineata ad Altare Coll. Magd. Oxon. *Jo. Addison, è Coll. Magd.* p. 157.
- Microscopium, *Tho. Bisse, C. C. C.* p. 163.
- Decretum Oxoniense, Anno 1683. — *ex Æde Chr.* p. 169.
- Hircocervus. *Ant. Alsop, Ædis Chr. Alumnus.* p. 174.
- In Historiam Nativitatis Delineatam in Feneſtrâ Orientali Eccles. Cathedr. Christi Oxon. Ex Munificentia
Rev. D. Petri Birch. S. T. D. Eccles. Westmonast. Præ-
bend. *P. Foulkes, Ædis Chr. Alumnus.* p. 180.
- Sphæ

I N D E X.

- Sphæristerium, *Jo. Addison, è Coll. Magd.* p. 187.
- Gloriæ Vis; five Certamen Navale inter — Harmannum Anglum & Præfectum quendam Belgicum, Honoris ergo, commissum, *Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.* p. 190.
- Ad D. D. Hannes Insignissimum Medicum & Poetam, *Jo. Addison, è Coll. Magd.* p. 199.
- Jacobus II. — *Recitavit in Theatro Apr. 23. 1685. — ex Æde Chr.* p. 202.
- Carmen Cornu Venatico Inscriptum, — *ex Æde Chr.* p. 211.
- Carmen Poemat. Oxon. in Obitum Augustissimæ & Desideratissimæ Reginae Mariæ Secundæ inscriptum. — *ex Æde Chr.* p. 212.
- Musæ Regem & Reginam Coronantes. — *Recitarunt in Theatro Apr. 23. 1685. D. Udal. Corbet Baronett. Joh. Sprot Arm. Guil. Barber Arm. ex Æde Chr.* p. 213.
- Exequiæ Dolbenianæ: five Ecloga in Obitum Reverendissimi in Christo Patris Johannis Dolben, Archiepisc. Eboracensis. *Sam. Jones, Tho. Chester, Armin. è Coll. Mert.* p. 224.
- Scholæ Westmonasteriensis Descriptio: ad Reverend. in Chr. Patrem & Dominum Thomam, Episc. Rossensem, & Eccles. Colleg. Westmonast. Decanum. — *Scholæ Westmonast. Alumnus.* p. 231.
- Carmen in Obitum Augustissimæ & Desideratissimæ Reginae Mariæ, Anno 1695. *Henr. Sacheverel A. M. è Coll. Magd.* p. 237.
- Machinæ Gesticulantes, *Anglicè, A Puppet-show. Jo. Addison è Coll. Magd.* p. 243.
- Neptuni Vindicta: five Inedia Undecim Dierum. *Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.* p. 247.
- Fraus Nummi Anglicani: Anno 1696. *Jo. Trapp, è Coll. Wadh.* p. 255.
- In Obitum Reginae Mariæ. *G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.* p. 260.
- Memoriæ Beatissimi Patris Joh. Fell, Olim Episc. Oxon. & Ædis Chr. Decani. — Cum Ipsi Monumentum poneretur. — *ex Æde Chr.* p. 264.
- Experimenta Machinæ Pneumaticæ ab Honoratissimo D. D.

I N D E X.

- D. Boylæo Inventæ. *Henr. Stephens, A. B. è Coll. Mert. Soc.* p. 270.
- In Obitu Reginæ Mariæ: Anno 1695. *Ant. Alsop, A. B. Ædis Chr. Alumnus* p. 275.
- In Novum Hospitium, Chelseiani prorsus æmulum, ad Occidentalem Dublinii Plagam sæliciter exstructum, *Jo. Whitfeld è Coll. Mert.* p. 279.
- Ad Insignissimum Virum D. Tho. Burnettum, Sacræ Theoriæ Telluris Autorem, *Jo. Addison, A. B. è Coll. Magd.* p. 284.
- Maria Regina ex Gente Estonsi. *Jo. Whitfeld, A. B. Coll. Mert. Soc. recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.* p. 287.
- Carolus Princeps Walliæ ex Hispaniâ Redux Anno 1623. *Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.* p. 298.
- In Juvēnem Nobilem Sidneium, Caroli Montacuti Fratrem, Occisum à Batavis in Navali Prælio Anno 1672. *Ode.* p. 301.
- In Obitu Rev. Viri Edv. Pocockii, S. T. P. Ædis Chr. Canon. & Ling. Oriental. Prof. Reg. *E. Smith, Ædis Chr. Alumnus.* p. 303.

E R R A T A.

Tag. 32. lin. 1 & 2. dele & Reginæ Mariæ. P. 43. l. 5. leg. accurrunt. P. 123. l. 22. leg. Atque Sophocleum. P. 171. l. 2. leg. igne.

HONO-

HONORATISSIMO VIRO
CAROLO MONTAGUE

ARMIGERO,
SCACCHARII CANCELLARIO,
ÆRARIII PRÆFECTO, REGI
A SECRETIORIBUS CONSI-
LIIS &c.

CUM tanta auribus Tuis obstre-
pat vatū nequissimorum turba,
nihil est cur queraris aliquid in-
usitatum Tibi contigisse. ubi præclarum
hoc argumentum Meis etiam numeris
violatum conspexeris. Quantum virtute
Bellica præstent Britanni, recens ex re-
bus gestis testatur gloria; quum vero
in humanioribus Pacis studiis non emi-
neamus,

neamus, indicio sunt quos nuper in lucem emisimus versiculi. Quod si Congrevius ille Tuus divino, quo solet, furore correptus materiam hanc non exornasset, vix tanti esset Ipsa Pax, ut illa lætaremur tot perditissimis Poetis tam misere decantata. At dum alios insector, Mei ipsius oblitus fuisse videor, qui haud minores forsan ex Latinis Tibi molestias allaturus sum, quam quas illi ex vernaculis suis carminibus attulerunt; nisi quod inter ipsos cruciatus lenimentum aliquod dolori tribuat tormenti Varietas. Nec quidem unquam adduci possem, ut poema patrio sermone conscriptum oculis Tuis subjicerem, qui ab istis conatibus cæteros omnes scribendo non minus deterres, quam favendo excitaveris.

HUMANITATIS TUÆ

CULTOR DEVOTISSIMUS

JOSEPHUS ADDISON.

MUSÆ ANGLICANÆ.

*Pax GULIELMI Auspiciis Europæ
reddita 1697.*

Postquam ingens clamorque virum, strepitusque
tubarum,

Atque omnis Belli cecidit fragor; Aspice *Cæsar*

Quæ Tibi solliciti, turba Importuna, Poetæ

Munera deducunt: generosæ à pectore flammæ,

Diræque armorum effigies, simulachraque belli

Tristitia diffugiant: O tandem absisce triumphis

Expletus, penitusque animo totum excute Martem.

Non ultrà ante oculos numerofo milite campi

Miscentur, solito nec fervent arva tumultu;

Stat circum alta Quies, curvoque innixus aratro

Desertas fossas, & castra minantia castris

Rusticus invertit, tacita formidine lustrans

4 MVSÆ ANGLICANÆ.

Horroremque loci, & funestos stragibus agros.
 Jamque super vallum & munimina longa virescit
 Expectata seges, jam propugnacula rident
 Vere novo; infuetos mirabitur Incola culmos,
 Luxuriemque soli, & turgentem à Sanguine Messëm.

Aspicias ut toto excitus venit Advena mundo
 Bellorum invisens sedem, & confusa ruinis
 Oppida, & everfos flammaram turbine muros!
 Ut trepidos rerum Annales, tristemque laborum
 Inquirat seriem, attonitis ut spectat ocellis
 Semirutas turres, & adhuc polluta cruore
 Flumina, famososque *Ormondi* Volnere campos!

Hic ubi saxa jacent disperso infecta cerebro,
 Atque interruptis hiscunt divortia muris,
 Vexillum intrepidus [1] fixit, cui tempora dudum
Budenses palmæ, Peregrinaque laurus obumbrat.
 Ille ruens aciem in mediam, quæ ferrea grando
 Sparsa fuit circum, & plumbi densissimus imber,
 Sulphuream noctem, tetrasque bitumine nubes
 Ingreditur, crebroque rubentem fulgure fumum.
 Ut vario anfractu, & disjectis undique faxis
 Mænia discedunt, scopulisque immane minantur
 Desuper horrificis, & formidabile pendent!

1 *Honoratissimus D. Dominus Cutts Baro de Gowran. &c.*

Hic pestem occultam, & fœcundas sulphure moles
 Cernere erat, magno quas inter mota tumultu
 Prælia fervebant; subito cùm claustra fragore
 Horrendum disrupta tonant, fœmiustaque membra,
 Fumantesque artus, laniataque corpora lethum
 Corripit informe, & rotat ater in æthere turbo.

Sic postquam Enceladi dejecit fulmine fratres
 Cœlicolûm pater, & vetuit contemnere Divos:
 Divulsam terræ faciem, ingentesque ruinas
 Mortales stupuere; Altum hinc mirantur abesse
 Pelion, invertique imis radicibus Ossam;
 Hic fluvium moles inter confusaque saxa
 Reptare, atque aliis discentem currere ripis.
 Stant dubii, & notos montes umbrasque requirunt,
 Errore ambiguo, elusi, & novitate locorum.

Nempe hîc *Auriaci* nuper vexilla secutæ
 Confluxere acies, hîc, aspera corda, *Britanni*,
Germanusque ferox, & juncto fœdere *Belga*,
 Quique truci Boreæ, & cœlo damnatus iniquo
 Vitam agit in tenebris, & Qui dudum ore perusto
 Decolor admoti prodit vestigia Phœbi,
 Undique conveniunt, totum conscripta per orbem
 Agmina, Nassovique latus socialibus armis
 Circumfusa tegunt, fremitusque & murmura miscent,

Tam vario disjuncta situ, tot dissōna linguis.

Te tamen è mediis, [2] Ductor Fortissime, turmis
Exere, Tu vitam (si quid mea Carmina possunt)
Accipies, populique encomia sera futuri,
Quem varias edoctum artes, studiisque Minervæ
Omnibus ornatum Marti *Rhēdīcīna* furenti
Credidit invita, & tanto se jactat Alumno.
Hunc nempe ardorem, atque immensos pectoris æstus
Non jubar Arctoum, aut nostri penuria cœli,
Sed plaga torridior, quā Sol intentius omnes
Effundit radios, totique obnoxia Phœbo
India progenuit, tenerisque incoxit ab annis
Virtutem Immodicam, & generosæ Incendia mentis.

Jam quoque torpentem qui infelix suspicit Arcton,
Brumamque æternam frigusque perambulat, urfæ
Horridus exuviis, *Gulielmi* ingentia facta
Describit fociis, pugnatque in ordine Bella
Attentus numerat, neque brumam aut frigora curat.
En! vastos nivium tractus & pallida regna
Deferit, imperio extremum [3] Qui subjicit orbem,
Indigenasque hyemes, Britonumque Heroa pererrat
Luminibus tacitis; subeunt nunc fusa *Namurcæ*
Mænia, nunc tardo quæ sanguine plurima fluxit

2 *Intellig. Infig. Dom. Christoph. Codrington, Unus ex Regii Satellitū
Præfectis.* 3 *Muscovię Imperator.*

Boinia, nunc dubii palma Indiscreta *Seneffi*.

Quæ facies & Quanta Viri! Quo vertice in auras

Affurgit! Quali firmat vestigia gressu,

Majestate rudi, & torvo spectabilis ore!

Sic olim Alcides, immania membra Leonis

Instratus spoliis, vastâ se mole ferebat,

Evandri amplexus dextramque adjungere dextra

Cum peteret, tectisque ingens succederet Hospes.

Dum pugnâs, *Gulielme*, Tuas, camposque cruentos

Accipit, in venis ebullit vividus humor,

Corda micant crebrè, & mentem ferit æmulus ardor.

Non jam Riphæos hostis populabitur agros

Impunè, aut agitabit inultas Sarmata prædas.

Quis tamen ille procul fremitus, Quæ murmura vulgi

Nassovum ingeminant? video cava littora circum

Fervere remigibus, subitisque albescere velis.

Anglia solve metus, & inanes mitte querelas,

Nassovi secura tui, desiste tumentes

Prospicere in fluctus animo suspensâ, trucesque

Objurgare notos, tardamque requirere puppim:

Optatus tibi *Cæsar* adest, nec ut ante videbis

Sollicitum belli studiis fatalia Gallo

Consilia, & tacitas versantem in pectore pugnâs.

Olli grata Quies & Pax tranquilla verendum

Composuit vultum, lætosque afflavit honores.

Ut denso circum se plurimus agmine miles
Agglomerat lateri, ut patriam veteresque penates
Respicit exultans! juvat ostentare recentes
Ore cicatrices, & vulnera cruda, notasque
Mucronum insignes, afflataque sulphure membra.
Chara stupet conjux, reducisque incerta mariti
Vestigat faciem; trepidâ formidine proles
Siat procul, & patrios horrescit nescia vultus.
Ille graves casus, duri & discrimina belli
Enumerat, tumidisque instaurat prælia verbis.

Sic postquam in patriam fœcunda Heroibus Argo
Phryxeam attulerat Pellem, lanamque rigentem
Expofuit Graiis, & tortile velleris aurum,
Navita terrificis infamia littora monstis
Describit, mixto spirantem incendia fumo
Serpentem, vigilesque feras, plaustroque gementes
Insolito tauros, & anhelos igne juvencos.

Te tamen, O quantis *Gulielme* erepte periclis,
Accipimus reducem, Tibi Diva Britannia fundit
Plebemque & Proceres, medias quacunque per urbes
Ingredieris, crebræ consurgunt undique pompæ,
Gaudiaque & plausus; mixto ordine vulgus euntem
Circumstat fremitu denso: Tibi Jupiter annum

Seriùs invertit, luces mirata ferenas

Ridet Hyems, festoque vacat cœlum omne triumpho.

Jamque [4] Nepos Tibi parvus adest, lætoque juventæ
Incessu, & blando testatur gaudia risu.

Ut Patrius vigor atque elati gratia vultûs

Cæsareum spirant, majestatemque verendam

Infundunt puero ! ut Mater formosa serenat

Augustam frontem, & sublimia temperat ora !

Agnosco faciem ambiguum, mixtosque parentes.

Ille Tuas, *Gulielme*, acies, & tristia bella,

Pugnasque Innocuâ dudum sub imagine lufit.

Nunc indignanti similis fugitiva pusillæ

Terga premit turmæ, & falsis terroribus implet,

Sternitque Exiguum ficto cognomine Gallum.

Nunc simulat turres, & propugnacula parva

Nominibus signat variis ; subitoque tumultu

Sedulus infirmas Arces, humilemque *Namurcam*

Diruit ; interea generosæ in pectore flammæ

Aflurgunt sensim Juveni, notat ignis honestas

Purpureo fervore genas, & amabilis horror.

Quis tamen *Augustæ* immensas in carmine pompas

Instruet, in luteos ubi vulgò effusa canales

Vina rubent, variatque infectas purpura sordes ?

4 *Celsissimus Princeps Dux Glocestrensis.*

Quis lapsus referet stellarum, & fictile cœlum,
 Quà laceram ostendunt redolentia compita chartam,
 Sulphuris exuvias, tubulosque bitumine cassos?

En procul attonitam video clarescere noctem
 Fulgore insolito! ruit undique lucidus Imber,
 Flagrantefque hyemes; crepitantia sidera passim
 Scintillant, totoque pluunt Incendia cœlo.
 Nec minùs in terris Vulcanus mille figuras
 Induit, Ignivomasque feras, & fulgida monstra,
 Terribiles visu formas! hîc membra Leonis
 Hispida mentitur, tortisque comantia flammis
 Colla quatit, rutilasque jubas; hîc lubricus Anguem
 Ludit, subfiliens, & multo sibilat igne.

Lætitiâ ingentem atque effusa hæc gaudia civis
 Jam tandem securus agit, positoque timore
 Exercet ventos, classemque per ultima mundi
 Impunè educit, pelagoque licentiùs errat.
 Seu constricta gelu, mediisque horrentia Cancri
 Mensibus arva videt; seu turgida malit Oleni
 Tendere vela noto, quà Thurea flamina miscet
 Æolus, & placidis perfundit odoribus auras.
 Vos Animæ illustres Heroum, Umbræque recentes,
 Quarum trunca jacent & adhuc stillantia crudis
 Corpora vulneribus, quibus hæc optabilis Orbi

Parta Quies, nondum *Nassovo* abducite vestro
Fida satellitia, at solitis stipate catervis
Ductorem, & tenues circùm diffundite turmas.
Tuque, *Maria*, tuos non unquam oblita Britannos,
O Diva, O patiens magnum expectare Maritum,
Nè terris Dominum invidas, quanquam amplius Illum
Detineant, Longamque agitent sub Vindice Pacem.

J. Addison, A. M. Coll. Mag. Soc.

*In Exoptatum GULIELMI Regis ex
Hiberniâ Reditum, 1690.*

ODE.

O Fida Navis, quæ Dominum Anglicæ
Reponis oræ, læta tibi fluat
Fortuna semper, nec secundus
Destituat tua vela ventus,
Quocunque tendis; seu petis *Indiam*
Secura lucri, seu generosior
Bellum in triremes *Gallicanas*
Non vacua meditaris ira.
Scimus, beatam Quantus ad Insulam
Accedat Hospes; scimus, ut impiam
Gentem fugarit, multa mœsto
Pollicitam melius Jacobo.
Quid ripa surgens, aut medius liquor
Contra Britannum robur, & agmina
Sequuta *Nassavum*, & juventam
Montiaci memorem Triumpho
Juvare posset? Primus in obvios
Mire efficacem exercet acinacem

Princeps, & insignes & imos

Exitio premit æquus uno.

Qualem Poetæ, quos Epicus labor

Ævo Latino eduxit in æthera,

Ponunt vel Æneam, vel acrem

Hostibus in mediis Achillem;

Ad quos colores non ego surgere

Ausim canendo, cum neque Spiritus

Ascendat æquus, nec modorum

Norma finat, tenuisque versus:

Talis *Gatheli* degenerem gregem

Nassavus urget. Non reducem pater,

Non speret uxor, si quis ensi

Fisus in oppositum propinquat.

Ac forte quisquam laudis amantior

Illum exequentem sæva negotia

Tiro laceffet, quem decorum

Multa domi generosa virgo

Ardet vicissim, quatenus æmulos

Omnes choreis & pede mobili

Excedit, aut apte vocata

Ad citharam patriam camæna.

Eheu, nec illi sæmineus favor

Prosit, nec artes, quin miser occubet,

Humi-

Humique singultans amores

Dimidios aliis relinquat !

Sub Rege tali quid putet arduum

Britanna pubes ? En, alacris tuba

Invitat ! En, fufpenfa patrum

Arma tholo repetamus unco !

Juvabit arces fcandere *Gallicas*,

Plaudente Mundo, & proruere oppida,

Suumque Vulcanum in fceleſtas

Ferre domos. Erit, ut colonus

Inducat *Anglus* curva *Lutetiæ*

Aratra ridens ; tectaue regia

Invertat ; & feſſus ſub umbra

Egregiæ ſedeat ruinæ.

At tu remittas tempore poſtero,

Cæſar, dolofam pectus in aleam

Offerre pugnando ; Hoc Senatus,

Hoc humili rogat ore Vulgus :

An non propinquas atra Neceſſitas

Concuſſit alas, & memori nota,

Ne Tu venires inter arma,

Admonuit, Jove ſic jubente ?

Averſus illi confilio Senex,

Ubique partis clarus adoreis,

Shombergus in turmam haud merentem,

Et medios properavit ignes;

Quem nunc ademptum exercitus anxio

Luctu requirit, non sine carmine

Heroa laudante, & severis

Invidiam faciente fatis:

Frustra; Nec horæ, quas fuga temporis

Avexit, optant ferre pedem retro;

Nec Mens ab exangui figura

Lapsa semel remeare curat:

Non si medentes, unde potest, aquas

Docta ministret *Rathivius* manu;

Non si *Drydenus* invidendo

Pulset ebur geniale plectro.

Edv. Hannes, A. M. ex Æde Ch.

& Prof. Chym.

Musæum Asbmoleanum.

SEcretos ignota diu Natura recessus
Captavit, non ante oculis, non obvia luci,
Et sese, obscurâ Caligine tecta, remotis
Abdideratve plagis, aut imomersa profundo
Conatus risit varios, hominumque labores
Elusit, nulla deprênsa indagine, nullum
Admissura diem, nisi *Tradescantius* ausu
Fœlici Maris & Terræ spatia ampla perenni
Emensus Cursu, captivam pone tulisset
Naturam, missumque nova in Compendia Mundum.

Ergo age, Musa, tuum duc in penetralia Vatem,
Et totos evolve finus, juvat ire per æquor
Immensum, & diversa sequi miracula rerum;
Jamque mihi extremis videor conterminus Indis
Eoasque Domus, & Phœbi Regna tueri:
O quam læta illic Nemorum spatiarer in Umbra,
Ver ubi perpetuum, semperque injussâ virescunt
Gramina, & irriguæ succis melioribus herbæ!
Quis mihi plantarum, longus quas explicat ordo,
Commemorat vires, nostro sub fydere nasci

Quas olim vetuit pigri inclementia Cœli?
Angusto cum se non passus limite claudi
Et brevibus spatiis, sibi *Tradescantius* Orbem
Poscit utrumque dari; Sed enim si sole negatum est
Hic propiore frui, fœcundaque semina rerum
Pulsa retro gravis aura necat, petit impiger Ortus
Æthereos, primæque adit incunabula lucis.
Certe aliquid nostris erat avexisse Carinis
Congestas Orientis Opes, spoliata relinqui
Regna vel antiquis superùm celebrata triumphis,
Quos Famæ posuisse ferunt Monumenta futura.

Fallor? an ignoti video densa agmina Cœli
Diffimili specie, & variis depicta figuris?
(Seu vel mille modis radios percussa remittant
Phœbeos, seu Natiyo fulgore coruscent)
Apparet tali Thaumantias Iris amictu,
Ipsa suos induta adverso sole Colores
Non alium Regi dat decolor India cultum,
Cui texunt molles augusta insignia plumæ.

Ede, augur Romane, (tibi namque omnia constant)
Qui voces avium obscuras ac Nomina cæles,
Ecqua tibi similis vasti per inania Cœli
Aereas inter volucres, turbanque sonoram,
Descriptum toties ornavit Pompa Theatrum?

Tuque etiam quanquam pariter divinus Aruspex,
 Qui pecorum fibras, præfagaque consulis exta,
 Fare age, quæ Nobis tulit hæc animalia tellus,
 Quorum nunc simulachra juvat fixasque videre
 Postibus exuvias ; ut adhuc immania pandunt
 Ora, sitim prædæ patulo simulantia rictu,
 Atque nova innocuus sequitur spectacula terror !

Sic cum vela daret longinqua per æquora Bacchus,
 (Victorem semper testabitur India Bacchum)
 Obstupuere omnes gravibus distincta Corymbis
 Carbasa, & ignotas passim discurrere Lynces.

Nec Maris immensum frustra decurritur æquor,
 Aut infœcundos præbent regna humida campos,
 Et steriles messes ; cœptis audacibus itur
 In thalamos Neptune tuos ; gemmæque latentes
 Cognatum videre diem, jamque æmula solis
 Fulgura diffusum late jaculantur in Orbem.
 Indignata sedet vacuo Thetis alma Cubili,
 Et stupet incomptis habitata palatia Nymphis,
 Quas ornare solet gemmarum lucidus Ordo,
 Et niveâ semper pendentes aure lapilli.
 Non adeo illustrem parili vel imagine pompam
 Edidit ulla Dies, ex quo Cleopatra nefandâ
 Ingluvie regni pretium dissolvit aceto,

Ægyptumque uno damnosa absorbuit haustu :
 Nec tales victrix egisti Roma Triumphos,
 Cum sua littoribus monstraret vela Britannis
 Cæsar, & in nostris legeret Conchylia ripis.
 Quocunque aspicias nil non mirabile ; totos
 Expandit Natura finus, facilesque videri
 Denudat vultus, & cælo gaudet aperto.

Naturæ sed quis poterit comes ire ? sequemur
 Artis & humanæ tandem molimina mentis ;
 O quali feret hæc Populus spectacula plausu,
 Æstivi tunc cum malè mordax incola lecti
 Ponè trahet longæ sinuosum fyрма Catenæ,
 Tercentumque geret perplexum nexibus aurum !
 Bellua ceu Lybicâ captam venator arenâ
 Quam circum vinclis, & ahenâ compede claudit
 Indomitam, & sævo meditantem prælia dentes.

Illic sublimem ferri Phaetonta videbis,
 Illic solis equos, similemque per omnia Currum,
 Quo prius exciderat, nisi quod sit Cerea summa
 Curvatura rotæ, radiorum cereus ordo.
 Nec frustra mœstæ lachrymas fudere sorores,
 Protinus in varias Electra cadentia formas
 Artifices lufere manus ; hinc flava nitescunt
 Poculaque & gravido prægnantes flamine fusi,

Quos Pygmæa potest conjux gestare, trahendæ

Partitur fociis cum pensâ domestica lanæ.

Hic & parva uxor poterit, seriesque Nepotum

Æquales habitare casas; nuce clauditur unâ

Tota Domus, tenuique in cortice tota supellex.

Seu tibi Bella placent, vivâ depicta Tabellâ

Gesta illic cernes angusto prælia Campo;

Squamosusque Draco lethalis spicula Caudæ

Contorquet, parvoque acini committitur orbe,

Cum Duce Cappadocum invicto, quo præfide gaudet,

Et tutelarem sibi vendicat Anglia Divum.

Seu tibi decurfos animus fert ire per Annos,

Quos omnes pulchro distinguunt ordine magni

Heroum tituli, nec vani Nominis, umbræ

Illustres referunt antiqua Numismata Vultus:

Quo Dictatorem tulerit se Julius ore,

Quo Pater Æneas olim, Regesque Latini

Jura dabant Populis immensum in nomen ituris.

Sic diversa suis signantur secla Metallis,

Et revocant memores labentia tempora Fasti.

Ornasti Matrem tantis, *Affmole*, Trophæis,

Ut quo sælicem sese jactavit Alumno,

Æternum gratâ testetur voce Patronum.

Accipe solennes tibi quas devovimus aras,

Quaque licet monumenta tuis æqualia donis.

En ut nostra tibi laxâ Compagne dehiscant

Mœnia, præcipitemque trahant disjecta ruinam !

Tali Victores exceptit Græcia pompâ,

Ingressisque sacri concusso Vertice Muri

Confertas stravere vias, aditumque dedere.

Excelfo tollet quondam se vertice Moles,

In quâ perpetuis ardens fornacibus ignis

Fœcundo rerum primordia percoquat æstu ;

Et quæcunque diu cæcâ latuere sub Umbrâ

Naturam cogat vel per tormenta fateri.

Hic suspensâ tui semper quæ vivet imago,

Et posita adversâ *Sheldoni* fabrica fronte

Præbebunt alterna sibi spectacula, nec uno

Lumina percellent vultu, vel simplice Pompâ.

Nec tamen hic fisti poterit sibi Conscia Virtus,

Illa dies aderit, gratis celebranda Camenis,

Quando tuis oppressa gement subsellia libris,

Heroum qui vix imitanda exempla secutus,

Sheldono cedis, (quem nulla æquaverit ætas)

Et cum *Bodleio* socios partiris Honores.

Jo. Dolben, Archiep. Ebor. Fil.

Ædis Chr. Alumnus.

Passer.

INdefessum Animal, nullâque libidine victum,
 Cui clunes Natura agiles, caudamque salacem,
 Nec sese æterno passam languescere motu
 Indulfit, Quid tu *passer*, mortalibus ægris
 Objicis absumptas uno molimine vires,
 Demissosque animos, lassos cum evanidus artus
 Destituit vigor, & cœptæ fiducia pugnæ?
 Quam se tota tuis abdit *Cythereia* venis,
 Lascivoque omnes gremio inspiravit Amores,
 Et dedit ipsa suas longe superâsse Columbas!
 Nulla tibi Veneris subeunt fastidia, nulla
 Vel semel accenso defunt alimenta furori;
 Sufficit ipse sibi, sese depascitur ignis,
 Sese alit, & solo semper se fomite gaudet.
 Ut memini voces læto clangore solutas,
 Cum patiens oneris sternit tibi foemina dorsum,
 (Parvâ quidem, tali sed non indigna marito)
 Circuituque vago, placideque strepentibus alis
 Sollicitare tuas visa ad connubia flammæ,
 Suscitât his Furiis, facilemque accendit Amantem.

Tunc

Tunc Tu, qui fusus miscetur corpore toto,
Extimulas genitalem ignem; fœcundaque virtus
Suggestit invictum robur; Si victa fatiscat
Paulisper Venus, at renuis tibi longa quietis
Intervalla dari, primosque recolligis ætus,
Atque instauratis iterum complexibus usque
Fervet opus, strident pennæ, committitur inguen
Indomitum, & tenui lascivis cuspide, *Passer*.
Quid quod Te subiti rapit inclementia fati,
Nec tibi concessa est nulli speranda Senectus;
Mille tibi præstat, *Passer*, lux singula vitas,
Una dies, una hora humano longior ævo est.

T. S. Ædis Christi Alumnus.

Arausio

Arausio recepta.

D Um figit bellator inertia postibus arma,
 Dum lituus flet, & pulsus ad carmina nervis,
 Aonio vates deducunt vertice Musas;
 Te quoque dicemus, regio *Arausina*, receptam,
 Fœderis æterni pignus; Tu carmina poscis,
 O patria *Auriacûm* memoranda! O inclyta nutrix
 Heroum Divûmque! O mille experta labores,
 Invisisque diu *Senonum* obluâtata catenis!

Ergo iterum gremio *Nassovi* infusa recumbis?
 Ergo arcto amplexu dilectum heroa fatigas
 Lætitiæ impatiens, dominoque priore superbis?
 Sic vi prædonum longum vexata, marito
 Penelope castos redeunti aspirat amores
 Singultans; oculosque natantes pascit, & ulnis
 Advolat expansis, & inhæret pendula collo.

Jam pulsi exilio cives, pia turba penates
 Dilectos repetent, jam rura *Arausica* simplex
 Relligio, pietasque, fidesque antiqua revivunt.

Mox

Mox huc confugient *Valdensis*, & accola ripæ
Eridani durus, patriis de Vallibus actos,
Quos ferro hinc *Lodoix*, hinc igne *Sabaudius* arcet.
Interea longè *Auriacis* *Gulielmus* ab oris
Ignatî sobolem pellet, fœdosque cucullos,
Atque pias fraudes tardosque abdomine Fratres.
Artibus ille suam melioribus instruet Urbem,
Jura, magistratusque dabit, sanctumque senatum.
Ille novas *Ædes*, *Phœbo* Musisque, dicabit,
Atque recepta novi cantabunt rura *Marones*.
Ille domos *Atavûm* lapsas, & hiulca ruinis
Cœlicolum attollet delubra; arcesque reponet
Mauritii everfas, & inexpugnabile vallum.

En! video ut studio fervet generosa juvenus,
Pars humeris truncos, pars grandia marmora portant
Obnixa; surgit moles operosa, minæque
Murorum ingentes; fummis undantia pinnis
Auriaci vexilla ardent, ruptoque remugit
Tormentum fumans cœlo, & nigrescit ad auras.

Tum tibi quas grates, *Gulielme*, *Arausio* solvet,
Quas statuas dabit, & capiti decernet honores?
Tempus erit cum olim *Arausinos* advena tractus
Invisens, illic non jam pendentia saxa,
Reliquias fastûs *Romani*, aut templa stupebit
Dissecta,

Disjecta, egregiasve ruinas *Amphitheatri*.

Non *Mario* victos post *Cimbros* structa trophæa

Spumantem *Rhodani* attonitus spectabit ad undam;

Sed, *Gulielme*, tuum spiranti in marmore vultum,

Atque triumphales portas, monumentaque famæ

Sacrata *Auriacæ*, surgentesque ære Columnas,

Defixus mirabitur, ardescetque tuendo.

At vos queis virtus bellandi, & nobile robur

Semper crescentem famam, semperque virentes

Concessit lauros, immortalesque triumphos,

Magnanimi heroes *Nassovæ* gentis, & umbræ

Mauritii Fredericique, atque ingentis *Adolphi*;

Vos dilectæ animæ; Vos (si mortalia curant

Ordinibus divûm inscripti) nova gaudia tangant;

En! vester sanguis *Britonum* diademate crines

Auctus laurigeros, post expugnata *Namurci*

Mœnia, post fractas vires, animumque subactum

Borbonii dextram placidè tendentis, & ultrò

Pacem implorantis, sedes securus avitas

Occupat, atque domos patrum, *Auriacumque* reposcit

Regna olim erepta, atque suis dominatur in oris.

Jam *Senonas* piget, Augustos rapuisse penates,

Fœnore cum multo, *Gulielme*, requiris adultus,

Quos puero incassum *Lodoix* detraxit honores.

Sic olim *Edvardus*, plenis maturior annis
Fræna *Arari Ligerique* daturus, mitior iras
Distulit, & Celtis concessit fœdera, sedesque
Avulsas *Aquitantum*, & *Neustrica* regna recepit.

Ric. Mariett ex Æde Christi,
Superioris Ordinis Commenfalis.

Ad

Administratio Mariæ.

D Udum relicto pectine *Lesbio*,
 Nunc ad priorem sic temerè feror
 Infaniam. O Pecten, movere

Qui superos potes, & creare,
 Hoc si supremum carmen amicior
 Camœna pulchrum ducet in exitum,

Te, Blanda testudo, lyramque
 Emeritam tholus hic eburnus
 In pace ponet tempore postero:
 Haud ulla rursus dextera pervicax

Audebit ad priscum quietas
 Officium revocare chordas.
 Me si *Lycoris* dura refugerit,
 Non Tu quereris flebilibus modis;

Me si beârit, non, ut olim,
 Voce Tuâ peragam triumphum.

Maria, magni Comparis æmula,
 Te destinamus materiem; Tibi

Theatra clamant, ac jocosa
 Admonitus salit *Isis* unda.

O Diva, si quid forte Tibi vacat,
 Nec semper urges pectus amabile

Curis, gerisque semper Anglo

Sollicitam super orbe frontem,

Descende paulum huc, & propior Tuas

Invise Musas, dum Tibi Regiam

Urbem æstus infestat, Canisque

Pene novum minitatur ignem.

Videbis omnes laudibus in tuis

Fervere vates: Pars ad originem

Recurrit, & clarum salutat

Per memores genus omne fastos:

Hic enitentem corpore gratiam

Narrat; manusque & cæsariem, & genas

Miratur, incedens per ignes,

Et nimio periturus aufo.

Alter sonabit, *Tu bona, Tu pia,*

Tu pura vitæ, & justitiæ tenax,

Mittetque virtutes in ævum

Egregiis numeris Poeta.

Non hæc ab udâ fas fuerit Tibi

Sperare *Leydâ*: Laurea *Belgicam,*

Quocunque delinita cultu,

Odit humum minus hospitalem.

At O! Quis alium tollet honoribus

Diem, labanti qui dedit *Insulæ*

Spem primus, ultricemque flammam

Borbonias tulit in carinas?

Illas ovantes in vacuo mari

Matrona longè ex mœnibus *Anglicis*

Prospexit, ut charis diurnum

Virginibus dabat æqua pensum;

Ah, flete, dixit, fata *Britannici*

Extrema regni! Quæ nova *Wallia*

Victis favebit, atque fractum

In gremio populum recondet?

Vos in catenis quatenus auguror,

Captas puellas auferet insolens

Cohors, & ignotum bibetis

Aut *Rhodanum* procul, aut *Garumnæ*:

Tunc, vel superbum vester erit labor

In *Ludovicum* psallere carmina,

Laurosque, supplicesque gentes

Et trepido data jura mundo;

Vel imperatæ stamina purpuræ

Texetis auro, quam Domina induet

Parisiæ, quo sagatum

Luce novâ feriat maritum:

Sic elocuta est. Atqui aliam vicem

In lance pendens fata Diespiter

Parabat

Parabat : Extemplo volentem

Ad scopulos, & amica saxa

Gallum videres, fulmine percitum

Anglo: Videres nantia Lilia,

Trabesque, & Antennas Deosque,

Præcipitesque rates, & ipsos

Duces in undis ; heu, nitidos comæ

Frustra, & ferentes pignora Virginum

Lævo lacerto, dum repellit

Dextra graves operosa fluctus.

Ex hoc in hostem bella refundere

Ardemus ultro : Jam freta milite

Anglo relucet ; jam potiti

Oppositâ dominamur orâ.

Normanna Tellus, unde genus virûm

Audax *Britannâ* crevit in Insulâ,

O Pulchra mater ! O tot alma

Post hyemes repetita, salve !

Agnosce natos, qui tibi vincula

Rumpent dolenti ; seu *Lodoix* fremat

Præsens in armis, sive prisca

Ex Erebo redeat *Joanna*.

D^s. Ric. Vernon Baronet. ex Æde Ch.

Inaugu-

*Inauguratio Regis GULIELMI &
Reginæ MARIÆ.*

A D R E G E M.

O Magna *Auriacum* soboles! O stemmate longo
Heroum demisse Heros! Quo sospite manes
Nassavii exultant; *Fredericique* umbra superbit,
Magnanimi recolens famamque & fata nepotis:
En! tibi captivam prisca gens aspera Bruti
Submittit cervicem ultro; tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit; & Mavortis aviti
Oblita, infuetam manibus prætendit olivam.

Quos non terribilis Cimber, tristesque videri
Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti;
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus misti; gelido neque victor ab Istro,
Edomuit pugnando, deditque in vincula *Cæsar*:
Hi non indecores ferro, neque cedere castris
Assueti quondam, Tua sponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros; victriciaque arma secuti,
Optato cedunt nodo, manicisque fruuntur.

Aspice, ut unanimis Procerum, populique senatus
Sceptra Tibi parat, & solito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores!

Nam

Nam neque Te regni summa ad fastigia vexit

Lucinæ favor, & nascendi inglorius ordo :

Vivida sed bello virtus, tutataque ferro

Libertas, justique amor, & reverentia Divûm,

Intemerata fides, & non revocabile verbum.

Hâc olim Argolicum *Theseus*, hâc arte *Quirinus*

Romanum imperium fixit : *Cyrus*que subactô

Major avo, ambigui Martis durique laboris

Mercedem, Persas, populosque recepit Eoos.

Te Duce, Gradivum poscunt desueta triumphis

Agmina, & in patrias sperant assurgere lauros :

Te Duce, victrices aquilas trans ostia Rheni,

Trans Ligerim ostentant Britones; avibusque secundis

Avulsos Morinos, & Neustrica regna reposcunt :

Semineces video Celtas, genibusque minorem

Borbonium sævire minus, promittere iniqui

Exilii finem, pulsosque requirere cives :

Nequicquam : Domino *Rhodanus* meliore superbit,

Et fractos Tibi volvit Arar, Tibi Sequana fluctus.

Auspice Te, canum Mater cultuque decorum

Efferet os tenebris, puroque incedet amictu

Relligio; & vanas, in Te inclinata, retundet

Irasque, infidiasque, & ovantem sanguine Roman.

Vos, fidi Manes, nati melioribus annis,

Vos *Baliolais* bustum miserabile flammis
 Experti quondam; *Latimeri* simplicis umbra,
Ridlawique anima, & *Cranmeri* dia senectus;
 Nunc O! nunc hilares defensis funere vestro
 Arridete aris; hæcque olim sanguine fœdas
 Lustrari gaudete arces; hæc fede cucullos,
 Funigerûmque greges, & adorea numina pelli;
 Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula sunt.

Ecce suos repetit, pulso bubone, Penates
 Cecropiasque domos, dilectaque mœnia Pallas.

Qualis ubi mediâ volucris Jovis ales in *Æthrâ*
 Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem;
 Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
 Tuta colit sylvas *Philomela*, & littora *Cycnus*.

Quin Tu, sancta *Ædes*, quæ multos ubere partu
 Fudisti Heroas: Quæ nunc (sic fata revolvit
Nassaiides) Dominum tanto es fortita minorem,
 Quanto alias inter fulges Regina sorores:
 Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
 Tu cladis pars magna; alios meliore metallo
 Fidas ire dies; alium tibi surgere credas
Wolscum; *Auriaci* Te spera in nomen ituram,
 Henricique Tui majorem agnosce Nepotem.

Henricus Aldrich, S. T. P. Eccles. Chr. Decanus

Alc

Academiæ Oxoniensis Comitia,
Anglicè An Oxford Act.

Phoëbe redi, quâcunque lates fugitivus in ora,
Sive aliquam sequeris deserta per avia Daphnen,
Seu pastoralis repetens gestamina sceptri
Thessaliæ jam tristis agas in finibus exul;
Te (quam longa tuæ passî dispendia lucis)
Te Dominum *Oxonidæ*, quondam tua turba, reposcunt:
Sunt & adhuc qui Te non in vulgata vocabunt
Carmina, sunt Juvenes, qui, sis modo dexter, Apollo,
Non ita degeneres opera interrupta capeissent:
Quo tibi solennes instaurant ordine pompas
Cernis, & augusti pandunt spatia ampla *Theatri*.
Scilicet hanc *Cæsar* Phœbeis fecit Alumnis
Lætitiâ: Ipse procul *Mosæ* bellator ad undas,
Tela inter media & districtos cominus enses
Intrepidum urget iter, nec, quanquam sæpe *Mariæ*
Menti surgat imago, iras animosque remittit,
Quin toto insultantem ardens agit æquore *Gallum*.
At Nobis placidæ interea fœlicia pacis

Exercere dedit studia, atque aperire recessus
 Castalios jussit, sacrosque recludere fontes :
 Tuque adeo, Decus Aonidum, quo Præside manes
Sheldoni exultant, & sancti dia superbit
 Canities *Felli*, doctæ otia longa Juventæ
 Excutis, & Musas ultra non passus inertes,
 Desuetos renovas, circo plaudente, triumphos :
 Qualis, cum nimiam Latio indulgere quietem
 Relligio mitisque Numæ sapientia, lentæ
 Virtutem excivit Patriæ, residesque movebat
 Tullus in arma Viros. Opera omnibus arbiter æquus
 Impendis diversa ; hic dulcia pollice lævi
 Fila movet Flacci, aut Divinam Æneida tentat ;
 Ore sonans grandi, Demosthenis acrior alter
 Arma quatit, densis alii-Te, *Occhame*, latebris
 Expediunt, multoque latentem pulvere *Scotum* :
 Fervet opus, læti feriunt laquearia plausus.

Quare agite, egregii pars & vos parva triumphi,
 Queis calamos inflare leves Heliconia Virgo
 Indulfit, facilique poemata ludere venâ.

H. Nosti quæ festa & quos restaurare triumphos
 Incipit ? (*G.*) Aut hoc aut aliquid simile huic mihi
 quondam

Commemorabat Avus. (*H.*) Certe hæc nil tale tulerunt
 Secula,

Secula, vix tenuis famæ nos attigit aura.

G. Hinc est, quod varium mirabar in oppida vulgus
Confluere, Aonidumque domos turbare quietas:
Hac Cives (quibus alma falem Natura negavit,
Et multum nebulæ per frontem fudit amictum)
Incedunt taciti, & mirâ gravitate verendi.
Ac juxta, taurorum uncique oblitus aratri,
Rusticus exultat; passim convitia spargit
In focios; hilaris baculo, pede, voce jocatur.
Illic Cecropidas, Nomentanosque nepotes
Vestibus insignes, nec non & torva tuentem
Thrafonem vidi, ille plicatam in terga retorfit
Cæsariem, tunicamque dedit diffundere ventis,
Et subtus lato fulgebat balteus auro.

H. Credideram vero haud oculos retinere tuos qui
Spectatum veniunt, sed qui spectentur ut ipsi.
Vidisti in scenâ Pygmæam ludere gentem,
Et saltare vagum per pulpita Pumilionem?
Vidisti, populo qua lætos area ludos
Exhibet, & gemino distendit stipite funem,
Quam facili corpus nisu saltator in auras
Tollat, quam justo gressus libramine firmet
Infiliens, agilisque trementia fila pererret? [det illum

G. Parcius hæc. (H.) Te puparum pudet? haud pu-

Qui septem studiis annos dedit, & cui longe
A cubito manica ad talos demissa pependit.

Hic Te, si memini, seniori cedere jussit,
Summovitque loco, sibi prima sedilia poscens.

G. Hæc tecum ulterius mox excutienda, vocat jam
Altera materies; & da (*ad B.*) Tu, si grave non est,
Quæ tanta hospitibus *Rbedicinam* causa videndi?
Et quo procedant, quas narras, ordine Pompæ?

B. Organa, diverso quæ multa foramine jungit
Fistula, & aerios acceptat follibus Euros,
Audistis centum discrimina ludere vocum.
Inde canunt, habiles quibus in nova carmina vires
Diva dedit, numeris & qui valere solutis.
Talibus auspiciis Juvenes Encænia templi
Pierii renovant, Magni memores *Sheldeni*.
Ille (sacras quanto versans molimine curas!)
Has posuit sedes æternaque mœnia Musis,
Et Te centenis admisit, Phœbe, fenestris:
Illi solennes primo solvamus honores;
Crastina lux vobis forsan gratissima, risum
Cum moveat, crepitant cui circum compita focci,
Et male compactas pelles futura relaxat:
Aut qui Sidonio splendet venerabilis ostro,
Dum fudat sub mole togæ, talosque gravatos

Vix trahit, & toto resonat gravis ocrea vico.

H. Sed nullos stimulos, nullum, puto, gestat acumen.

Hunc credas forsan sedes mutare quietas

Cornipidemque diu defuetum poscere, terrasque

Explorare novas. (*G.*) At credant ista recentes,

Non ego, namque illos didici securum agere ævum,

Nec charis *Rhedicinæ* excedere mœnibus unquam,

Dum loca sunt, quæ grata focis communibus ardent,

Spumea qua lætos ducit circum amphora gyros,

Et bene concusso crepat alea jacta fritillo.

B. Mox veniet, magno vulgi qui murmure rostra

Conscendet, cujus mordax agitabit acumen

Confestim juvenem atque senem. Trepidate Puellæ

Deliciæ Cottis, bullatæ & cura juventæ:

Tuque annis gravis & fracto jam corpore, cujus

Friget in effœtis conjux petulantior ulnis.

H. Agnosco quid ait, *Terræ*, puto, *filius* hic est.

G. Et magis agnosces, cum Teque tuamque Corinnam

Attigerit, cæcosque diu patefecerit ignes.

H. Hunc circum longo dum sese examine fundit

Turba favens tremuloque quatit subsellia risu,

Hic forsan vili subtemine crassus arator

Incumbens baculo, colloque in terga reclini,

Torvum hiat, indoctasque ad pulpita porrigit aures;

Et

Et quoties alii plaudunt, juvat hunc quoque risu
Durum agitare latus, grandæque intendere buccas.

G. At cur simplicitas adeo tibi rustica ludo est?
Quid facient cives? aurem substringet hianti,
Et gravis in turbâ luctabitur *Aldermannus*:
Illi sufflatu pulmo prælargus anhelat,
Colla madent, liquidâque genæ pinguedine rorant,
Materiesque suis fit Lychniopola lucernis:
Demum importuno diducit labra cachinno,
Tum cum forte suâ de conjuge fabula cœpit.
Atque aliquem, credo, fallent persæpe togatum
Romano sermone joci. (*H.*) Verum ille sodalem,
Cui tenues melius finxerunt pectus Athenæ,
Observat, nervisque alienis mobile lignum
Ducitur: hunc usque intentis aspectat ocellis,
Ac siquando videt patulum dimittere rictum,
Laxat & ipse parata sequacibus ora cachinnis.

G. Abderitano quis me pulmone beabit,
Quis mihi ferratos lateri circumdabit orbes,
Crastina si tantum præbent spectacula risum?
O quam te impatiens quæ proxima volveris opto
Læta dies, longumque Mihi memoranda per ævum.

H. Et memoranda quidem, cuicunque accumbere mensæ
Contigerit, cuicunque loco successeris hospes.

Seu qua fumantes ex æquo meta laceffit
In certamen equos, vel galli cæde rubentem
Tingit humum sanguis, seu cum ridente colono
Effutire sales mavis, ut turba jocantem,
Ut dominum miretur anus grandæva futurum,
Hinc salis æterni fontes, hinc nota supellex
Suggerit ingenium, & decies repetita placebit.

B. Multus uterque fuistis in hoc; jam fronte severâ
Ecce movent duo pugnacis certamina linguæ,
Democriti ille ingens vacuum, & tenuissima rerum
Semina; particulæque leves, globulosque *Renati*;
Obscuro hic quicquid *Zabarella* volumine condit,
Materiem formamque & inania nomina jactat.
Hos cito dimitti sperabitis. (*H.*) Imo ego lætus
Hos etiam specto, vultu dum multa minati;
Exertis digitis, exporrectisque labellis
Nescio quid spinosum, atque implicitum Labyrintho
E nube & tenebris in lucem educere certant.

G. Dumque ardent oculi, & pulmo acres ventilat æstus,
Surdus uterque sono alterius diverberat aures,
Nec lateri parcant, nec ficco ex ore salivæ.
Et jam jamque magis fervent, atque omnia miscent,
Arbiter è cathedrâ donec venerabilis altâ
Increpet, & lites æquali examine libret,

Atque

Atque regat dictis animos, & temperet Iras.

B. At ne vos teneat cæcis discordia nodis
Perplexæ, & vocum obductæ farragine nugæ.
Alter adest vestras qui molli urbanior aures
Mulceat eloquio, & Nympharum enarret amores:
Virgineum ille chorum, pexusque togæque recenti,
Sublimi spectat de fede, latusque venustum
Huc illuc lentè flectit, miserisque puellis
Dat vulnus linguâ, obliquo dat vulnus oculo.

G. Ille refert siquis lascivæ uxorius ulnis
Languescit sponsæ, gremio quæ infusa seniles
Nauseat amplexus, invisaque basia libat.
Vel siqua incauto tacitis præcordia flammis
Accendit juveni, sterileque inspirat amores:
Mox male respondet curis, animumque morando
Torquet, & admissos astutè ventilat ignes

H. Pœtoris O duri filices! O ferrea corda!
Ille verecundos suffundere sanguine vultus
Audebit, tenerisque procax dare vulnera Nymphis?

G. Crudelis Virgo magis an magis improbus ille?

H. Improbus ille. (*G.*) Tamen, crudelis tu quoque Virgo.

Nec tu adeo immitis nimium miserere Corinnæ;
Ipsa dolet merito, quæ tot fuit ante dolori.

H. Sic post edomitum Buten Pagasumque Chromimque
Infelix jaculo cecidit stridente Camilla.

B. Quotquot amœna colunt formosæ rura puellæ,
Vel quarum doctæ veneres mirantur Athenæ,
Huc simul occurrunt. (*H.*) Hinc tu tibi felige Nympham,
Quæ tecum aut fastus Galatæ & Daphnidis ignes
Dulce canat, vel, humum pallâ verrente, choreas
Instituât numerosa, (*G.*) Choreas semper amavi.

B. Vos tamen, augustas qua pandunt atria valvas,
Et vastæ fumant patinæ, & geniale falernum,
Ante dapes sumetis. (*H.*) Et has quoque semper amâsti.

B. Ut memorare juvat quo pingues ordine mensæ
Ostentant epulas, quo nondum instructa tumultu
Unâ hospes civesque ruunt in fercula; sed vos
Non moror invitos; notum dat buccina signum,
Arbor & in medias altè porrecta plateas
Jamdudum pictâ pandit spectacula chartâ.

<i>Ds Car. Boyle</i>	<i>Comitis de Orrery</i>	<i>Fil.</i>	} Ex Æde Christi.
<i>Gulielm. Hayes</i>	} Equitum	Fill.	
<i>Gualtheri Gough</i>			

Barometri

Barometri *Descriptio.*

QUa penetrat Fossor terræ cæca antra, metallo
 Fœcunda informi, rudibusque nitentia venis;
 Dum stupet occultas gazas, nummosque futuros,
 Eruit argenti latices, nitidumque liquorem;
 Qui nullo effusus prodit vestigia tractu,
 Nec terram signo revolubilis imprimit Udo,
 Sed fractus sparsum in globulos formam usque rotundam
 Servat, & in teretes lapsans se colligit orbes.

Incertain quâ sit naturâ, an negligat ultra
 Perficiet, jubar & maturus inutile temnat;
 An potius Solis vis imperfecta relinquat
 Argentum malè coctum, Divitiasque fluentes:
 Quicquid erit, magno se jactat nobilis usu;
 Nec *Deus* effulsit magis aspectabilis olim,
 Cùm *Danaen* flavo circum pretiosus amictu
 Ambit, & gratam suadente libidine formam,
 Depluit irriguo liquefactum Numen in Auro.

Quin age, fume tubum fragilem, cui densior aer
 Exclusus; fundo vitri subsidat in imo
 Argenti stagnum; ut pluviam impendente metallum

Mobile descendat, vel contra, ubi postulat æstus,
Prodeat hinc liquor emergens, & rursus *inane*
Occupet Ascensu, tubulumque excurrat in omnem.

Jam cœli faciem, tempestatesque futuras,
Conscia lympha monet, brumamque & frigora narrat.

Nam quoties liquor insurgit, vitreoque Canali

Sublatum nequeunt ripæ cohibere priores;

Tum lætos sperare dies licet, arva fatentur

Æstatem, & largè diffuso lumine rident.

Sin sese immodicùm attollens Argenteus humor,

Et nimium oppressus, contendat ad ardua vitri,

Jam sitiunt herbæ, jam succos flamma feraces

Excoquit, & languent consumto prata virore.

Cùm verò tenues nebulas spiracula terræ

Fundunt, & madidi fluitant super æquora Fumi,

Pabula venturæ pluviæ; tum fusile pondus

Inferiora petit; nec certior Ardea Cœlos

Indicat humentes, medias quando ætheris Oras

Tranando, crassâ fruitur sublimiùs aurâ,

Discedit & madidis rorantia nubila pennis.

Nunc guttæ agglomerant, dispersas frigora stipant

Particulas, rarusque in nimbum cogitur humor:

Prata virent, segetem fœcundis imbris æther

Irrigat, & bibulæ radici alimenta ministrat.

Quin

Quin ubi, plus æquo descendens unda metalli
 Fundum amat, impatiens pluviz, metuensque procellam;
 Agricolaë caveant; non hoc impunè colonus
 Aspicit; ostendet mox foeta vaporibus aura
 Collectas hyemes, tempestatemque sonoram.
 At licet Argentum mole incumbente levatum
 Subsidat, penitusque imo se condat in alveo,
 Cætera quæque tument; everfis flumina ripis
 Expatiata ruunt, spumantibus æstuat undis
 Diluvium, rapidique effusa licentia ponti.

Nulla tacet secreta poli mirabile Vitrum,
 Quin varios cœli vultus & tempora prodit.
 Antè refert, quando tenui velamine tutus
 Incedes, quando sperabis frigidus Ignem.

Augurio hoc fretus, quanquam atrî nubila cœli
 Dirumpunt obscura diem, pluviasque minantur;
 Machina si neget, & fudum promittat apertum,
 Audax carpat iter nimbo pendente viator;
 Nec metuens imbrem, poscentes Messor aristas
 Prosterнат: terræ jam bruma incumbit inermis,
 Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque paratos.

Jo. Addison, A. B. è Coll. Magd

Dux GLOCESTRENSIS 1697.

R Aptas Tiaras vertice perfido
Narrare vellem, signaque *Turcica*,
Ensesque falcatos, & Istrum
Sanguine barbarico rubentem.

Arctoa digno prælia spiritu
Conarer efferre; ut glacies putri
Induruit tabo, atque vinclis
Purpureis riguere pisces;
Quà torvus alget Sarmata, & hispidos
Contristat agros perpetuum gelu:

Sed Musa castigat vagantem,
Et Patrias celebrare laudes
Impellit. O Quo læta *Glocestria*
Superbit! O Quem tollit Honoribus!

Te Diva sumit non pudendo
Carmine, degenerique versu
Ornare; quamvis nec teneras genas,
Nec enitentem crudior asperet
Frontem cicatrix, nec venusta
Vulnus adhuc violarit ora.

At

At mox adulto robore firmior
Quassabis hastam, vel gladio minax
Fremes, nec ultra Fœminarum
Indecores patieris Artes:
Seu ritè justis instituant pedes
Movere gyris, seu doceant comam
Torquere perplexam, & futura
Ponere virginibus pericla.
Jam non Alumni grandis amantior
Nutrix recenset, fatidicè loquax,
Quot *Albion* olim videbit,
Quot pelagus, Domini triumphos.
Nunc tela fervens poscit, & horridos
Martis tumultus; nunc in Achaïcas
Urbes, pharetrataque Thracen,
Non humiles meditatur iras.
En! ut ferocem Bucephalum domat,
Frustra insolentem verberis! ut jubam
Vexat recurvatam, docetque
Compositos glomerare gressus!
At ille nequicquam emicat arduâ
Cervice in auras, oraque concutit
Spumantia, obluctansque frænos
Dente terit malè contumaci.

Verùm quid Arces *Vinoriæ* tremunt?

Quid læta vano fulmine perstreperunt

Tormenta, festivasque flammæ

Projiciunt, & inerme fulgur?

Divinus ora, & pulchrior aspicì

Incedit Heros; Agmina Principem

Aurata cingunt, & profanæ

Ponè ruunt populi catervæ:

Inter Sodales vertice celfior

Hoardus extat, Tuque premis latus,

Sacville, quem cuncti Patronum

Sollicitant, Tua cura, Vates.

Atque Ille posthac Te quoque carmine,

Princeps, sonabit, Grandia nobilis

Æquare Versu non caduco,

Et Genio numerosiori:

Seu Te remotis tradere Posteris

Libet, faventem pacificæ Togæ,

Musisque, seu Bello furentem

Intrepidè, ac facilem perire.

Agnosco Pompam: nunc galea aspera

Comptos capillos impedit, & femur

Ornat sinistrum, qui recondi

Respuet, irrequietus Ensis.

En! Qualis auro fulgidus ordinat

Parvam phalangem, & prælia ludicro

Furore commiscens, trophæa

Sicca refert, sine clade Victor.

Jam densat agmen cautus, ut obvias

Arcto cohortes proruat impetu;

Fugamvè mentitus, catervas

Opprimit exitii sequaces.

Ut nunc minaci pondere desuper

Nutasse turres, & malè pendulos

Hæsisse muros! ut *Senefam*

Ambiguâ maduisse cæde

Accensus audit! mixtaque funera

Ardet tueri, & sulphure luridos

Artus, & indiscreta membra

Per medias agitata flammæ!

Ut ponè Magni gestit Avunculi

Urgere gressus, dum furit impiger,

Qualis *Boandæ*, vel subacti

Mœnibus intonuit *Namurci*!

Nunc æra luget rauca quiescere,

Bellicque fulmen; scilicet æmulus

Sequi Parentem, *Danicamque*

Non dubiè Sobolem fateri:

Sic parvus Angues comprimit Hercules,

Irās Novercæ, & vividus exerit

Omnem Tonantis vim, afferitque

Se Superis animosus Infans.

Tho. Jones è Coll. Magd. Oxon.

Superioris Ordinis Commensalis.

D 2

Inaugu-

*Inauguratio Regis GULIELMI &
Reginæ MARIÆ.*

A D R E G I N A M.

Quid *Britonum* dubiæ detrectant arma cohortes,
Et figunt tellure hastas, & scuta reclinant?

Quid per *Danorum* tumulos, urnasque *Latinas*,
Saxonidumque pyras, fataliaque hostibus arva,
Securus graditur *Belga*, & sine Marte triumphat?

Usque adeo *Britonum* bello languescere virtus?
Degeneresque adeo tibi sunt, *Arthure*, *Nepotes*?

Non illos *Pallas*, non *Belgica* jussit *Enyo*,
Arma procul jactare, & pacem exposcere dictis,
Et ramum præferre manu fælicis *Olivæ*:
Tu, *Dea*, quæ longo numeras in stemmate *Reges*,
Cui *Brutus* primi, cui *Fergus* sanguinis *Author*:
Quæ sacrum decoras genus, absolvisque *Parentem*;
Tu sævos animorum æstus, & atrocia mulces
Pectora, *Brutigenumque* jubes mitescere corda.

Qualis ubi gelido si forte aspexit in *Hæmo*
Spirantem bella, & meditantem pectore clades
Mavortem formosa *Venus*; *Deus* horridus hastam

Ponit humi; mollitque iras, vultumque minacem
 Explicat; & placidis se acclinat mitior ulnis;
 Nec malit Geticas miscere in prælia gentes.

Sponte tuos ambit pubes Mavortia fasces;
 Nec quis erit, ferro qui te violaverit Aruns,
 Nec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles.

Aspice ut effusos oleâ redimita capillos;
 Det tibi sponte suas grandæva Britannia palmas!
 Illa Anglûm fœcunda parens, dilecta Gradivo
 Nympha; nec assiduis nequicquam exercita pugnis;
 Olim Nympha potens bello; & Quæ fræna Garumnæ,
 Fræna Arari posuit Victrix; modo, cardine verso,
 Marcentes lauros, antiquæ insignia famæ,
 Mœsta gerit; Celsasque timet, neque terret Hibernos.
 At nunc in notas iterum se attollere laudes,
 Fœmineisq; ardet se iterum submittere sceptris:

O quanta incedit gressu! ut præsaga triumphos
 Prælibat Nympha! & venturæ conscia famæ
 Multam in Te *Boadiccæ* & multam agnoscit *Elizæ*.

O dilecta polo Diva; & spes una Britannûm,
 Magnis orta atavis, atavûm generosior hæres:
 Accipe fortunam generis: Neu sceptrâ recuses
 Formosâ gestanda manu: Tibi regius auro
 Velet honos caput, & crines tibi cingat Iaspis,

Eoisque nitens scintillet purpura gemmis.

Tu decus interea, & sacræ pars optima pompæ,
Addideris splendorem auro, pretiumque Smaragdis.

Sic ubi, vere novo, violas & lilia passim
Et niveo myrtos decerpunt pollice nympha,
Et Triviæ agrestem texunt de more coronam;
Ipsa sibi fusos decorat Latonia flores;
Ipsa rosis suaves, myrtisque inspirat odores.

Hos inter plausus, Virgo, pars una triumphî
Heu nimium pars parva tui, tibi grata virentes
Prætendit *Rhedycina* hederas, *Parnassia* dona;
Et tibi *Pieriis* intexit tempora fertis:
Illam equidem tetigit propiori fulmine strages
Immeritam; & sacræ intremuerunt Palladis arces:
Tu, Dea, si puris tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flammâ majore umbris adoletur *Eliza*:
Tu stabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auspicio meliore dabis: neu *Tibris* in *Isim*
Gurgite liventi properet; nec misceat unquam
Impuras *Lemanus* aquas in virgine lympha.

Hoc tibi, Nympha, datum est; alios restare labores,
Et nova pensa tuis gaudes superesse Camœnis:
Nam veluti *Hesperia* regina *Lavinia* terræ,

Dilecto cum Troe suos divisit honores,
Et thalami Ænean, solique in parte locavit:
Sic nolis tibi, Nympha, uni parere Britannos,
Auriacique comas nullo diademate cingi;
At magno indulges dotalia sceptrā Marito.

Auspiciis paribus Dis & Proserpina Manes;
Jupiter æthereas regit, & Saturnia stellas;
Æqua suo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus; madidique tenent consortia regni;
Ipsa tuum in tua sceptrā vocas, *Maria*, Tonantem,
Immensumque regis non unâ cuspide pontum.

Tho. Newey Ædis Chr. Alumnus,
& Acad. Procurator.

ΠΥΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ

SIVE

P R Æ L I U M

I N T E R

Pygmæos & Grues commissum.

PEnnatas acies, & lamentabile bellum
 Pygmeadum refero : parvas Tu, Musâ, cohortes
 Instrue ; Tu gladios, mortemque minantia rostra,
 Offensosque Grues, Indignantisque pusillam
 Militiam celebra ; volucrumque hominumque tumultus.

Heroum ingentes animos & tristia bella
 Pieridum labor exhaustit, versuque sonoro
 Jussit & æternâ numerorum assurgere pompâ :
 Quis lectos Grajûm juvenes & torva tuentem
Thesæa, Quis pedibus velocem ignorat *Achillem*?
 Quem dura *Æneæ* certamina, quem *Gulielmi*

Gesta latent? fratres *Thebani*, & flebile fatum
Pompeii quem non delassavere legentem?

Primus ego intactas acies, gracilemque tubarum
Carmine depingam sonitum, nova castra secutus;
Exiguosque canam pugiles, Gruibusque malignos
Heroas, nigrisque ruentem è nubibus hostem.

Quà solis tepet ortu, primitiisque diei
India læta rubet, medium inter inhospita saxa
(Per placidam vallem, & paucis accessã vireta)
Pygmæum quondam steterat, dum fata sinebant,
Imperium. Hic varias vitam excoluere per artes
Seduli, & affiduo fervebant arva popello.
Nunc si quis dura evadat per saxa viator,
Desertosque lares, & valles ossibus albas
Exiguus videt, & vestigia parva stupefcit.
Desolata tenet victrix impunè volucris
Regna, & securo crepitat Grus improba nido.
Non sic, dum multos stetit insuperabilis annos
Parvula progenies; tum si quis cominùs Ales
Congredi, & immixtæ auderet se credere pugnae,
Miles atrox aderat, sumptisque feroculus armis
Sternit humi volucrem moribundam, humerisque reportat
Ingentem prædam; caesoque epulatur in hoste.
Sæpè improvisas mactabat, sæpè juvabat

Diripere

Diripere aut nidum, aut ulcisci in prole parentem.
 Nempe larem quoties multâ construxerat arte,
 Aut uteri posuisset onus, volucremque futuram;
 Continud vultu spirans immane minaci
 Omnia vastaret miles, foetusque necaret
 Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
 Cum tepido nondum maturuit hostis in ovo.

Hinc causæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
 Atque acies letho intentæ, Volucrumque virumque
 Commissæ strages, confusaque mortis imago.

Non tantos motus, nec tam memorabile bellum
Meonius quondam sublimi carmine Vates
 Lufit; ubi totam strepituque armisque Paludem
 Misuit: hinc (visu miserabile!) corpora murum
 Sparfa jacent juncis transfixa, hic gutture rauco
 Rana dolet, pedibusque abscisso poplite ternis
 Reptat humi, solitis nec sese saltibus effert.

Jamque dies *Pygmæo* aderat, quo tempore cæsi
 Pœnituit foetus, intactaque maluit ova.
 Nam super his accensa graves exarsit in iras
 Grus stomachans; omnesque simul, quas *Strymonis unda*,
 Aut stagnum *Marcotidis*, imi aut uda *Caystri*
 Prata tenent, adsunt; *Scythicæque* excita palude,
 Et conjurato volucris descendit ab *Istro*,

Stragesque immensas & vulnera cogitat absens,
Exacuitque ungues ictum meditata futurum,
Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas.
Tantus amor belli, & vindictæ arrecta Cupido.
Ergo ubi ver nactus proprium, suspensus in alto
Aere concussis exercitus obstrepat alis.

Terræque immensos tractus, semotaque longè
Æquora despiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circum ingens fluctuat Æther
Flamine, & assiduus miscet Cœlum omne tumultus.

Nec minor in terris motus, dum bella faceffit,
Impiger, instituitque agmen, firmatque phalangas,
Et furit arreptis animosus homuncio telis:

Donec turma duas compôsta excurrat in alas,
Ordinibusque frequens, & marte instructa perito.

Jamque acies inter medias sese arduus infert
Pygmeadum ductor, qui Majestate verendus,
Incessuque gravis, reliquos supereminet omnes
Mole Giganteâ, mediamque assurgit in ulnam.
Torvior aspectu (Hostilis nam insculpsêrat unguis
Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
Rostrorum signa, & crudos in pectore morsus.
Immortali odio, æternisque exercuit iris
Alituum Gentem, non illum impunè volucris

Aut ore, aut pedibus peteret confusus aduncis.
Fatalem quoties Gruibus distrinxerat ensen,
Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti!
Quot fecit strages! Quæ nudis funera pullis
Intulit, heu! Quoties implevit *Strymona* fletu!

Jamque procul sonus auditur, piceamque volantùm
Prospectant nubem, bellumque hostesque ferentem.
Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus offert
Ordinibus structus variis exercitus ingens
Alituùm, motisque eventilat aera pennis.
Turba Polum replet, specieque immanis obumbrat
Agmina Pygmæorum, & densa in nubibus hæret:
Nunc densa, at patriis mox reddita rarior oris.
Belli ardent studio Pygmæi, & lumine sævo
Suspiciunt hostem; nec longum tempus, & ingens
Turba Gruum horrifico sese super agmina lapsu
Præcipitat gravis, & bellum sperantibus infert.
Fit fragor; avulsæ volitant circum aera plumæ.
Mox defessa iterum levibus sese eripit alis,
Et vires reparata iterum petit impete terras.
Armorum pendet fortuna, hîc fixa volucris
Cuspide, sanguineo sese furibunda rotatu
Torquet agens circum, rostrumque intendit in hostem
Imbelle, & curvos in morte recolligit ungues.

Pygmæi hîc stillat lentus de vulnere sanguis,
Singultusque ciet crebros, pedibusque pusillis
Tundit humum, & moriens unguem execratur acutum.

Æstuat omne solum strepitu, tepidoque rubescit
Sanguine, sparguntur gladii, sparguntur & alæ,
Unguesque & digiti, commissaque rostra lacertis.

Pygmeadum sævit, mediisque in millibus ardet,
Ductor, quem latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
Corpora fusa Gruum; mediâque in morte vagatur,
Nec plausu alarum, nec rostri concidit ictu.

Ille Gruum terror, Illum densissima circum
Miscetur pugna, & bellum omne laborat in uno:
Cum, subito appulsus (sic Dñi voluere) tumultu
Ex inopino ingens & formidabilis Ales
Comprendit pedibus pugnantem; & (tristè relatu)
Sustulit in cœlum; Bellator ab unguibus hæret
Pendulus, agglomerat strepitu globus undique densus
Alituum; frustra Pygmæi lumine mæsto
Regem inter nubes lugent, solitoque minorem
Heroem aspiciunt gruibus plaudentibus escam.

Jamque recrudescit bellum, Grus desuper urget
Pygmæum rostro, atque hostem petit ardua morfu;
Tum fugit alta volans; Is sursùm brachia jactat
Vulneris impatiens, & inanes sævit in auras.

Talis

Talis erat belli facies, cum Pelion ingens
 Mitteret in Cœlum Briareus, folioque Tonantem
 Præcipitem excuteret; sparguntur in Æthere toto
 Fulminaque scopulique: flagrantia tela deorsum
 Torquentur Jovis acta manu, dum vasta Gigantum
 Corpora fusa jacent, semiustaque sulphure fumant.

Viribus absumptis penitus Pygmeia tandem
 Agmina languescunt; ergo pars vertere terga
 Horribili perculsa metu, pars tollere vocem
 Exiguam; latè populus Cubitalis oberrat.
 Instant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
 Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

Sic Pygmæa domus multos dominata per annos,
 Tot bellis defuncta, Gruum tot læta triumphis,
 Funditus interiit: Nempè exitus omnia tandem
 Certus Regna manet, sunt certi denique fines,
 Quos ultra transire nefas: sic corruit olim
Assyriæ Imperium, sic magnæ *Persidis* imis
 Sedibus eversum est, & majus utroque *Latinum*.

Elysi valles nunc agmine lustrat inani,
 Et Veterum Heroum miscetur grandibus umbris
 Plebs parva: aut si quid fidei mereatur anilis
 Fabula, Pastores per noctis opaca pusillas
 Sæpè vident umbras, Pygmæos corpore castos.

Dum secura Gruum, & veteres oblita labores,
Lætitiæ penitus vacat, indulgetque choreis,
Angustosque terit calles, viridesque per orbes
Turba levis salit, & Lemurum cognomine gaudet..

J. Addison A. M. è Coll. Magd.

AULA

AULA VINDESORIÆ

D. Georgio

INSTAURATA.

V *Insoriæ* augustas arces, Equitumque triumphos,
 Et Procerum vestes stellis fulgentibus aptas,
Cappadocis spatiosam Aulam, multoque superbas
 Marte *Perisclidas*, decus & gestamina Regum,
 Impetus est celebrare : Fave, & Tritonia Pallas,
 Ægide Diva ferox, studiisque asperrima belli ;
 Tuque adsis præsens, vultu metuendus & acri
 Insignis frameâ Mavors, Tuque inclyte *Georgi*,
 Custos Anglorum, qui magnanimos Heroas

Imperio

Imperio regis, & Britonum res Numine firmas;
 Sive novum fidus pigris Te mensibus addas,
 Spicea quā niveas Virgo tibi porrigit ulnas,
 Attoniti seu Te capiant spatia horrida cœli,
 Lethifer in geminos ubi brachia concavat arcus
 Scorprios, atque Tuæ metuit vicinia dextra.
 Nec minor his, dubias rerum qui flectis habenas
Carolide, & tantos æquus largiris honores,
 Adsis ô, placidusque audacibus annue cœptis.

Thamesis irriguâ quâ præceps labitur undâ,
 Et superimpositas stupefactus præterit arces;
 Stat Domus, ampla, ingens, excelsi in vertice montis,
 Regum divitiis opulenta, & Numine *Georgi*.
 Altâ turre minax caput est, undè arduus omnes
Carolus aspectat terras, atque æquora lustrat
 Imperio subjecta suo: Sic æthere summo
 Littoraque, Oceanique vagas circumspicit undas
 Jupiter, & Terræ defigit lumina regnis.
 Hîc nasci, superâque hîc primùm vescier aurâ
Edvarde omen erat; multo quem Marte ferocem
 In bellum rapuit Spes famæ, & vivida Virtus.
 Ille (ubi in adversas acies concurrerat Orbis,
 Fraudibus hinc melior Gallus stetit, indè Britannus
 Missilibus fretus telis ac vindice dextrâ)

Ille memor veteres *Arthuri* instaurat honores,
 Heroasque vōcat duri ad præludia belli.

Quisquis equos melior domat, & qui viribus audet
 Cominūs aut gladio certare, aut eminūs hastā,
 Seu valido malit bellum committere pugno :

Cuncti adsint, meritaque expectent præmia palmæ.

Quoscumque accendit peregrini gloria Martis,

Invitat famā Juvenes, durique laboris

Cruralem vittam gemmis ostroque rigentem

Mercedem ponit, pretium par talibus ausis.

Convenēre Duces, & nunc per tela, per hostes

Haud dubiam in mortem vadunt, & fata futuræ

Securi famæ non jam metuenda laceflunt.

Ex illo florere *Eduardi*, & crescere laudes;

Gallorum Fortuna retrò sublapsa referri.

Sed Britonum neu fortè ingens decus interrumpat

Longa dies, tantique abolefcat gloria facti.

Perpetuā serie succedit Martius ordo

Heroum : siquis bello est præclarus & armis,

Sive fide; fidei monumentum & præmia belli,

Aurea Rex lævæ subnectit cingula furæ.

Nunc eadem jactant eadem ad fastigia vecti

Quinque & viginti proceres, quos æquus amavit

Carolus, atque ardens instigat ad optima Virtus.

Vinoria Templum est & religione parentum,
Et Bellatorum multis insigne trophæis;
Multa ibi figuntur sacris in postibus arma;
Et cristæ capitum, & priscorum signa Virorum,
Spiculaque, clypeique, ereptique hostibus Enses.
Ordinis hîc primum sumunt insignia lecti
Heroes, crebris cumulantque altaria donis.
Est *Aula* interior, vastis suffulta columnis,
Dædaleâque operâ, multoque insignis Apelle.
Hæ sedes epulis, hîc dilabentibus annis,
Perpetuis soliti proceres confidere mensis.

Quin etiam veterum effigies in parjete doctus
Expressit Pictor, vitasque effinxit in auro.
O si quàm doctâ distendit arundine fucum
Verrio, & ingenuo diduxit pollice ceram,
Tam pleno ingenio, tamque exundante Camœnâ
Magnum opus æternare queam! da, Phœbe, potentem.
Da Genium: cœlos nam Tu quoque murice tingis,
Pictam mille potens variare coloribus Irin.
Quâ Tu parte oreris, gradibus de marmore quinis
Conscendit folium multo intertextum Elephanto
Carolus, & stratum subter pede conterit ostrum.

At super aspicias mirâ pictum arte tapetem,
Quâ longo extendit se margine conopeum,

Atque habili revocat cortinam fibula nodo :
 Hæc ubi Spectator malè fidis lustrat ocellis,
 Textricis miratur acum, laudatque nitenti
 Auro distinctas telas, ac credulus infit,
 Penelope levius, melius nil textit Arachne.
 At qui fortè comes miranti doctior astat,
 Deceptos oculos vanæ sub imagine formæ,
 Artificisque manu depingi aulæa monebit,
 Cui neque par olim Zeuxis, nec Cous Apelles.

Quis verò ille audax cristâ spectandus equinâ,
 Insignis clypeo, loricâque ære decorâ,
 Et solidâ argento galeâ, & calcaribus aureis !
 Ecce indignanti similem, similemque tonanti
Cappadocis vultum ! Toto ut ferventis ab ore
 Scintillæ absistunt ! en quantum è naribus efflat
 Irarum, quantusque oculis micat acribus ignis !
 Anguem expirantem rabido de pectore flammâs
 Desuper altus equo graviter ferit impiger Heros ;
 Usque premens monstrum, & vires super ipse secutus
 Usque suas, pendet validos reclinis in armos ;
 Lapsurum sternacis equi cervice putares,
 Lora tenet tamen, & jam vibratâ arduus hastâ
 Attollenti iras, & cærule colla tumentis
 Occupat os ferro, & fauces mucrone cruentat :

Iste dolore ferox totas jam colligit iras,
Et frustra sævus, frustrâque hostile tenaci
Dente terens linguâ nequicquam mordet inani.
Nec minùs impatiens frænorum, & fervidus irâ
Tollit se arrectum quadrupes: calx altera cœlum
Verberat, ignivomi pectus premit altera monstri.

Major pompa vocat, major propè panditur ordo;
Sive opus aspicias, sive ingens Argumentum.
Carolus en Equitum solennem indutus amictum,
Stellamque, trabeamque, periscelidemque decoram
Iride sublimis vehitur! Cui temporâ circum
Inter honoratas fundit se laurea gemmas.

Pax lævum tegit alma latus, *Victoria* dextrum;
Ambæ florentes, formosæ frondibus ambæ;
Froncenti hæc palmâ, ramo illa virentis olivæ.
Ad Regale caput junctâ diadema tenent vi
Religio hinc tabulis nota, indè *Britannia* sceptris,
Religio nebulâ vultus obducta pudicâ,
At clara, & nudo manifesta *Britannia* vultu.

Undique *Virtutum* circumstat magna Caterva:
Ore verecundo insignis, facieque modestâ
Temperies, at sollicitâ *Prudentia* fronte
Egregia, & non mutato *Constantia* vultu.

Haud procul ante pedes flexo tres poplite Divæ

Et *Juvena* parens, & *Thule*, & pulchrior illis
Fœcundisque magis spectabilis *Anglia* mammis.
At torvâ facie Divas supereminet omnes
Astræa, ancipitem cui vibrat læva bilancem,
Dextra manus validum magnâ vi concutit ensẽ ;
Inque novas cædes crescentem demetit Hydram,
Monstrum, horrendum, ingens, & quo non tetrior ulla
Pestis & ira Dei Scoticis sese extulit oris !
Illam Principibus nunquam non noxia *Thule*
Extremam Enceladoque, *Ægæon*ique sororem
Progenuit, fœtam exitio, nigrique veneni
Fœcundam rabie, cui dira *Rebellio* nomen,
Saga gravis paci, Regumque inimica quieti.
Huic si quando putri fortè halitus exit ab ore,
Triste malum populi vitiatas inficit Aures,
Poscere mox ferrum cives, rapere arma Juventus,
Et ruere unanimes adversa in prælia Fratres.
Nec sterilis Furia est : Spatiosas aspice mammas,
Pectoraque, gravidamque armato Milite ventrem !
Non Albana olim tam fœdis uberibus Sus
Terruit aspectus, uterove enixa feraci est
Tot capitum fœtus : Quam prodigiosa propago
Monstrorum eliciunt atro de pectore virus,
Maternosque sinus jejunâ fauce lacessunt !

Fallor? an agnosco permistum Te quoque Turbæ,
Shaftsburî, ô Anglis caput horum & Causa malorum!
Agnosco vultus, nec quenquam conscia falli
Fistula permittit, pendensque sub ilia *Siphon*.
Quin etiam anguiculos inhonesto vulnere nasci
Et quâ rima patet, tubulo manare colubros
Conspicor, & latitans subter præcordia virus.
Ille pavens structusque dolis huc turbidus atque huc
Inclinat vultus, & partem versat in omnem.
Nusquam recta acies: vigil omnia circumspêctat
Omnia formidat; pallorque per ora fatetur
Invidiamque, odiumque simul, gelidumque timorem.
His porrò accedit, subito quod forte tumultu
Excussæ manibus tabulæ, revolutaque charta
ASSOCIATORUM diros testata furores:
Labitur ille in humum velox, properatque libellos
Colligere in gremium, tacitâque recondere veste:
At rapit oppressum, & conanti plurima frustra
Erecto jamjam vulnus meditatur ab ense
Astræa; ille ictum venientem à vertice cautus
Prævidet, & celeri dilapsus corpore cedit.
Parte aliâ duxit distincta per atria Pictor
Cressiacasque acies, & nigri Principis arma,
Captivos currus, Regesque ad fræna sequentes,

Et partum à Gallis repetito Marte triumphum.
Talibus Exemplis monitus dum singula lustrat
Carolus, hand unquam tantorum indignus Avorum
Angliacas laudes simul & miratur, & implet.

T. Spark, *Ædis Christi Alumnus*,

In OBITUM

Augustissimi & Desideratissimi

Regis CAROLI II.

Augustos Manes, & non reparabile vulnus
 Angligenum, raptumque hostilis crimine Fati
Caroliden, memorare jubet Dolor: Ille doloris
 Nunc primum causa est; non præbuit ante querelis
 Materiam; sed in hanc fuspiria distulit horam.

Nunc quæ *Scotorum* rabies, torvusque *Genevæ*
 Incola, triste neget madidi vesticulæ ocelli?
 Cum fractâ Gracchorum irâ, vulgique tumultu
 Composito, optatum pax extulit aurea vultum;
 Cum jam securâ veheretur *Carolus* aulâ,
 Et tandem emeritis promitteret otia curis:
 Spem vanam elusit Lachesis, mediosque triumphos

Abrupit,

Abrupit, pacisque auctori sustulit usum.

Sic olim incerti post longa decennia belli,
Pelides fato occubuit; capitiq; paratam
Amisit laurum, & pendentem in vertice palmam.

Quis non suspiret? cum tu, pars altera fratris,
Pars magna ille tui, extremo junxistis amore
Pectora: cum fugitivæ animæ suprema *Jacobus*
Frigora captavit; gelidâq; in morte natantes
(Ad Fratrem tamen erectos,) compressit ocellos.

Hinc lachrymæ; hinc procerum mistæ vulgiq; querelæ,
Hinc luctûs pompa, & pullati nœnia mundi.

Sic insana olim cum te procûl egit Erinnyes,
Et patriis vulgi furor impius expulit oris,
Absentem flevit *Thamesis*; flevere *Camœnæ*.
At, quamvis procul exul eras; te, *Carole*, vivo,
Non desperatum est tandem mortalia vinci
Et potuisse arma, & frangi potuisse rebelles.
Eheu! nunc longo sejungeris intervallo:
Nunc reditum prohibet claustris & gurgite vasto
Styx atra, & major *Libitina* rebellibus armis.

Sola viget magna umbra tui, memorandaque fastis
Gloria, quæ æternæ monumentis insita famæ,
Usque manet, semper mansura: Hæc sola superstes,
Hæc pars una tui; relevatque hæc vita dolorem.

Namque

Namque olim longi feros post temporis orbes,
 Cum balbus puer, & linguâ titubante puella
 Multa super *Caroli* pugnis, *Carolique* triumphis,
 Multa super fato rogitabunt; ore senili
 Sic pater excipiet, feriemque evolvēt honorum :

‘ Quis non *Annales* tantos, ludumque jocosæ
 ‘ *Fortunæ* referet? cum densa per arma, per ignes,
 ‘ Contra omnem fatorum ictum, fortisque novercæ
 ‘ *Vulnera*, *Carolides* pede fixo immobilis hæsit.
 ‘ Imberbem vidit *Vigornia*; primus in arma
 ‘ Cum rueret, fidæ dux idem & gloria turmæ,
 ‘ Longam edens stragem: mediâ sic *Phœbus* in *Ossâ*
 ‘ (*Phœbus* adhuc juvenis) folium defendit avitum,
 ‘ Immanemque *Otum*, vastumque *Typhoea* fudit.

Cum nigra adversi malè cederet alea belli,
 Quot volvit casus? quam longos ille labores?
 Quot sævi invictus sensit discrimina fati?
 Quam bene solliciti favit clementia cœli?
 Quam bene defendit Dominum suus æquore *Nereus*?
Nereus, quem tanti non muneris immemor, armis
 Afferuit, *Batavique* injustâ compede solvit:

Testis adhuc *Hollandus*, adhuc ostendit hiantes
 Ore cicatrices, & acerbi insignia belli.
 An memorem, *Augustæ* quis, adhuc spirante favillâ,

Æter-

Æternum posuit murum? quisve æmula cœlo
Templa suo, & claras, pulsâ fuligine, turres?

Dum manet in terris feros hæc fama nepotes,
Carole, Tu patrio exultans incedis Olympo.
Te Divus genitor securâ amplexitur ulnâ,
Non metuens iterum hostilis divortia ferri:
Ecce! tibi gremio *Glovernius* instat aperto,
Immaturum orci spoliū, viridisque rapina
Immitis Fati; æterni qui jungit amoris
Desuetos nexus, cœlestiaque oscula figit.
Fælices animæ! vestri pars una moratur,
(Eheu! tantum una) innumerosque moretur in annos
Jacobus: claudat Lachesis regale sepulchrum,
Raraque Cæsareo exultet Libitina trophæo.

Jacobus Harrington, Ædis Chr. Alumnus.

*In FUNUS**Viri Clarissimi***JACOBI HARRINGTON,***Egregii Poetae, & Jurisconsulti peritissimi.*

EHeu ! gementum quis sonus undique
Invadit aures ? quem sequitur Patrum

Pullatus ordo ? cui dolendam

Instituit Libitina pompam ?

Eheu ! quis heros, quis Deus occidit ?

Invisit Orcum num malè belliger

Ormondus ? an torquet furentes

Aldricius moriens Camœnas ?

Non dura tantum sæviit Atropos,

Non ausa tantum ; sed tamen inclytam

Ploramus umbram, sed decoro

Aldricius rigat ora fletu.

Rapta

Rapta est *Jacobi* funere lugubri
 Ingens juvenus, germinibus bene
 Matura primis: O novenæ

Deliciæ, dolor O catervæ!

Hic cùm sonanti carmine diceret
 Reges in ipsos imperium necis,
 Marone magno digna scripsit,
 Digna suo cecinit sepulcro.

Quid mugit altâ voce *Sophos* forum?

En explicantem gnaviter audio

Abstrusa legum! En molientem

Magniloqui grave fulmen oris!

Nunc ora cerno pallida conscii,

Nunc fixa cerno lumina *Judicis*

Stupore, nunc primùm loquacem

Causidicos, reticere turbam.

Sed ille legum grande decus tacet,

Sed jam perenni docta silentio

Damnata vox est: O caducas

Spes hominum, facilesque tolli!

O quem futurum pectore finxeram,

Qui purpuratis cinctus honoribus

Exponeret leges, peritus

Attonitæ moderator *Aulæ*;

Qui voce solus Concilium Patrum

Olim moveret! sed rapit invidum

Jacobe Te fatum, sed ingens

Elyfios petis umbra manes.

Non arma posthac splendida Tullii

Vibrabit æquè, durave pectora

Emolliet quisquam, decorâ

Barbarie teres, & forensis.

Utcunque circum gens petulantior

Strepan't amantes, non alium Virum

Æquè fovebit seu Minerva,

Sive Themis, Tibi vix superstes.

Sic nymphæ Eoæ per morientium

Agmen procorum, per juvenum manus

Ruunt tenaces, & perempti

Sponte rogos subeunt mariti.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

TAU.

TAURUS in CIRCO.

Commissas in bella feras, Hostique latranti
Adversum memoro Taurum, atq; immania membra,
Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.

Et nunc arrectis spectanda in prælia vulgus
Accurrunt animis; mihi nauta adnixus inhæret,
Et cubitum impungit, piceosque exhalat odores:
Hic lanius Turbæ obluſtans pinguedine stillat,
Multâ cæde rubens, & funere, Taure, tuorum;
Hic nitidus collum terit acri pollice scissor:
Ille Canum rabiem tacitâ gravitate revolvit;
Hic Tauri stomachum ingentem, spumantiaque ora
Miratur, geminâque armatam Cuspide Frontem.

Continuò ingentem, duplicatâ incude coactum,
Infigunt terris vallum; Taurique tenaci
Colla ligant vinclo; tortoque volumine stringunt.
Ardus hic graditur circum, tardèque verendo
Incedit passu, atque instantes despicit hostes
Indignans, capitisque minaces quassat honores;

Quales

Quales non jactat Cervus, dum Cornua vibrat,
Mille vibrat tela, & surgentem in vertice sylvam.

Circumstant fremitu populi; torvusque videri
Taurophylax Circo spatiat, Robora crispans
Rasa manu; Tauro semper fidissimus inter
Luctumque, clademque, & iniqui opprobria Martis.
Hic, si quando hæret virtus, belloque frequenti
Mens comiti defervet, amico Robore terga
Demulcens nodosa fricat, Caudamque vibrantem
Spiris intorquet subitis, atque orbibus orbes
Implicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
Lignum terga foveat magicum, viresque animosque
Sufficit ingentes, & ineluctabile Robur;
Et contorta novos inspirat Cauda furores.
Sic, quoties puero flaccescit pingue Cerebrum,
Crudeli tremulus laceratur vimine Clunis;
Dant animos plagæ, Cerebrumque cæstrumque vacanti
Suppeditant capiti, subitusque Poeta venustos
Excudit numeros, & lætus disticha pangit.

Jam Canis impatiens luctatur, grata Tubarum
Signa manens: oculis scintillat flammeus ardor;
Cor micat exultans bello; percurrit honestus
Membra tremor, magnisque vocat latratibus hostem.
Exiliens tandem irrumpit, sed cautior obstat

Ardenti Taurus, pronusque in prælia pendens
 Luctantem, & frustra conantem plura, molossum
 Cornibus attollit; volat ille rotatibus actus,
 Subjectamque stupet turbam, plebemque minorem.
 Concurrunt vulgi clamantes; stat globus infrà,
 Et prono spatiosa inclinant ordine dorfa:
 Decidit, & plebem titubantem pondere pulsat.
 Instat atrox pugnae Lanius, rapidoque Molosso
 Succurrens, en ipse sub auras, pondus iniquum,
 Turbatur rapidè, (dum plebs malè falsa caducum
 Ridet) & ostendit Cornu femoralia rupta.

Interea nullo se continet ordine vulgus,
 Nec jam Circus erat; Senior cum dira rudebat,
Heu Quianam vos tantopere (num auditis?) Amici
 Hinc atque hinc premitis? sic Fatus fuisse ruebat
 Crudo, collisi subito sonuere bacilli,
 Multaque sub rigido crepitârunt verbere Crura;
 Cedit, & immenso plebs circumfunditur orbe.

Haud mora, corripunt spatium; ruit alter & alter
 Dente minax, plausuque sequaci provocat hostem.
 Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
 Contemnit securus, & ingens mole sua stat.
 Hunc subita vertigine corripit; atterit illum
 Mole pedum; stillant pendentia sanguine Crura,

Et pede confusa crepitant per tergora costæ.

Ecquis erit finis Belli? Imperterritus alter
Emicat indignans, trepidatque cupidine pugna.

Quis furor, & Catuli? quæ tanta licentia dentis
Innocui? Satis, & satis atri vulneris, ecce
Instaurare nefas, Hastatis frontibus instat
Corniger inœncussus, agitque impunè Triumphum.

Eheu, nil moniti terret quos numine lævo
Impellit malesuadus honos! prorumpit anhelus,
Assultatque ruitque simul, labensque comanti
Excutitur Capiti, & patulo frustra ore laceffit:
Dentibus heu, quacunque locum virtute petivit,
Successum Dea dira negat!

Arma duo tandem Comites socialia jungunt,
Præcitantque simul: miles veteranus uterque;
Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis;
Hic vires, dentisque tenacia robora jactat
Intrepidus: Populus se fundit prælia circum
Multum hærens animis, & hianti conticet ore.
Tandem rauca canunt hinc illinc signa, canumque
Prorumpunt fraterna Phalanx:
Hic ardens rictu ter hiulco insultat, inani
Ter morfu crepitant dentes; at subdolan alter
Membra movet contracta, soloque adnexus inhæret;

Ista dolus suadet, fallax dolus omnibus olim,
 Nunc primum Domino : Taurus cervice reflexâ
 Erigit obluſtantem, & turbine torquet ad auras
 Dimidium belli ; Comes ociùs impete fertur
 In Taurum frustrâ victorem, & vindice saltu
 Emicat ad nares, prensatque, & pendulus hæret.
 Ter mugit, quatſatque caput, rapidoque rotatu
 Corpus agit circùm furibundus, ter sonat auras,
 Ter frustrâ planctu montes, ſua regna, reſultant :
 Spuma rubet, ſtillantque undanti ſanguine nares.

Sic, ut *Roma* refert, *Sanctus Dunſtanus* olim
 Candenti magnum preſſavit forcipe naſum
Luciferi ; Hic vaſto prorumpit ab ore tenebras
 Turbidus, inque atrâ liveſcunt Sulphura nube :
 Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
 Cum gemitu attollit ; ter frustrâ ſquallida regna
 Reſpondent Domino, planctumque retorquet Avernus ;
 Stridet olens, fumatque ingens ſemiſiſta Proboſcis.

Fr. Knapp, è Coll. Magd.

PUGNA

PUGNA

Gallorum Gallinaceorum.

CUM patrias peterem fedes (sicut meus est mos,
 Urbani siquando movet fastidia fumi;
 Non ita gratus odor) quâ duxit semita, planum
 Introii campum, quem frondea scena supini
 Cingebat nemoris, mediâque in valle *Theatri*
 Circus erat: confusam illic coiisse catervam
 Invenio, admirans numerum, puerosque, senesque,
 Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.
 Qualis ad *Alpei* ripas atque *Elidis* urbem
Graiûm turba ruit, cùm jam solennia Regi
 Coelicolum instaurat certamina; magnus ubique
 Concurfus, latoque implentur littora coetu.
 Talia cernentem cunctandi insueta cupido
 Captat, & ignoti accendunt spectacula ludi.
 Tum Præco (roseum cui crassi fæcula potûs
 Inflabat vultum; atque olidi suffimine pæti
 Halabat barba, & pinguem spirabat odorem,)

Imperii magnâ gaudens ditione, bacillum
Huc, illuc quatit, atque omnem decedere Circo
Infusum populum, & campos jubet esse patentes.
Ociùs in cuneos glomerant, caveamque *Theatri*
Ingentem complent, latumque sedetur in orbem.

His actis, duo, deposito qui pignore certant,
Emittunt geminos texto de vimine Gallos;
Ambo pares, ambo Heroum de stemmate longo
Demissos; quorum cantantur bella per orbem,
Materies fastorum, ævi & documenta futuri.
Hos dominus sociis exemit uterque catervis,
Nec per agros sivit, dulcesve errare per hortos;
Nè Venere absument natas ad prælia vires,
Aut alvo nimium pleni turgente laborent.
Sed rerum prudens penetrâli in sede locavit,
Et salicis circum virgas dedit; insuper ipsos
Cortibus inclusos tenero nutrimine fovit;
Et panem, mulsamque, genusque leguminis omne,
Atque exorta suâ de conjuge præbuit ova,
Ut validas firment vires, pugnaeque parent se.
Nequicquam jejuni urgent vestigia nati,
Poscentes lacrymis tenerisque amplexibus escam:
Vincit amor gallorum, & avitæ gloria gentis.
Quinetiam cristas ipsis, caudasque fluentes,

Et colli impexas secuit pulchro ordine plumas;
Ut rapido magis adversum, quasi veles, in hostem
Impete procurrat Gallus. Mox arte Magister
Juvit avem; quâque alma fatis natura negavit
Roboris, ut tantis æquus se conferat ausis,
Arma dedit calci; chalybemque aptavit acutum
Ad talos, graviore queat quò surgere plagâ.

His armis instructi ambo, jam corbe patenti,
Quâ data porta, ruunt, atque obvia pectora flictu
Committunt. Hæret pede pes, & vulnera crebri
Accipiunt redduntque, & terram sanguine foedant.
Nam modò sanguineam cristam, rostroque prehensum
Percutiunt caput; immani modò verberè tundunt
Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,
Alter in alterius jactantes pectora ferrum.
Succumbunt pariter, pariter surguntque ruuntque;
Dant redduntque vices; nam crucibus addidit ingens
Vis animi robur, pugnaeque arrecta Cupido.
Magnus utrinque virum fremitus: sed amara fidelem
Custodem, à teneris Gallo qui præfuit annis,
Cura movet, priscaque subit pietatis imago.
Multa super formâ recolens, super indole multa,
Ut lateri comes & planis accurreret alis
Deque manu solitam libaret molliter escam;

Tam chari capitis plagas faniemque fluentem
Ferre nequit : contorto humeros & brachia motu
Corripit, & durum perferent Conscius ictum.

Tandem, cū toto manarat corpore sudor,
Et graciles labor immensus lassaverat artus,
Alter ab instanti paulū se subtrahit hoste,
Effugium simulans; multumque agitatus in orbem,
Eludit gyro interior : subitusque sequentem
Devitat; fugit, ecce fugit de stercore natus
Ad charam properans Venerem & Tua bella, Cupido,
Vulgus ait : non sic iratis passibus alter.
Ecce decem pono libras : Quis pignore certat
Dimidio ? hunc alter transverso lumine spectat
Gallorum mores multorum expertus & artes;
Tecum inquit, contendam : ingens, illo auspice, turba
Conspirat, spretæque audet se jungere parti.
Interea vario Galli vestigia flexu
Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
Usque instans, calcemque terit jam calce suburgens,
Et lateri incumbit ; quin vires convocat alter
Interea, atque ardens redit in præcordia virtus.
Tum demū subito se proripit impete, & hostem
Evadit longè prior ; at mox involat acer,
Convertitque vias, & verberare fervidus instat.

Ceu Parthus dans terga fugæ versâque pharetrâ
 Hostibus improvisus adest ; turbata retorto
 Agmina agit jaculo, & victor cedendo triumphat.
 Confligunt iterum, totisque in prælia nervis
 Itur ; & effuso crudescit sanguine pugna.
 Tollunt se arrectos, & densis pectora plagis
 Perfodiunt, pulchramque petunt per vulnera mortem,
 Immiscentque pedes pedibus, bellumque laceffunt.
 Non cladem illius pugnæ, non vulnera dictis
 Commemorare ausim ; non, si mihi lingua fuisset
 Mæonidæ atque os magna sonans ; qui, Maxime Murmi,
Psicharpax, grandi cecinit tua prælia versu,
 Ingentes animos & vitæ prodiga corda.

Jamque ferè spatio extremo, finemque sub ipsum
 Adventant ; fessos tum creber anhelitus artus
 Concutit ; at quanquàm in mediâ jam morte tenentur,
 Non tamen absistunt, Martemve iramve remittunt
 Magnanimi : impatiens vinci simul advocat omnes
 Nequicquam vires, & inania vulnera miscet
 Nobile par Gallorum : hîc lassis arida sensim
 Genua labant, nervi languent, & victus uterque
 In mediâ pariter jacuit resupinus arenâ.
 Ac veluti *Brutus*, sobolesque infensa *Superbi*
Acer Aruns, solos sese in certamina Martis

Poscebant, & multa urgentes vulnera collo
 Infixère, humerisque, & pectoribus hirsutis :
 Jam loca vulneribus deerant, pariterque cadebant
 Confossi, placidaque ibi demum morte quierunt.
 Sic plagis fessi atque æquo certamine Galli,
 Demissâ simul ad terram cervice feruntur ;
Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.

Jo. Friend, Ædis Christi Alumnus.

GIVETTA ARDENS.

B. **D**UM Bellona furit, dubioque in cardine rerum
Hærent suspensi Reges, passimque per urbes
Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur otii,
Colloquiisque vacat, cur non) sermone vicissim
Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?

L. Recta mones; tamen unde novæ argumenta loquelæ
Sumamus? Tu, si quid habes, profer. **L.** Novitatem,
Polleo ego; nam hanc semper amavi, & plurima legi
Scripta viri insignis, qui alternis prælia diebus
Exercet, variâque implet novitate popinas;
Hunc multosque alios semper lego. **S.** Totus in illis.

L. Totus in his fateor; quis enim tam divite venâ
Eloquii præpollet, & æquat prælia scriptis?
Ut meminisse juvat bellum exitiale *Namurci*,
Et fufas Turcarum acies ad mœnia *Budæ*,
Rubras *Hungariæque* acies, ubi turbidus *Ister*
Veloci cursu flaventes torquet arenas;
Ingentes etiam memini *Rheno* ducere pugnas.

B. O lepidum caput, atque insulso sidere natum !
 Siccine cuncta notas, ut *Rheni* molle fluentum
 Esse virum credas ? *L.* Tu, si quid rectiùs istis
 Noveris, imperti. *S.* Mitte hæc, & ad altera transi :
 En Conjuratos in regìa fata latrones ! [quo.

L. Res horrenda. *B.* At carnifici hæc tractanda relin-
S. Tu quoque carnificem caveas. *L.* Hunc fama recenset
 Insignem pietate virum, & super omnia justum
 Servantemque æqui ; at notum mihi nomine tantum.

L. Sitque ignotus adhuc moneo. *B.* Quid in hisce mo-
 ramur ?

Altera res agitur, jactatque per oppida rumor
 Moenia *Caletana*, exardentemque *Givettam*.

L. *Caletum* novi ; jampridem audita *Givetta* est :
 Singula scire velim, & rem totam ex ordine gestam.

B. Sit meus iste labor cupio ; namque omnia ad unguem
 Nota mihi, memorique manent in mente reposta.
 Hîc firmo *Lodoix* fretus munimine valli,
 Fœcundam posuit messëm, Cerealia dona,
 Hordea, frumentumque, &, equorum pabula, fœnum,
 Terræ incrementum, bellicque alimenta futuri.
 Sed frustra impletur flavo teres area culmo,
 Et plenâ conferta gemunt granaria messe.
Wilhelmi auspiciis *Arblomius* advolat Heros,

Ultricemque jacet flammam, & spem ludit inanem.

L. Quis tamen ille Heros? anne è nostratibus unus,
Strenuus aut *Rhodani* potator, an accola *Rheni*?

B. Quæ regio in terrâ illius non plena laborum?
Siccine nota tibi, rerum sic lecta novarum
Scripta? hic est miseris notus *Ginkléus Hibernis*,
Quo ducente, rubros hostili sanguine campos
Fugère attoniti *Celtæ*; atque ultricibus armis
Contemptor Divûm *Ruthrus* (infatiabile monstrum)
Occidit: ille etiam clausos in mœnibus hostes
Fudit, cognomenque evictâ ex urbe recepit.

S. Fas mihi nota loqui, feriemque evolvere rerum;
Fas bella ordiri, quæ cuncta miserrima vidi,
Et quorum pars magna fui. *L.* Quis funera tanta
Explicet, aut possit verbis æquare laborem?

S. Vidimus attonitis jaculantem mœnibus ignem
Militem, & ardentes immisso sulphure glandes:
Vidimus ad summa exurgentes culmina flammæ,
Dum simul ignis equos, & equorum pabula torret;
Una domos dominosque, bovesque boûmque labores,
Pulverulenta rapit flamma, & furit æstus ad auras.
Plebs confusa ruit, fugiuntque per oppida cives,
Vitantes ignem; mox corripit acrior ignis;
Undique terribiles flammæ, exitiumque coruscum,
Splenden-

Splendentesque ruinæ, & latè fulgidus horror.
 Nota petunt miseri, sed vana, levamina cives,
 Amotas tegulas, sublatæque culmina tectis,
 Avulsumque pavementum, nudatæque terræ
 Viscera conspexi, ut violentum ponderis ictum
 Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.

L. Sic *Parthus* bellum devitans opprimit, hostes
 Incautos prudente fugâ, & cedendo triumphat.
 Unde tamen jactat distantes machina flammæ
 Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.

B. Ferratâ imposto volat ardens sulphure concha,
 Longum syrma trahens, scindensque in nubibus arcum,
 It furiale rubens. *L.* Pavidum sic territat orbem
 Stella minax, volitatque accenso crine Cometes.

S. Sed nec stella magis fatali exæstuat igne.

B. Illa cadens tremulam vasto quatit impete terram,
 Ingentique boatu dirupta evomit ignes,
 Et quassa elidit solido fundamine tecta,
 Evertitque domos: nunc mortis mille figuras,
 Semifustosque artus, & singultantia corda,
 Et gemitus morientium audires: cuspide miles
 Deposita tremat, & cæcam penetrare cavernam
 Secretosque locos quærit: quin protinus altæ
 Machina perrumpit latebras, & terra dehiscens

Involvit

Involvit trepidantem, avidoque absorbet hiatu.

S. Surgentem ad flammam paleæ volvuntur inanes,
Flaventesque rubent fegetes, stipulæque volantes
Ardent, & crepitant victricibus hordea flammis.

B. Sævus ubique furor, regnatque per oppida luctus
Tristia, virgineisque choris gravis incubat horror.
Undique diffugiunt tremulæ per compita nymphæ,
Pulchra cohors, nec jam versato mollia fuso
Pensa trahunt, agilique manu subtemina ducunt.
Territa quin refugit subitâ formidine virgo,
Inque proci gremio jam primum blanda recumbit.

L. Crudeles flammæ saltem violare puellas
Parcite; non istis meruerunt ignibus uri.

S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum,
Hinc natum exanimem deflet Pater, inde maritus
Languentem tenet uxorem; charique colonus
Spem gregis amissam luget, vacuosque labores.

B. Ingenti mox templa ruunt collapsa ruinâ,
Reliquiæque, crucesque ardent, & sacra supellex
Ignatî, fumantque novis altaria flammis
Everfa, & juxtâ pinguis jacet hostia Flamen.

S. Hinc Monachum vidi abdentem timida ora cucullo,
Signantemque manu pectus, tremulæque libelli
Exciderant pavitanti, & sancta rosaria, dextrâ.

L.

L. Mira refert. *B.* Haud vera refert. *L.* Ficta, omnia ficta ;

Nam certum est nil tale meos memorare libellos.

S. Mene putas curare tuos ignare libellos ?

Improbis iste Author nunquam vel nomine tantum
Me notat, aut narrat, quæ gessi, ingentia bella.

B. Parcius ingenuis obtrudas ista memento.

S. Sed vidi majora ; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum !)
Excutitur patera, & fusus liquor omnis, & ipsa.

L. Heu ! quantus lacrymarum imber jam proluit ora :
Maluit hic altas rapuisse incendia turres,
Regalesque domos, quàm sic violare Falernum.

B. Ut fervet calicem, proprium caput offeret igni.

S. Quin aliud, dictuque oritur mirabile, monstrum :
Helvetius graditur dum circum compita miles,
Torva tuens, fumosque leves eructat in auras ;
En ! accensa volat fax, & stridente favilla
Excutit ore tubum ; furit atrox flamma per ora,
Cæsariemque plicatam urit, barbamque micantem.
Hic furibundus alit vesano in corde dolorem,
Solamenque recusat, & ultrò trajicit ense
Pectora, nec poterat barbæ superesse crematæ.

B. O frontis perfrictæ hominem ! non te pudet horum ?

Non

Non hæc *Ferdinandus* habet, nec talia fingit
 Pagina *Mandevilli*. *L.* An *Mandevillius* ille est,
 Qui varios hominum mores describit, & urbes?
 Hunc ego perlegi, miratus sæpe virorum
 Ingentesque pedes, summoque in vertice ocellum.
 Certè hic nil fingit. *S.* Nec ego; tamen invidus ille
 Rumpitur invidia. *L.* Et rumpatur. Nonne aliud quid
 Vidisti? nam audire juvat; fias visa referre.

S. Dum gladium femori, atque aurata monilia collo
 Accingit, pyrioque refertas pulvere thecas
 Circùm humeros jaëtat *Gallus*, victorque pererrat;
 Scintilla exiguo suscepta foramine thecæ
 Sulphureum accendit globulum; furit ilicet ignis,
 Horrendumque tonat; rapitur sublimis in auras
 Fumantes, nigroque levis volat æthere *Gallus*.
 Mox cadit in terram discerptus membra; revulsus
 Hic humerus jacet, inde caput, sparsumque cerebrum;
 Extæ suumque petunt vel adhuc spirantia truncum.
 Vidi — *B.* Quin parce auriculis; Tibi copia fandi
 Sat concessa diu. Dum tot spectacula fingit,
 Res ipsa est dubia, & minuunt mendacia verum.

L. Quales ille locos, & quæ miracula vidit?
 Quin vos ite leves nugæ, chartæque novorum
 Repletæ, & rapiant numerosa volumina flammæ.

Tu mihi solus eris liber, & tibi talia gesta
Narranti, totis gaudebo vacare diebus.

S. Ast ego, quàm vellem præsentia cuncta tueri!
Quàm cupio spectare iterum galeasque nitentes,
Armaque sanguinea, & fulgentes ære catervas,
Oppidaque everfa, atque undantem pulvere fumum.

B. Pergite vos Juvenes, & nobilis excitet ardor
Ingentes animos: ite & per bella ruentes
Igneus impellat vigor, atque interrita virtus:
Atque hùc detulerit varios ubi fama labores,
Magnanimosque ausus, celebrabunt prælia Musæ,
Et vestra hoc olim resonabit facta * *Theatrum.*

* *Ubi hoc poema publicè proferebatur.*

Honorat. { *Car. Berrie,*
 Rich. Stewart, } *Ædis Christi Alumni.*
 Steph. Lemard,
 Baronetti fil.

*In NATALEM**Principis WALLIÆ.*

O Surgens Britonum decus! O animosa ferocis
Rinaldi soboles! O spes Extrema Stuartum!

Te tandem tardo fudans molimine finxit,
Te tandem teneræ indulgit Lucina Parenti
Solamen, pretiumque moræ: Tu Fata Tuorum
Pendula, lapsuramque domum, dubiosque penates
Æternum firmas; & avitum extendis honorem;
Tu tristes fratrum Cunas, Urnamque frequentem,
Et cineri aggestos cineres; generisque rependis
Cæsarei clades, & iniquum absolvis Olympum.

Non etenim frustra plorat Berecynthia Mater
Triste puerperium; Natosque in patre sepultos:
Cum tandem vacuis succedat Jupiter ulnis
Fataque venturo præludant sæva Tonanti.

Tu, dilecte Puer, meliori conjicis urnâ
Adversas Britonum fortes; niveasque refundis:

Te Mavors veniente filet : filet horrida late
 Seditio ; & , vanæ metuens se credere pugnæ,
 Victa fedet, Puerumque timet Civilis Enyo :
 Aspice compositam Tethyn, requiemque Profundi ;
 Nulla Caledonio Tempestas surgit ab axe,
 Nec lenes iterum Sabrina exasperat undas :
 Pax belli immemores Brutos, Gracchosque filentes,
 Pax Cinna, Mariosque tenet ; Pax omnia circum
 Temperat ; & placidam cunis prætexit olivam.

Sic ubi terræ ignis, ponto se subjicit aer,
 Nec servant Elementa fidem, nec fœdere certo
 Se male dispositæ fociant vaga semina Deli ;
 Firmat Apollo lares, & nati Conscia Phœbi
 Insula dediscit bellum, & solidata quiescit.

Non Auguste Infans, non tantum limina Jani
 Clausa colis, Pacisque studes inglorius arti ;
 Te primis etiam finget Bellona sub annis,
 Et teneram accendet mentem, Martisque docebit
 Dura rudimenta, & rigidi studia aspera belli.

O animose Puer, Quo Te per inhospita faxa,
 Trans Rhodani fluctus rapiet, trans ostia Rheni
 Famæ dulcis amor, dubiisque interrita virtus ?

Cressiacas iterum lauros, Britonumque sepultam
 Extendes famam ; Tecum numerosa Garumnæ

Tranabit

Tranabit fluctus; aut scandet iussa Pyrenen
 Anglorum pubes; & fors numerabor in illis.
 Tu modo, Cura poli, & Gentis spes una Britannæ,
 Alme Puer: si fida tuis Majoribus olim,
 Si semper Rhedycina fuit; si adversa rebelli
 Se turmæ opposuit; si præbuit ubera Patri;
 Et tua solenni Canit incunabula versu:
 Tu sacras tutare arces, immotaque Phœbi
 Mœnia, Musarumque domos, Arasque perennes.

Vincentius Corbet

Baronett. ex Æde Chr.

Carmen excerptum ex Strenis Natalitiis
 Acad. Oxon. è Theatro 1688.

In NATALEM
Principis WALLIÆ

O D E:

Excerpt. ex Strenis Natalitiis Acad. Oxon. è Theatro 1688.

NON ære rauco facta Tonitrua,
Non Ordinatæ per laquearia

Festæ Lucernæ, non renidens

Ignibus innumeris Platea,

Bono Diei tam memorabilem

Addunt honorem, quam brevis arbitrat

Plausus Camœnæ, nec Latinâ

Arte carens genioque Versus.

Tuos labores, magna puerpera,

Novamque Prolem non morientibus

Mandabo chartis, quas futuro

Posteritas leget omnis ævo.

En, auspicati murmura Barbiti

Auditis? O Tu, iusta superbia

Parentis Augustæ! O Beati

Mascula progenies Jacobi!

Quando

Quando innocentes corpore firmior
Cunas relinques? quando minoribus.

Exibis annis, & virile

Ingenium capies ab ævo?

Tunc forte Nostras nobilis incola

Intrabis Ædes; ut teneram indolem

Paulisper apponas togatæ.

Ingenuis studiis Minervæ:

Hic, civitatem quis deceat status;

Hic disputabis, quem teneat locum

Romana virtus; quos crearet

Sparta viros, faciles perire:

Quid Marte Pyrrhus, quid Fabius morâ

Possset, quid Urbi proximus Hannibal,

Disces: Et evolves Tuorum,

Facta Patrum, bene nota Famæ.

Vacante quodam tempore, forsitan

Hæc ipsa de Te carmina publica,

Hæc ipsa lecturus requires:

Ah, quid ab hoc calamo profectum,

Meisq; Musis & tenui lyrâ,

Placere tanti judicio viri

Valebit? ah, quantum pudorem

Exiguæ facies Camœnæ?

Nec Tu Poetas, gloria seculi,
Contemne, Princeps, aut Citharæ sonum:

Per quam tot Heroes repositi

Sedibus æthereis quiescunt.

Theron, & Alcon, & Chromius vagæ

Doctus quadrigæ, & Diagoras pugil

Omnes in æternum jacerent.

Sub tenebris, & honore casti;

Ni digna cœlo nomina Pindarus

Versu fideli munierat fatis,

Misertus illustres Amicos

Atque dati breve tempus ævi.

Geo. Dixon, Aedis Christi

Superioris Ordinis Commen.

Jus PILEI
OXONIENSIS.

A. Quid nos O focii ignaros conscendere rostra
Impulit, aut quorsum cum tanto Vulgus hiatu
Intenti ora tenent, arrectisque auribus astant?

Nescio ego prorsus rem omnem. (*C.*) concedimus ultro.

B. Carmina sunt dicenda, sed O quis carmine pollet?

A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Musæ,
Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ

Quarlus, & ingentis carmen sublime *Witheri*,

Arripui fervens, & pernox sæpe relegi,

Exhausique acri studio sacrata puellis

Carmina Pieriis, & multâ digna lucernâ.

C. Digna quidem; sed quæ tantum lychni graveolen-
tem

Involvant adipem; At multum tibi debet Apollo

Qui stupidum memoras tantâ cum laude *Witherum*:

Verum age quale potes cudas miserabile carmen.

*A. Salve O magna cohors; mihi Vos nunc contemplanti
Major lætitia est in pectore, quàm fuit ante.*

*C. Audis? (ad B.) Musa redit multum irridenda
Cuculli,*

Atque iterum rhythmo tinnit Romana poësis.

*I (ad A) miserande Gradum ad Parnassum consule, venâ
Ut discas comptum meliori educere carmen.*

*A. Tune mihi gnaro præcepta hæc ingeris? istum
Tune jubes volvendo librum renovare labores?
O mihi post nullos unquam memorande poetas
Magne Gradus! non Te valet exuperare canendo
Flaccus, non vincit divinæ Aeneidos autor.*

*C. Nimirum hic isti par est sapientum Octavo,
Judice quo FINIS præclara volumina scripsit.*

*A. Sed quid me numeros quid versus fundere coget,
Narret Apollo mihi. (C) Fiet tibi verus Apollo,
Dicere qui versus coget; nam pectora circum
Serpit torpor iners, & nubila tempora lambit.*

*A. At Tu (ad B.) qui spondes mirâ gravitate Cato-
nem,*

*Dic precor. Hic (ad C) tantum nugas effutit inanes
Ludicrus, & captat jocularis scurra cachinnos.*

B. Pileus invitat, merces ea carmine digna est.

A. Pileus? (*B.*) & versus quia res & tempora
poscunt,

Dicite materiam quam sumitis? (*C.*) Id Tibi (*ad A.*)
dicam,

Si paulum auscultes, Tua Phyllis decantanda est,
Phyllis, quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.

A. Heu! mea rure procul Phyllis suspiria ducit;
Me vocat absentem Corydona, auditque videtque.
Sed quid si major surgat mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar *Gulielmi* pangere laudes.

C. Ingenium *Batavum* non æquat *Cæsaris* acta,
Aut animum invictum *Gulielmi*, & nobile robur.
Te potius *Mævi* (*ad A.*) satyrâ stringemus amarâ,
Qui miserum in rostris audes disperdere carmen.

B. At nunc materies me Judice versibus apta est
Pileus, & cristæ non enarrabile textum.

A. Pileus? Hem quid vult sibi *Pileus*? Estne poeta
Hic, aut *Mæcanas* qui Vati præmia ponit?

B. O cæcas hominum mentes quas devius error
Implicat! At Te (*ad A.*) si advertas, meliora do-
cebo.

C. Hei mihi! *Baxterus* sermonem orditur ineptum.

A. Pileus ex tenui compacta est fabrica ligno,

Quam

Quam nigro indutam panno, formæque quadratâ
 Insignem, exornat mediam bombycinus orbis,
 Grande decus capitis. (C.) Sic nugis addere pondus
 Affuetus quondam pinxit cochleare *Zacutus*
 Concavo-convexum, cui cauda oblongula, per quam
 Dextra tenax aliquod liquidum patulo inferat ori;
 Mirum instrumentum! (A. ad B.) Quis Dædalus arte
 peritus

Egregium hoc confinxit opus? terrarum ubi vivit?

B. Est locus oppositus fedi, quæ surgit ad auras
 Auspiciis *Alurede* tuis sacrata Camœnis;
 Plurimus hîc protenso in stipite pendulus hæret
Pileus; hîc plenus rimis, curtusque galeri
 Circulus, atque brevis ligno vix prominet Orbis;
 Quæque genas vetulæ effœtas frigentis obumbrat
 Pyramis assurgit; nec non ludibria ventis
 Fasciculi pendent spirarum, & ferica fila.
 Hîc opifex sedet, & magno molimine sudat,
 Nunc rotat in teretes orbes prius igne paratum
 Vellus, nunc lignum molitur futile, quod mox
Pileus evadit. (A.) memini, nec plura requiro;
 Sæpe equidem vidi artifices, & *Pilea* vidi;
 Sed non fronte geram. Tali me tempora cinctum
 Tegmine, si procul aspiciat, mox turba boabit

En *pecus Ignati* ! correptaque protinus œstro
Romanae infamem avellet *Meretricis* amictum.

Præterea indignè patior dicteria vulgi

Ridentis juvenes *Quadræ* in fronte gerentes.

C. Unde tibi *quadra* displicuit quem semper edendi
Urget amor, fartumque juvat, taurinaque costa ?

Quem sæpe in morem Trojanum, absumere mensam
Et violare manu penuria adegit edendi

Dulcis crusti Orbem, patulis nec parcere quadris ?

A. Quisque dapes amat. At major me cura fatigat,
Me pretium movet, & species formosa galeri,
Cui nitor egregius, quem circum argentea spira
Ludit, & ardenti subnectit fibula gemmâ :

Tale decus capitis mihi mens gestare superbit.

B. Heu quantum nescit fatum, sortemque futuram
Mens hominum, quoties fastu turgescit inani !

At Tibi tempus erit cum nunquam emisse galerum
Optaris, quo jam frueris gaudesque potitus.

A. Dii prohibete minas quale omen præscius au-
gur

Quod tempus fatale canit ? (C.) *Gadburius* alter

Mœsti Carolidæ reditum, Auriacique ruinam

Præfagus miseram cantat. (B. ad A.) Dum forte ga-
lero

Tectus,

Tectus, nocte domum petis, & non amplius ingens
 Campana attonitas tinnitu verberat aures;
 Occurrit subito facies invisa *Magistri*
 Cui manicas villosa exornant vellera Serum;
 Hunc fugis, hic sequitur, dextrâ jam jamque tenaci
 A tergo prensat, dictis simul increpat ultrò,
 Et licet invitum, nomenque domumque fateri
 Et manè accitum nummos deponere cogit;
 Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
 Emenso, quanti pretiosi multa galeri.

A. Hunc olim ut memini jussit vitare *Magistrum*
 Me Pater; At quid? non aliâ ratione parandus
 Carminibus solis debetur Pileus? (*B.*) haud fas
 Nobis *Aoniæ* leges mutare Catervæ;
 Sic statuunt Musæ. (*A.*) Ergo omnes quos undique
 cerno

Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris
 Doctoresque, magistrique, atque his proximus ordo?

B. Paucos Musa beat, sed queis non dexter Apollo
 Dat citharam & numeros, Gradus his dat *Pilei* ho-
 nores.

A. Quid meus ille *Gradus* qui Phæbi numine com-
 plet
 Lectorem, & gemina ad *Parnassî* culmina ducit?

B.

B. Non tuus ille *Gradus* qui vatum fragmina profert,

Sed doctrina ingens, sed longi temporis ordo
Pilea concedit, frontisque insigne decorum.

A. Nullo igitur fas est mihi tegmine cingere crines?

C. Tegmine non opus est; solido confide cerebro.

B. Ordo ut se variat, variatur *Pileus*; est cui
Plana superficies, quem non teres ornamentum
Distinguit medium; capiti alter flexilis hæret.
Qui tibi debetur; sed turba jocosa placentæ
Assimilat. (*C.*) Quid si? non huic odiosa placenta est.

B. Alter adhuc restat rigido subtemine crassus,
Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbres;
Talem haud gestabis. (*A.*) Talem nec forcipe tangam,

C. Sed tanges olim, cum legum ænigmata disces,
Tum teget hic crinum vibratos fordibus orbes
Pileus. (*B.*) At diverticulo sat lusimus omnes,
Eia agite ingenti celebremus *Pilea* laude.

A. Opportuna mones; quin tanto lemmate dignum
Sublime incipiam carmen; narrate puellæ
Qualia Musa suo largitur præmia vati.
Posthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
Fronte super surget; decorat me insigne poetæ

Pileus,

Pileus, & cono undanti par sericus orbis :
 Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præful ;
 Et Judex quoties vitas & crimina discens,
 Quæsitur movet urnam, & librat fata reorum.
 Quin licet arripere hinc omen ; labentibus annis
 Forte dies veniet, cum Judicis ora gerentem
 Me videas ; mihi namque olim carissima mater
 Demulcens caput, atque attollens lumina cælo
 Det tibi felices det multos Jupiter annos
 Inquit, forte olim ni me præfagia fallant
 Æquus eris Judex, Tyrioque nitebis in Ostro,

C. Tu Judex ? potius Tu coram Judice stabis
 Consciens. (*A.*) At Tu (ad *C.*) Si sapias, compesce la-
 bellum,

Si pergas insanire, haud me impune laceßes.

B. Ne bilem moveat quicquid tibi dixerit ille ; (ad *C.*)
 Perge opus exigere. (*A.*) Ipse libens mandata capeßam.
 Est mihi quod soli docto gestare licebit :
 Sæpe togâ indutus pinguis stupet *Aldermannus*,
 Et verrit longo *Bollanus* fyrmate terram :
 At tales cerebro vacuos ut Pileus ornet,
 Non Dii non homines, non concessere Camœnæ.
 Me potius decet hic, Me tali dignor honore,
 Carmina qui fundens Helicone undantia pleno

Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sic Corydon cum nemo audet se credere pugna,
Victor ovat, magnos artus, magna ossa, lacertosque
Ventilat, & baculum, capulumque, & cingula tollit.

Sed novi quantum dabit hæc victoria fastum :

Per vicos videor gradientem cernere, ocello

Phyllidas obliquo stringis, siqua obvia nympha,

Pileus exuitur, deflexo corpore, dextrâ

Tangis humum ; rursusque caput tectum arduus effers,

Mox dominam accedis (siqua est quæ torret amantem)

Huic postquam frustra effudisti mollia verba

Ostentas tumidus quadratum frontis honorem,

Et miseram lassas versus recitando puellam ;

Illa tamen raucum medio in sermone relinquit,

Et ridet *Cottæ* surgentem in vertice cristam.

B. Parcius hæc : nocuere jocosæ scommata linguæ ;

Quin me jam finite huic sermoni ponere finem.

Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo

Sed vis ingenii exortes concessit honores.

Post vigiles curas, & tædia longa laborum,

Et pene erosos repetitis morsibus ungues,

Dum rudis excolitur magno conamine versus ;

Donamur tandem dignâ mercede laborum

Et mox qui fluitat congestâ vulgus arenâ

Ingenti unanimes quatient subsellia versu :

Sic ducis egregii victricia tempora laurus

Cingit, dum læto celebrat clamore triumphum

Vulgus, & herois laudes ad fidera jactat.

G. Adams, Ædis Christi Alumnus.

In THOMAM CLUSIUM,

SIVE

Campanam magnam Ædis Chr.

S Umme Deum, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
 Et quo pressa gemit subjecti Regia cœli,
 Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
 (Cum latè quondam toti convitia cœlo
 Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
 Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas
 Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
 Dum tibi rivalem celebrat mea Musa *Tonantem*,
 Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
 Vagitus preffisse tuos, primasque querelas
 Possêt, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
 Ultra Curetum plausus, Corybantiaque æra.
 Nam neque (Natorum quamvis commune sepulchrum)
 Os vastum tanto pandit Saturnus hiatus.
 Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
 Excepit, solusque Jovi sua tela ministras

(Ferrea seu nigris vis fit vincenda caminis,
Sive tibi fuso melius quid ducitur ære)

In partes, Vulcane, voco: tua Numina posco
Dum nova mirandæ molimina persequor Artis;
Dic age (nevè Deum pudeat cessisse minorem)
Num tale ardentis coctum fornacibus Ætnæ
Movit opus multo madidus sudore Pyracmon,
Brontesve, Steropesve, quibus tosto horrida mento
It barba, & densâ nigrantes nube capilli
Latos inficiunt humerosque, torosaque colla.

Æquali primùm se porrigit area campo
Lævis, & in varias mox convertenda figuras.
Namque tibi effossæ caveam dabit agger arenæ
Quæ longè terrarum imos petitura recessus
Immani quondam ruituram pondere molem,
Excipiet gremio, vastaque voragine condet.
Indè triplex totidem surgit fornacibus Ordo,
Et sæpè impositis veluti cessura metallis
Saxa gemunt, & divulsâ compage laborant.
Tum verò (horrendum!) cæcis injecta caminis
Sylva furit flammis, piceique volumina fumi,
Obducuntque diem, & cœlo nova Nubila mittunt.
Quà data porta, ruit passim Vulcanius ignis,
Et multâ gravidas fuligine nixus in auras

Infectisque tremis radiis, & luce malignâ.

Jamque ubi pervasit totam vis ignea molem,
 Æreus effundit flavo se gurgite rivus,
 Et ducit ternos ardenti tramite sulcos;
 Ut primum patuere viæ, resoluta Metalla
 Circum claustra fremunt, atque indignata teneris
 Attollunt sese, laterique illisa resulant.
 Ceu quondam pelago immugit, ripisque profundis
 Intonat Ægei decimæ tumor arduus Undæ:
 Sub pedibus trepidare solum, totisque moveri
 Sedibus, & sparsum latè increbescere murmur,
 Protinùs attonitum stupet ad spectacula vulgus,
 Liventesque genas, & pallida protinùs ora
 Cernere erat, siue hoc insueti audacia cœpti
 Et dubii fecere metus, animique labantes,
 Seu simili vultus ducant ex ære colores.
 Ante omnes Faber ipse tremis, similisque furenti
 Huc illuc oculos torquet, si fortè corusci
 Exundent latices, & pleno margine surgant.
 Cærulea effulsit Lux tandem, atque omine lato
 Flamma ter accensa est, apicemque per aera duxit.
 Mixta metu ancipitem percellunt gaudia Mentem
 Et signi suspecta fides, animoque recurant
 Tristia decepti toties Exempla laboris,

Cùm quondam prono subter labentia rivo
 Fusa sibi insolitos aperirent æra meatus,
 Nativæ tanquam reditura in viscera terræ.
 Ter prius extructis arsit fornacibus ignis,
 Explorata focis ter Massa incanduit æstu,
 Ter superas sese tulit indigesta per auras;
 Quales sæpè parit tellus Nilotica fœtus,
 Quorum prima viget motu pars, altera terram
 Ponè legit, certâ vix agnoscenda figurâ.

Expectata diu tandem Nos hora revisit,
 Inceptumque urget longo jam doctior usu
 Artificis manus, & fallendi nescia dextra.
 Ecce oritur, nitidoque emergit *Clusius* ore,
 (Horrendum populo Nomen, gentique Togatæ)
 Jane pater, socios tecum partitus honores,
 Sive diem nostro referet, seu claudat Olympo.
 Quà sonat, impulsus validis tremit ictibus aer,
 Atque in mille agitur rapidâ vertigine gyros.
 Quà sonat, incautas quos usu ceperit error
 (Fallere seu malint hibernæ tœdia noctis,
 Seu juvet æstivos Umbrâ distinguere Soles)
 Idem omnes simul ardor agit, mora nulla, vocati
 Diffugiunt, seseque intra sua limina condunt.
 Sic quoties campos ludos instaurat apertis,

Diductis.

Diductisque erret spatiis Trojana juvenus,
 Jam comites, jam ponè videns post terga Magistros,
 Interea tuba si dederit Mavortia signum,
 Disperfa coeunt acies, & castra revifunt.

Jamque ingens lento procedit Machina passu
 Implens mole vias; tanto pars territa monstro
 Metitur spatiosum orbem, pars agmine facto
 Obnixa trudent humeris, facilesque rotarum
 Subjiciunt lapsus, & stupea vincula tendunt.
 Prosequitur longè clamorque & plausus ovantum.
 Ceu quondam Phrygias vehitur spectanda per Urbes,
 Festivo comitata choro Berecynthia Mater,
 Dum ferit adversas sublimi vertice portas;
 Haud secùs augustas conscendit *Clusius* arces,
 Quales nec sacrâ Divam cervice tulisse,
 Crediderim, licèt ipsa pari componat amictu,
 Excelsum caput, & cœlo turrita minetur,
 Ecce procul niveis effulget porta columnis
 Clarior ignavâ tandem emersura ruinâ,
 Fronte micat totâ, geminoque ad sidera cono
 Aspirans longas jaculatur Pyramis Umbras:
 Hinc olim æthereos radio describere cursus
 Et circum cœli dabitur secreta tueri,
 Quali tardus agat sese temone Bootes,

Quæve illum sarraca ferant, quo fulminet ense
 Orion, rutili quo vibrent igne Cometæ,
 Hic & marmoreus primas in limine sedes
 Occupat, augustoque renidet Carolus ore,
 Ipse novæ tutela arcis —
 Tu quoque majorem sentis, Henrice nepotem,
 Præreptosque tibi non indignaris honores.
 Gestit & æthereâ spectans Wolseius ab arce
 Ac miratur opus, quoties it nuncius astris
Clusius ingeminans sonitum, cœlumque laceffens,
 Dum procul attonitos vocat ad spectacula Divos.
 Responsura sonos famæ tuba sparget in orbem,
 Fama feret longè, nostro par sola *Tonanti*.

Tho. Spark, Æd. Christ. Alumnus.

DESI

DESIDERIUM GULIELMI.

Horatius, Virgilius, Fannius.

H. **Q**UO Maro? quas tacito tecum sub corde agi-
tas res

Plus solito tristis? fidam deponere in aurem

Ne metuas, seu Te pulcherrima Nisa tenet jam

Devinctum, seu formosus fastidit Alexis.

Fare age, quod doctâ meditaris arundine carmen?

V. Hæc olim, dum tempus erat Venufine; canentem

Dum fovit, studiisque dedit bonus otia Cæsar;

Nunc abiit meus ignis, abit simul omnis avenæ

Cura Syracosæ, vel quicquid, Amice, facetum

Quicquid molle meæ poterant, te iudice, Musæ.

H. Quid castris agitur, quo res Romana loco stat,

Et satis audiui, & novi te valdius; at me

Sollicitum curis solvit generosior uvæ

Confitor, atque alacres animo spes pascere jussit.

Ac Tu, dulcis Amice, potes si cedere Flacci

Lenibus Imperiis, accedas ficcus ad unctum,

Et mecum argumenta doloris seria fallas.

V. Ah tecum faciles habitant sub pectore risus,
Et levior micant agiles tibi sanguine venæ.

H. Quinetiam nos & sapiens horti ille magister
Edocuit, ne forte animo quid triste federet,
Quæque ferat cras negligere, & præsentibus uti.

V. At me, Natura indulgit cui parcius ignem,
Quemque infelici Saturnus temperat astro,
Ingemere, & tristes animo sine volvere casus.

H. Quos casus? quod regna tuus jam barbara Cæsar
Invadat, superet quod inhospita faxa Niphatis
Armenios Romana daturus sub juga victor,
Tonfores inquam norunt; jampridem ego fidens
In reditum Domini perituram pasco juvencam.
Imo etiam faustum signavi carmine votum,
Divis orte bonis, & quæ tu cætera, si mox
Lætior explicuit frontem tibi Bacchus, habebis.
Tu tamen interea tua sobria, quamque secas spem,
Et quid pro charo vovisti Cæsare profer.

F. Nobile pat Vatum, quos large flumine sacro

Bellero-

Bellerophonteis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & fociis commendo χῆρς poetis :
Nam me Phæbus amat, me irroravere liquores
Fontis Dirçæi, & miranda poemata pango.

H. Imo satis miranda. (*V.*) Quid hic molitur hiator?
Nosti hominem? (*H.*) Nimium novi ex quo numine lævo.
Ibam forte viâ sacrâ (*F.*) Me, Vir bone, dicis
Ignoras? ergo ignotus tu vivere Romæ
Argueris; mea late effulsit gloria, cum Te
Villula celavit miseræ vicina Cremonæ.
Piso me Variusque colunt, nam non modo versus
Sed Vates facio, & me jam vox publica cotem
Proclamat scriptorum (*V.*) Alios quia reddit acutos?

H. O minime, tantum quoniam exfors ipse secandi.
Fannius hic est, quem vano conamine dixi
Conclusas imitari hircinis follibus auras.
Sed fatue libros alienos increpat, audet
Et Mæcenati nugas offerre sonoras.

F. Quas chorus observare per interludia leges
Debeat, ostendi Latio, quo errore laboret
Pacuvius, clarique, tragœdia grandior Acci:
Et Sophocleum unus doceo, scriboque cothurnum.

H. Metra nimis producta: tuz tamen, inclyte Fanni,
Constringi nequeunt breviori limite laudes.

Virgilio sed cede parumper ; Cæsaris ille
 Orditur laudes, & jamjam mente volutat
 Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.

V. Nec reges, Venufine, meis, nec prælia regum
 Sunt Musis tentanda, ex quo mihi Cynthius aurem
 Vellit, arundineâ nugari & iussit avenâ.

H. Non fatis hæc, nec tu sic excusatus abibis,
 Usque tenebo, rogandus adhuc si sæpius esles
 Quam meus Hermogenes oranti surdus Amico.

V. Cæsare nil dignum nostræ potuere Camœnæ,
 Pauca quidem lusi (*H.*) Referas tamen illa rogamus:
 Nam neque nos numerare solemus carmina, nec te
 Vel Laberî censum, vel Fannî scrinia posco.

F. Quid vero hoc? num me poscis? cupio omnia
 quæ vis.

H. Non ego (*F.*) Seu poscis seu non, Nos Cæsare digna
 Carmina condidimus quæ non celabimus ultra.

Quo, furibunde ruis Nabathæas Cæsar, in oras,
 Perque nivis montes, per tesqua immania Tauri
 Cogis iter durum impavidus, non te inde profundo
 Pigra lacu Tonitis, & hinc Artaxata terrent?
 Et bene barbaricos referencia nomina mores?
 Martis amans nimium jam sub Jove vivis aperto,
 Et vultum indomito torret tibi Sirius astro;

Teque

Teque Palatinâ non contemplabimur aulâ
Donec tristis hyems canâ nive conspuat Alpes,
Urnigeri & Phœbus contingens limina signi
Imbellem è radiis spargat crinalibus ignem.

H. Siste parum Stentor, cave ne subsellia frangas;
Æquus jam sua Virgilio permitte vicissim.

V. Pauca inquam lusi, quæ nondum parte polita
In Flacci metuunt descendere judicis aures.

F. Sentio quid dicas, Jovis auribus omnia fervas.

H. Et Tu servasses utinam. (*V.*) Tibi cum bene, Fanni,
Cesserit, & nobis aliquid sperare licebit.

Cæsar abis; quos non ardens in vota laceffit
Roma Deos? quæ non donis altaria fumant?
Aula gemit vidua, & mœsti, tua turba, Poetæ
Te veniente die, Te decedente requirunt.

Tu tamen interea, quâ sese plurima lethi
Obvertit facies, medios contendis in hostes,
Nec laurum sine vulnere amas: desiste triumphis,
Si tanti nobis Asiæ victoria constat.

Hanc tibi pro charis curam mandato Latinis
Præcipuam, illorum ut paulo Tibi cura recedat,
Cautius & sævo velles te credere Marti.

Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
Cum lectos bello comites classemque parares;

Cum

Cum monitis precibusque ferocem inflectere mentem
 Certarent proceres, studioque avertere belli:
 Consiliis frustra Mæcenæ lenibus instat,
 Et nullo Messala bonus sermone movebat.
 Talis Sidonias ultro rediturus ad oras
 Regulus, obstantes durus dimovit amicos;
 Nec foror affatu molli, lachrymisque decoris,
 Nec moritura super crudeli funere conjux
 Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis;
 Vincit amor Patriæ. Non illo segnior ibas,
 Et tanta in torvo fedit constantia vultu.

Diique Deæque omnes, quorum sub numine felix
 Augusti à primis adolevit gloria cunis,
 Vos queis Cæsareâ præclarum à stirpe Nepotem
 Cura fuit servare, atque alte attollere famâ
 Magnanimum Heroa, indigno dum cæca tumultu
 Plebs furit, imbellicque tumescit Cassius irâ;
 Si vestris etiam auspiciis sub jura volentem
 Accepit populum, palmam per tempora victor
 Si gessit, patrique cadentem à vertice laurum,
 Extremum hunc oro, Dii, fortunate laborem,
 Securumque Ducem per bella per æquora Romæ
 Reddite, nec miseris nova condite fata Latinis.
 Hæc ego: Dñi firmant. (H.) Equidem nil triste verebor.

Si tuus illorum cantus referatur ad aures.

Me quoque vota eadem exercent, hæc vespere fero,

Hæc ego mane recenti, hæc ficcus & uvidus opto.

V. Quin age, Flacce, lyram suspensaque fila resumam,

Cæteraque expedias. (*H.*) Quos ergo incuria fudit

Verficulos, quoniam ad mea me promissa vocasti,

Incipiam, patiarque vel inconsultus haberi.

F. Expectare tamen, meliori & cedere debes,

Nam mihi corda calent, nequeo cohibere furorem

Phœbeum, & dominantem intus compescere Musam.

Ergo sacros Romæ parat ultima terra triumphos,

Jamdudum pronò nutare cacumine Taurum

Cerno, & captivos Euphratem advolvere fluctus.

Fallor an accepit domitus tua fræna Phraates?

Ecce pharetratus reddit vexilla Tonanti

Parthus, & Eois fulgent Capitolia signis.

Jam dominos terrarum optatæ secula pacis

Longa beant, dum vinc̃ta manus civilis Enyo

Dente fremit, clauditque immota repagula Janus.

H. O Fanni, quicquid prædicas aut erit aut non,

Eventum superis permitte, & define plura :

Nam ut verum fatear, nunquam donavit Apollo

Divinare mihi, vel credere divinanti.

V. Cæsar, in Armeniis potius sis finibus exul,

Quam

Quam Romam redeas, illo cantante triumphos.

H. Nempe inter Parthosque sagittiferosque Gelonos
Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus;
Quorsum? quid refert ferro pereatne poetis?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poetam
Definat, ac solido lassare in marmore dentes
Rusticus hic; (ad *H.*) & Tu vini somnique benignus,
Si libet insanire tibi, mecum accipe chartas
Et calamos, videamus uter plus scribere possit.

H. Cedo; animi nam me finxit Natura pusilli
Exiguique (*V.*) Nec hæc arident tempora musis,
Carmina tum melius, cum venerit Ipse, canemus.

Georgius Duncomb,
Tho. Ingram,
Tho. Bennet,

} Armm. fill. ex Æde Chr.

In PALUDES

A B

ORMONDO Duce

SICCATA S,

Et Indigenas inde depulsos.

PHœbe decus cœli puro qui lumine nubes
Disjicis & tenebras; admotoque igne vapores

Eliciens, ægro prohibes contagia mundo :

Huc ades O Thymbræe, levi seu pollice plectrum

Concutis, illimem Cephisi acclinis ad undam ;

Seu potior te Delphos habet quàm cœrula stagni

Progenies Python squalentibus occubat arvis,

Testaturque dei vires victoris & arcus :

Ormondum celebra, terris qui peste solutis

Eluit Immistas sordes, atque aera nimbis

Purgat, & Indigenas (immania monstra) fugavit.

Heu quantis modo foeta vadis, quibus arva natare
 Vorticibus vultu mœrens spectabat Iërne!
 Cum foedâ illuvie vastâque voragine campos
 Impleret gurgēs Circumfluis, obruta tellus
 Delituit multâque pudens caput occulit ulvâ.
 Hæc loca (seu rerum Genitor cum fræna profundo
 Injiceret, pelagusque suo jam clauderet alveo,
 Ambiguum terræ liquit certamen & undis;
 Seu duri si quando soli pars una stetisset,
 Neptuni incubuit latè furor arvaque & urbes
 Stagnantesque agros immisso interluit æstu:)
 Anceps forma tegit campique incerta marisque
 Usque suum nescit Dominum, cui foedere certo
 Pareat instabilis tellus, innabilis unda.
 Haud aliam terræ faciem squalentibus ulvis
 Explicat Asphalti stagnum, Sodomæaque rura,
 Dum populi scelus infandum, dirosque furores
 Arva luunt, Stygiæ pariter demissa paludi,
 Sæpe tamen viridi florentem cespite glebam
 Aspicias, glauco salices insurgere Campo
 Gramineosque toros & prata virentia musco;
 Fronti nulla fides, fordenti plurima cœno
 Colluvies, subtus latet, atque immane Barathrum.

Coelum

Cœlum torpet iners & multam turbidus aer
 Cogitur in nubem; fœdo spiramine tellus
 Humentes efflat nebulas, fumosque volucres,
 Triste mali augurium pestique alimenta futura.
 Huc vagus incertusque viæ, si forte viator
 Errat & ignoto ponit vestigia saltu;
 Si subito nox atra cavâ circumvolet umbrâ,
 Eripiens palanti oculis cœlumque diemque
 Sæpe videt *fatuum* splendere paludibus *Ignem*,
 (Sulphure vivaci prognatum atque unguine terre)
 Nocturnamque putans tædam, quam rustica conjux
 Æthere jam clauso, succenderat uda per arva,
 Saxa per & tribulos, rectus ruit; Illa volantem
 Effugit & longo cita deserit intervallo:
 Mentitæ tandem decēptus imagine flammæ
 Igni fata subit contraria, præcipitanque
 Incidit in fossas, animamque relinquit in undis.

Quin age, dira palus aliam intra viscera pestem
 Nutrit, triste genus; quo non feralius ullum
 Tanareis irâ superûm sese extulit undis.
 Indigenum cuncti præcharo nomine gaudent
 Rhiphæo quondam gens subdita *Bartholæno*:
 Ille novas quærens sedes atque extera regna,
 Ductor Hyperboreas hyemes, Tanaimque nivalem

Linqvit, & immani late jam plebe tumentem
 Exoneraturus Scythiam deduxit in oras
 Has secum comites, nostrumque effudit in orbem.
 Antiqui memor illa soli gens vivit, & absens
 Indulget patriæ, Juvat usque abrupta viarum
 Vincere & aëreos Plantis transcendere montes
 Præpetibus: nec adhuc Mæotidis immemor undæ
 Stagna colit, patulosque lacus. Non oppida muris
 Cingere cura subit, burive invertere terram,
 Non fanas habuisse dapes, sed more ferino
 Immundos forbent latices, passimque vagantes
 Indomitum nullis agitant sub legibus ævum.
 Terribili os squallore riget; sedet intus abactis
 Ferrea lux oculis; turpi stat plurima mento
 Sylva minax totoque horrent in corpore setæ.
 Usque adeo *Hybernæ* timor, atque infamia sylvæ
 Turba stetit, non huic se quisquam impune tulisset
 Obvius erranti; circum ruit agmine vasto
 Cuncta premens, lateque neces & vulnera spargit.

Dum videt ergo pius lugetque *Ormondus* Iërnen
 Limoque immundo obsessam turbaque profanâ;
 Haud passus torpere gravi sua regna veterno
 Informi bellum, stagnoque indicit & hosti.
 Nunc scatebras juvat innumeras, fulcosque cavatos

Effodere,

Effodere, & putres scrobibus concidere campos :
 Aspiceres multo spumantem humore lacunam,
 Effusasque vagis manare canalibus undas,
 In pingues Boinæ latices, Moadique fluenta.
 Omne soli excoquitur vitium ; felicior agros
 Aura foveat, Zephyrusque tepens vivacia mulcet
 Semina submersosque jubet revirescere saltus.
 Sic ubi Lagæis Nilotica flumina campis
 Detumuerunt, suo jam subsidentia in alveo,
 Ferventique recens induruit æthere limus ;
 Ridet flava Ceres, sylvæque & amœna vireta,
 Jam splendent flores, jam formosissimus annus.
 Majus opus movet *Ormondus*, vocat altera magnum
 Palma ducem potiori incingens tempora lauro.
 En sicco gravis Indigenum furit undique campo
 Cœtus, & immani teneram pede deprimit herbam
 Ingentesque notas calcatae infigit arenæ,
 Ereptum indignans limum lususque priores.
 Tunc aliquis : Nobis libertas excidit olim
 Vi *Britonum*, patriæque domus, dilecta que jura :
 Quin putrem invideant glebam, crassasque paludes !
 Immundis prohibemur aquis, cœnoque vetusto !
 At non amisso cessit fiducia stagno
 Omnis, adhuc animus restat, virtusque superstes.

Ergo agite O focii — Conantem plura manipulus

Conspectus de monte jubet desistere verbis

Et truncos rapere & sese tutarier armis.

At nunc Connachii miscentur pulvere saltus,

Immensæque volant per prata Momonia nubes,

Æra micant, strepitusque armorum territat hostes

Jam propior, dirique canit præfagia belli.

Indigenæ primo obsistunt conamine latis

Fisi humeris Veterique odio : Mox Angla cohortes

Perrumpit legio, & turbatis fundit in arvis.

Pars nemorum tenebras & nota cubilia quærit,

Et vitam pedibus mandat, Cædem ultra fuorum

Pars melior cadit, & moriens animam eripit hosti.

In Vicos alii passim volvuntur apertos

Sortiti effugium, sedes ubi sacra quietas

Ormondi indulget pietas, si forte subacti

Silvestrem exuerint animum, cultusque nefandos :

Nec vanum ducis augurium, Furor omnis & atrox

Bilis abest, solitaque ex irâ corda residunt :

Mitior incedit populus, blandusque videri

Municipes gaudens amat *Ormondumque* veretur.

Quæ tantum quæ digna canat pro laudibus istis

Fama virum ! Priscos taceat jam victa triumphos

Henricique manus, Feliciaque arma *Johannis*

Et quæ Strongbovii commendant nomina palmas ;
 Everfis illi tecta eripuerunt solumque
 Indigenis ; rabiem & mores *Ormondus* ademit
 Feralesque animos & non tractabile pectus.

Fr. Hickman, Ædis Ch. Alumnus.

P R Æ

PRÆLIUM NAVALE.

O Qui indignatus sævum, *Guhelme*, tyrannum
Fregisti Lodoici iras, animumque superbum
Imperium mundi meditantem: O Inclyte, belli
Artibus horrendis assuete, assuete triumphis,
Pone animos tandem, & munus, non Asper, egenum
Accipe, quod ducunt placidæ, pia turba, Camenæ.

Te duce jamdudum impositas Europa catenas
Detrectare ausa est: O Quæ, prima omina belli
Ipse olim dederas! O Qualem *Boynia* vidit
(*Boynia* ab Angliacis toties celebrata Camenis)
Armis exultantem, atque inter prima frementem!
Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
Fumantemque cruore lacum, spumamque rubentem
Mirantur pisces; & mixtus fluctuat humor.

Quin humeros violatum, & concussum impete glandis
Fulmineæ, virtus (heu magnæ prodiga vitæ)
Cautior impellat; vicini sibila plumbi

Fatorumque memento minas, compesce furores
Immodicos, animoque assurgant parcius Iræ:
Cætera jam permitte tuis, *Gulielme*, Britannis;
Exemplo rediviva tuo tandem Anglica pubes
Torpescens requie, & dudum desueta Trophæis,
Victrices captat laurus, Martemque fatigat
Insolitum, atque iterum incendit præcordia virtus.
Jam vetus Anglorum robur, Geniumque priorem
Æquora testantur, Gallorum infecta cruore,
Quassatæque rates, & adhuc fluitantia membra.
En! cerno ut belli horrendus sese explicat ordo:
Longa ratum series utrinque excurrit in æquor,
Fœta viris, subterlabenti plurima Quercus
Incumbit late pelago, ingentesque carinæ,
Sylvarum spolia: exploso Tormenta metallo
Continuo furere, & gravidæ concurrere turres,
Ventorum labor: & tota æquora fervere bello.

Una super reliquis Gallorum puppibus ingens
Eminet, ipsa nemus; subjectos pondere fluctus
Opprimit ignoto, velisque tumentibus omnem
Includit Boream, & centeno fulminat ore.
Hanc petit uncta pice, & fœcunda bitumine puppis,
Cui flagrans onus, & flammæ dira supellex
Ventre latent, nigrisque furit tota Ætna cavernis;

Frustra

Frustra instant Galli, & longè detrudere certant
 Hærentem lateri pestem, circum ignea sævit
 Tempestas, spargitque incendia, & evomit atrox
 Undantes fumos, & olentem Sulphura nubem;
 Mox totam involvit classẽ, torretque ululantem
 Turbam, & fumantes misere depascitur artus.

Sic flammæ irrodunt, & inextricabilis ardor
 Multa recusantem & convicia dira vomentem
 Enceladum; frustra imposito sub monte refurgit
 Obluctans, tostosque humeros, semiustaque membra
 Erigit indignatus, & ingens vincula quatit.

Jam maria effractis late confusa ruinis,
 Truncatosque artus, & vasto turbine plumbi
 Nutantem videas classẽ; freta lucida flammis
 Ardescunt, stridentque immerfis ignibus undæ:
 Sed Galli glomerare fugam, sed spumea latè
 Æquora subverti, crebrisque albescere sulcis.

Jam, pelagus quacunq; udis amplexibus orbem
 Circuit, & falsos producunt æquora tractus,
 Neptunus tibi pandit iter, tibi serviet omnis
 Æolus, & domino tibi subjicit Amphitrite
 Imperium maris instabile, atque natantia regna.
 Mox quoque tota tuis cedit, *Gulielme*, triumphis
 Gallia, qua multo passim fœcunda Lyxo,

Nobilior gravidas vindemia turget in uvas,
 Purpureasque coquit Solis vicinia messes.
 Ad Bellum Lodoix minus ardet, numina Pacem
 Exorat timidus; jam vota capacia mundi
 Demisere sitim, dum *Luxenvorgius* iras
 Anglorum tremit, & munimina vasta, minasque
 Armorum objiciens, petit interfusa fluenta,
 Fossarumque moras, & inexsuperabile vallum.

Hugo Parker, Arnig. fil. è Coll. Magd.

BRITANNIA.

DUM *Mosa* torpet sanguine *Gallico*,
Humique fumant oppida diruta ;

Dum decolori *Rhenus* undâ

Scuta virûm galeasque volvit :

Quid nos loquacem tendere barbitum?

Et bella mensis pingere ludicra?

Quid inter armorum tumultus

Pacificam renovare pompam ?

En! tuta vastis classibus *Albion*

Circumfluenti cingitur æquore ;

Regnatque victrix inter undas,

Et liquido dominatur orbi :

Spargens frequentem lata per æquora

Classis ruinam, præsidium suis

Affert *Britannis*, navigatque

Attonito metuenda Ponto.

Testor perempti sanguine navitæ

Undas rubentes, & laceras trabes :

* Testor *Britannum* Gallicanis

Oceanum spoliis onustum.

En ! picta velis æquora conspico :

En ! sævientes in fera prælia

Ruunt carinæ, mutuâque

Exitium meditantur irâ :

En ! mugienti fulmina machinâ

Exire, certi nuntia funeris ;

Ignesque & undæ dissonantes

Perniciem dubiam minari.

Jam dissipatos impiger ordines

Carterus urget, non timidus mori ;

Fugatque classẽ multa luso

Pollicitam meliora Regi.

Frustrâ. Imminentem non prohibet necem

Aptata laurus jam capiti Ducis ;

Quin victor effundit cruorem,

Et mediis moritur triumphis.

* Intel. prælium navale 1692.

Gens Angla, semper pube potens suâ,

Heroas almis jactat adoreis

Ubique claros, & paratos

Oppositas cohibere gentes :

Nec si reposcat Parca malignior

Unum, potentes deficient viri,

Virtute qui instaurent hiantem

Et reparent simili ruinam.

Suis remoti finibus *Albion*

Frænare Martis noverit impetum ;

Potensque duplas, sive pacis,

Sive gravis per acuta belli

Miscere laudes, arma vel obviis

Opponit armis, vel celer ingenti

Intentat artes, bellicasque

Alma regit sine Marte gentes :

Sed nec Camœnis deficit indoles

Apta excolendis, nec gravis obruit

Bellâtor artes : utriusque

Fervet opus proprium Minervæ :

Superba claris Anglia vatibus,

Insigniores quæis neque *Græcia*,

Nec *Roma* jactat, neve cedit

Ingenuis *Rhedycina Athenis* ;

Quam mite Cœlum, quam Genius loci
Fecêre Musis aptam habitantibus :

O sola cunctas præter urbes

Chara Tuo *Rhedycina* Phœbo !

Phœbus novenis grande fororibus

Decus, tuetur præsidio suam

Turbam poetarum, quibusque

Præsidet, ipse colit Camœnas.

Gens Angla tali prole superbiat,

Et Diva lætis plaufibus infremat ;

Secura despectetque belli

Et pelagi pariter ruinas :

Hæc ingruentes undique conspicit

Martis procellas, bellaque non sua

Audit, tumultusque ; & Camœnis

Innocuis vacat inter arma.

Sic orbe quondam fluctibus obruto,

Pindi repositus *Deucalion* jugo

Spectabat undas, fluctuantis

Deucalion reparator orbis.

O Qui Britannos fluctibus eripis,

Et fata firmas pendula ; qui tuo

Tutos reponis nos periculo,

Atque paras requiem labore :

I nunc

I nunc phalanges prorue Gallicas,

Et tinge fuso lilia sanguine ;

Ornetque devinctus catenis

Egregium *Lodoix* triumphum.

Sam. Lennard, Equ. Aur. fil.

ex Æde Christi.

CUR-

CURSUS GLACIALIS,

Anglicè,

SCATING.

QUÆ nova Naturæ facies, qui lumina terrent
 Prospectus Nivei, & camporum Pallidus horror!
 Ut dispersa ruunt, & toto se æthere miscent
 Frigora, & hyberni tenuissima spicula Cauri
 Flumina stricta silent, cursusque oblita priores
 Lucida per longos producunt stagna canales.
 Ipse riget mediis, nova passus vincula, Proteus
 Fluctibus, ipse suo Neptunus in æquore clausus
 Miratur stabiles undas, solidataque regna.

Quin & hyems proprios novit tristissima ludos,
 Qui rigidos laxare artus torpore soluto,
 Et membris habilem poterunt inferre vigorem.

Ergo cui firmæ contingit gloria plantæ
 Ad ripas effusa ruit, totamque juvenus
 Calce terit glaciem, seu longum tramite lævi

Pergit iter volucris, soleamque fatigat inermem;
 Seu cursum meditata vagum, pedibusque nitentes
 Subjiciens lapsus, totum sibi vendicat æquor.

Aspicias in fragilem quali se proripit ictu
 Planitiem! vitreas quo turbine fertur in undas!
 Ut fluctus petit irriguos, glaciemque supremam
 Perfringit levis, ut subitâ vertigine cursum
 Abrumpit cautus medium! pede stridet acuto
 Rasa superficies; facili volat ille recurso,
 Itque reditque viam, & circum undique lubricus errat.

Hinc tristis desævit hyems, brumamque rigentem
 Corpora contemnunt, hinc crebro Mobile saltu
 Cor micat, inque genis lætissima purpura ferver.

Quin si casu aliquo glacies infirma dehiscat,
 Evertatve pedes, ubi crebris aspera nodis
 Perpetuum prohibet cursum, gressusque fluentes;
 Exoritur clamor, resonant circum omnia risu:
 Illudunt misero vulgus, salibusque malignis
 Excipiunt vestes madidas, plantamque caducam.

At quoties juncto plures in marmora lapsu
 Profiliunt simul obnixi, tum corpore pronò
 In cursum pendent, tum jactant brachia utrinque,
 Vimque addunt pedibus; dubiisque erroribus acta
 Ducit iter perplexum, atque orbibus implicat orbes

Æmula turba; vagi passim veltigia ferri

Apparent, variisque inscribitur area gyris.

Sic ubi circuitu incerto lascivit Hirundo

Plurima per sudum crepitans, humilique volatu

Floriferos nunc stringit agros, nunc flumina verrit

Summa levis; crebros miramur in aere flexus,

Confusasque vias, & inextricabile textum.

Artibus his fretus, si vera est fama, Batavus

Firmatam nactus glaciem, soleasque ferentes,

Ripam odit tritasque vias; tardosque relinquens

Terrarum tractus, plantâ fugiente viator

Lubricus, aut longe semotum invisit amicum,

Aut petit ignotus peregrinam Villicus urbem.

Sæpe etiam plenis apportans ova canistris,

Nil fragili metuens oneri, se impune fideli

Committit Mulier pelago, securaque tranat

Frigora constricta, & quæsitæ allabitur oræ.

Insculptum videas callem, & tota æquora passim

Proscindi ferro, longisque albescere fulcis.

Phil. Frowde, Coll. Magd.

Superioris Ordinis Comment.

PUGNA
BOYNIACA,

Anno 1690.

Qualis in antiquas sedes patriosque Penates
Edvardus rediit domitis jam Victor ab oris;
 Gallorum spolia indutus, populi que frequentis
 Exceptus plausu; talem, *fortissime Princeps*,
 Talem oculis, animoque parem Te fata reponunt;
 Nec minus horrendum Gallis, seu mœnibus hostem
 Inclusum oppugnas, seu Marte lacellis aperto.

Cur Phœbus Musæque silent? cur nulla *Theatri*
 Copia? nec faustas referunt spectacula pugnas?
 O si quis varios doctus miscere colores,
 Innocuo valeas fera prælia ludere fuco,
 Hic habilem ostenta dextram, monumentaque Belli
 Erige *Boyniaci*; & memori suspende Tabellâ

Depictas

Depictas acies & tela minantia telis.

Ergo age, felices succos tractusque perennes
Finge potens calami, primoque in limine chartæ
Castra inimica color signet; juxtaque Juventus
Gallica, degeneresque fremant, foedum agmen, *Hyberni*.

Flecte dehinc digitos alið, & tentoria magni
Exsurgant *Gulielmi*, atque hinc Heroas & illinc
Magnanimos describe; sed ò quæ dextra labores
Regis, & ardentes pugnas ad Flumina *Boynæ*
Sperabit simulare? quis atro in sanguine *Gallos*,
Singultusque Virum morientum, ignesque sonantes
Per medias undas, & mortis mille figuras
Ostendet? tamen hoc aude, & totum indue *Zeuxin*.

Nassovius fremat ante acies, & qualis in armis
Intonuit quondam, & prostravit cuspide *Gallos*
Per *Mosæ* ripas; talis nunc fervidus ens
Corripiat, turmasque instiget ad arma volentes.
Qua se cunque ferat, terror comitetur euntem,
Et juxta lætis plaudat Victoria pennis.

Hunc circum depinge Duces, & primus in hostes
Irruat *Ormondus*, Gallorumque agmina ferro
Proterat; *Ormondi* quoties inamabile nomen
Attingit *Lodoici* aures, tremor occupat artus,
*Ossorii*que subit campos vastantis imago.

En! iterum furit *Ille*, & adhuc in *prole* superstes
 Tela quatit *Genitor*: nam vires *Natus* easdem
 Et similes in bella animos & pectora ducit
Æmula, Virtutis patriæ non degener *Heres*.
 Salve Atavis & Avis magnoque simillime *Patri*,
 Salve Heros invicte; tuæ gratantur *Athenæ*
 Te reducem, tibi perpetuas *Rhedycina* corollas
 Nectit, Pieriæque ornat tua tempora lauro.
 Fælix ante alias! tali suffulta *Patrono*,
 In quantum sese *Rhedycina* Gloria tollet!
 Perge Heros, seu pax niveis circumvolat alis,
 Seu Te bella juvant, stimulent exempla *Parentis*,
 Et magni *Gulielmi*.

Parce, tuos si jam neglexi, *Zeuxi*, colores,
 Immemoremque Erato vastum me immisit in æquor,
 Sume iterum Tabulas, & fida reponat arundo
Schombergum, & capitis canos ostendat honores.
 Ille auro insignis properet per flumina *Boynæ*,
 Vectus equo niveo; fugiat perterritus *Hostis*
 Per campum, & nimium notos exhorreat enses:
 At circum *Senior* flammæ & vulnera mille,
 Mille neces spargat, sed mox tamen occidat *Ipsæ*
 Averfis fati, & iniquo vulnere victus.

Hen! miserande *Senex*, hic, Pictor, pone tabellas,

Pone

Pone tuos paulum calamos; crudelia lapsi
 Fata Ducis ploremus, humi jacet inclytus Heros
 Pallidus, exanimis; non talem *Guardia* vidit
 Scandentem muros & vastâ strage furentem.
 Purpureas hîc funde Rosas, hîc Lilia tristi
 Sparge manu, & saltem lachrymas impende favillis.

Et nunc si voces gemitusque effingere possis,
Zeuxi memor, varias luctûs molire figuras,
 Ploret tota cohors, & versis lugeat armis;
 Jamque tubæ lugubre sonent, multoque ululatu
 Heu frustra ingeminet planctus, raptumque requirat
 Turba Ducem; quin Tu *Gulielmi* ponere fletus
 Neu speres impar, sed velum obtende dolenti.

Non tamen *Ille* adeo volvat sub pectore luctus,
 Quin animo generosam iram, justosque furores
 Concipiat, casusque graves miseratus *Amici*
 Defuncto paret inferias. Ergo æquore Gallos
 Ultor agat toto indignans, & vindice ferro
 (Heu nimium viles animas!) sub Tartara mittat,
 Celtasque, Senonasque, paludicolasque Juvernos.
 Fœcundet novus imber humum, sub gurgite volvat
Boyna viros atque arma simul galeasque cruentas,
 Et lentos tabo protrudat in æquora fluctus.

Mox pia *Nassovio* portas *Eblana* repandat,

Instauretque novos Regi servata triumphos.

Illa caput nitidum veteris jam oblita doloris

Attollat, totoque sinu gratissima magnum

Accipiat Dominum, placidis & inhæreat ulnis.

Hæc ubi reddideris, argutior omnia terge

Subtili digito, finemque impone labori.

Et velut *Aneas Libycâ* securus in aulâ

Se comitesque suos pugnantes parjete vidit,

Hic bellum Heroasque acri certamine *Cæsar*

Aspiciat mixtos, & se miretur in illis.

Quid tamen ô dulces prodest tetigisse Penates

Si rursum in cades rapitur, nova regna per undas

Quærat, & adversis iterum ruat obvius armis?

Quin bello abstineas, *Cæsar*, nec rursus iniquis

Tantam crede animam ventis; En! ipsa *Maria*

Orat, & extendit tibi tota *Britannia* palmas.

Parce tuis, *Gulielme*, sat ô sat fama per orbem

Jampridem emicuit; sat novit Gallia quantus

In clypeum assurgas, quo mittas turbine ferrum;

Testis *Luxemburgus*, & atro occultus in antro

Condeus, fususque tuis *Turennius* armis.

Te tamen urget adhuc *Lodoix*, belloque laceffit,

Teque putat pejorem Atavo, qui contudit *Alvam*,

Dimovitque jugum Batavis crudele *Philippi*.

Fallitur:

Fallitur: *Auriacâ* nemo de gente *Sicambros*
In tantum evexit Proavos, nec *Belgica* quondam
Ullo se tantum tellus jaçtavit Alumno.
Te quantum nuper perterrita sensit *Ierne*,
Cum Senonum multâ turbâsti strage Phalanges!
Num talis *Fredericus* erat? num tantus in armis
Mauritius Batavo *Spinolam* milite fudit?
Heu, *Lodoice*, tuos jam corpora sparsa per agros,
Et *Ligerim* multo spumantem sanguine cerno.
Nempe iterum Anglorum Regem *Parisma* videbunt
Moenia, flagrantisque faces & tela minantem,
Cressiacique iterum pinguescent sanguine campi.

W. Percivale, Ædis Chr. Alumnus.

Descriptio

Descriptio Spectaculi,
QUOD EXHIBET
Templum HARLEMIANUM.

DUM citharam argutus digitis salientibus urget
Amphion, circum crebras se attollere turres
Aspicit attonitus, faxisque volentibus urbem
Surgere sponte suâ, & subitas coalescere Thebas.
Nunc tamen Antiquæ superat Miracula famæ
Harlemiana Aedes, ubi nullo structa labore
Ostia se pandunt; templum insipientia condunt
Lumina, & ipse Sibi spectacula præbet Ocellus.

Quin age, quâ minimum tenui datur ore foramen
Pone oculum, parva imprimis tibi scena patebit
Et vicina brevem claudent confinia visum,
Exiguumque larem cernes angustaque claustra;
Continuo aspectu se subtrahit, atque sequentes
Templum oculos fugit, & subito (Mirabile visu!)

Altius

Altius assurgit Tectum, Murique recedunt,
Longa Columnarum series jam mœnia utrinque
Deserit, & medio sese erigit ardua Templo.
Has inter depictus Homuncio Marmora lustrans
Amplior incedit, miratur inania membra
Augeri, & sensim instabilem sibi crescere formam.
Rostra extant, crasso constructa sedilia fūco
Apparent, & Mensa verendæ conscia cœnæ,
Lychnique, & calices, & cætera sacra supellex.
Nec meliore Senex vitreos contraxerat arte
Cœlos, cum fragiles passim discurrere stellas
Finxerat, & totum retulit Minor Orbis Olympum.
Organa, quæ summis primò laquearibus hærent,
Mox variis distincta tubis declivia pendent
Ad latera, & pronus Fidium demittitur Ordo;
Ecce tamen supra, qui horas, & tempora narrat
Discum! dum latè circum ædes tota movetur,
Ipse sibi solum constat, spatioque priori
Contentus, Formam cautè tutatur eandem.
Obstupet ipse suæ Phœbus Miracula lucis,
Vimque datam radiis, atque unde potentia scenam
Orta sit Augendi petit, Admiransque fatetur,
Nil tale in toto occurri, quem circuit, Orbe.
At dum per pictos spatiantur lumina muros,

Stat juxta Interpres doctus spectacula passim
Exponens, & ubique oculos per singula ducit;
Sic templi custos, cui divûm ornare penates
Cura, & portarum cecidit custodia forti,
Affert ingentem, si quis venit advena, clavem,
Atque intûs spectantem admittit, & omnia circum,
Cultusque, & tumulos, opera, & monumenta repandit.
Si tamen aspiceres quo sese limite fucus
Sistat, neve ultrà elusos juvat error Ocellos.
Hinc aciem amoveas, jubeasque patere fenestram;
Quà spatîo majori aditus se pandit apertus,
Atria vanescunt, subitò se contrahit ingens
Machina, jamque abit in formam revoluta priorè.
Decrescunt arcus fracti, & penetrale profundum.
Jam muri apparent humiles, & mœnia fūco
Sordent, immensumque latet sub pyxide Templum.

Steph. Clay, Coll. Magd. Dem.

RESUR.

RESURRECTIO

DELINEATA

ad Altare Col. Magd. Oxon.

E Gregios fuci tractus, calamique labores,
Surgentesque hominum formas, ardentiaque ora
Judicis, & simulacra modis pallentia miris
Terribilem visu pompam, Tu Carmine Musa
Pande novo, vatique sacros accende furores.

Olim Planitiem (quam nunc fœcunda Colorum
Insignit Pictura) inhonesto & simplice cultu
Vestit albedo, sed nè rima ulla priorem
Agnoscat faciem, mox fundamenta futuræ
Substravit Pictor tabulæ, humoremque sequacem
Per muros traxit; velamine mœnia crasso
Squallent obducta, & rudioribus illita fucis.

Utque (polo nondum stellis fulgentibus apto)
Nè spatio moles immensa dehiscat inani,

Per

Per cava cœlorum, & convexa patentia latè
Hinc atque hinc interfusus fluitaverat Æther;
Mox radiante novum torrebat lumine mundum
Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
Cynthia vibrabat; crebris nunc confitus astris
Scintillare polus, nuuc fulgor Lacteus omne
Diffluere in Cœlum, longoque albescere tractu.

Sic, operis postquam lufit primordia Pictor,
Dum fordet paries, nullumque fatetur Apellem,
Cautius exercet calamos, atque arte tenacem
Confundit vifcum, fuccofque attemperat, omnes
Inducit tandem formas; apparet ubique
Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

Aligeris muri vacat ora fuprema Miniftris,
Sparfaque per totam Cœleftis turba Tabellam
Raucos infpirat lituos, buccasque tumentes
Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
Defunctis fonus auditur, tabulamque per imam
Picta gravefcit humus, terris emergit apertis
Progenies rediviva, & plurima furgit imago.

Sic, dum fœcundis *Cadmus* dat femina fulcis,
Terra tumet prægnans, animataque gleba laborat,
Luxuriatur ager fegete fpirante, calefcit
Omne folum, crefcitque virorum prodiga melfis.

Jam pulvis varias terræ dispersa per oras,
Sive inter venas teneri concreta metalli,
Sensim dirigit, seu sese immiscuit herbis,
Explicita est; molem rursus coalescit in unam
Divisum funus, sparsos prior alligat artus
Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
Hic nondum specie perfecta resurgit imago,
Vultum truncata, atque inhonesto vulnere nares
Manca, & adhuc deest informi de Corpore multum.
Paulatim in rigidum hinc vita insinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror vultus, & imagine totâ
Fusa per attonitam pallet formido figuram.

Detrahe quin oculos Spectator, & ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inspice murum,
Quâ sedet orta Deo proles, Deus ipse, sereno
Lumine perfusus, radiisque inspersus acutis.
Circum tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor spirat, nitet Ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majestas Numine toto.
Quantum dissimilis, quantum ô! mutatus ab illo,
Qui peccata luit cruciatus non sua, vitam
Quando luctantem cunctatâ morte trahebat!
Sed frustra voluit defunctum Golgotha numen

Condere,

Condere, dum victâ fatorum lege triumphans
Nativum petiit cœlum, & super æthera vectus
Despexit Lunam exiguam, Solemque minorem.

Jam latus effossum, & palmas ostendit utrasque,
Vulnusque infixum pede, clavorumque recepta
Signa, & transacti quondam vestigia ferri.
Umbræ hûc felices tendunt, numerosaque cœlos
Turba petunt, atque immortalia dona capeſſunt.
Matres, & longæ nunc reddita Corpora vitæ
Infantûm, Juvênes, Pueri, innuptæque Puellæ
Stant circûm, atque avidos jubar immortale bibentes
Affigunt oculos in Numine; Laudibus æther
Intonat, & læto ridet Cœlum omne triumpho.
His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
Funditûs exagitant, imoque in pectore fervent.
Non æquè exultat flagranti corde *Sibylla*,
Hospite cûm tumet incluso, & præcordia sentit
Mota Dei stimulis, nimioque calentia Phœbo.

Quis tamen ille novus perstringit lumina fulgor?
Quam Mitrà effigiem distinxit Pictor, honesto
Surgentem è tumulo, Alatoque Satellite fultam?
Agnosco faciem, vultu latet alter in illo
Wainfletus, sic ille oculos, sic ora ferebat:
Eheu quando animi par invenietur Imago!

Quando

Quando alium similem virtus habitura! —

Irati innocuas securus Numinis iras

Aspicit, impavidosque in Judice figit ocellos.

Quin age, & horrentem commixtis Igne tenebris

Jam videas scenam, multo hîc stagnantia fugo

Mœnia flagrantem liquefacto Sulphure rivum

Fingunt, & falsus tantâ arte accenditur Ignis,

Ut toti metuas tabulæ, ne flamma per omne

Livida serpat opus, tenuesque absumpta recedat

Pictura in cineres, propriis peritura favillis.

Hûc turba infelix agitur, turpisque videri

Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.

Vindex à tergo implacabile sævit, & enssem

Fulmineum vibrans acie flagrante scelestos

Jam Paradiseis iterum depellit ab oris.

Heu! quid agat tristis? quò se cœlestibus iris

Subtrahat? ô! quantùm vellet nunc æthere in alto

Virtutem colere! at tandem suspiria ducit

Nequicquam, & serò in lacrymas effunditur; obstant

Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.

Quàm varias aperit veneres Pictura! periti

Quot calami legimus vestigia! quanta colorum

Gratia se profert! tales non discolor Iris

Ostendat, vario cùm lumine floridus imber

Rore nitet toto, & guttâ scintillat in omni.

O fuci nitor, & pulchri durate Colores!

Nec, Pictura, tuæ langueſcat gloria formæ,

Dum lucem videas, qualem exprimis ipſa, ſupremam.

Jo. Addiſon, & Coll. Magd.

MICROSCO.

MICROSCOPIUM.

ARtes naturæ varias, quas dædala rebus
 Pandit in exiguis, quales animalibus artus
 Ossaque concessit, quæ serica texuit alis,
 Quos mores & quæ pugnacibus addidit arma,
 Loricæ, galeasque, & non imitabile tergum,
 Expediam: hæc latuere oculos, semperque laterent,
 Vitrea ni per septa tubo transmissa sereno
 Induerant magnos artus & vix sua membra.

Ecce! Animal — quid si versu intractabile nomen?
 Notior haud sua cuique coma est; tantum illud inerrat
 Crinibus: induitur testâ, quæ pressa fatiscit
 Cum crepitu: mediâ surgunt duo cornua fronte,
 Hæc præeunt, interque comas immixta sonantes
 Ante parant aditum, via ne sylvestris eunti
 Impediat gressus, oculos ant radat inermes.
 Interior femora ad pectus subnexa revincit
 Musculos, hinc etiam series dimittitur æquos
 Juncta per articulos, tam se versatilis unguis

Complicat in pugnum, complexuque obvia preñsat:

Inde larem interdum linquens & opaca comarum,

Summa petit capitis, pedibusque tenacibus hærens

Pendula per tremulum firmat vestigia crinem.

Sin digiti dociles venandi aut lethifer instat

Admonitus morfu pollex, petit ocyus umbram

In præceps lapsus per crinem, artusque repente

Colligit in nodos, & inextricabilis hæret:

Aut patriam linquens ignota per avia colli

Tendit iter, tergique errat vagus exul in oris.

Proxima sese oculis dat aranea: dorsa tumere

Incipiunt; crescit membris crescentibus horror.

Sed caput angustum, nec in ullam mobile partem

Natura inseruit cervici, at lumina summum

Transtulit in tergum, & numero sex undique fixit

Ordine, quæ latè speculentur, siqua feratur

Musca sub occulta stridens confinia telæ.

Aspice juncturas crurum per mutua nexas,

Quà gracilis genuum facit internodia poples:

Utitur his, quando sub noctem egressa videtur

Et sarcire dolos, & hiantia cogere fila,

Aut radios centro projectos jungere linis

Transversè impositis, atque omnia figere nodo,

In spem prædarum, & miseris fata ultima muscis.

Cum

Cum simul illapsam prædam trepidantia longè
 Fila monent, progressa specu ocyus illa propinquat
 Corpore multiplici, membrisque frequentibus instat:
 Namque ita prospectum muscis, corpuscula ne quid
 Illapsu obrueret subito aut inopinus adesset
 Hostis, ut in varias oculorum objecta figuras
 Inciderent, rerumque haud una daretur imago.
 Qualis enim ad cœli lucem cum obvertit iaspis
 Quadratas facies, cuncta hinc divisa resultant,
 Et totidem effigies reddunt, numerusque fenestris
 Accedit: muscæ tales (si credere vitro
 Fas) oculos natura dedit, sectosque polivit
 In varias facies; vnde illa tuetur arachnen
 Corpore divisam, & crebrâ sub imagine stantem;
 Quò tremit, & plures objectis cruribus hostes
 Expectat: frustra: hæc vi prensat & implicat uncòs
 Circumfusa pedes; nequicquam viribus impar
 Multa reluctatur, nequicquam vincula quassat
 Sæpius assurgens, toties revoluta recumbit
 Hoste sub innumero, longâque ita morte laborat:
 Exuviasque domum & spolia aurea portat arachne,
 Et caput & truncas alas infixaque filo
 Speluncæ in foribus suspendit inania crura.

Quid memorem urticæ non enarrabile textum?

Mordacis tactu quis enim non cōscius herbæ?
 Per vitrum riguas valles, clivosque tumentes
 Hirsuto aspicias folio, quibus aspera sylva
 Confurgit, parvosque tegunt hastilia colles.
 Horum apices tactu siquis percurrere molli
 Audeat, ultrices inspirat acumine succos
 Herba venenata, & resilit cum vulnere pollex.

Jam glandis semen sublatiis pellibus astat,
 Primitiæ quercûs: ut parvæ brachia frondes
 Parva tegunt, glandesque minores frondibus extant!
 Aspice quantum humeros in latum exporrigit, umbram
 Affectans, cœli & jam provocat arma, futurum
 Et Jovis oraculum, & fessis solamina capris!

Neve tuam, licet antra foves, Formica, recondes
 Effigiem: admiror vultus: sed quid caput istam
 Fert galeam? nec pugnæ habilis, nec idonea bello es;
 Ire laboratum, subque horrea cogere farra
 Hic amor est: agnosco humeros, queis ferre solebas
 Aut viciæ granum, aut curtæ grave pondus avenæ,
 Dimidium messis: ferratos ordine dentes
 Comprimit os, onera ut cunctorum in frustula morfu
 Æqua secet, statuatque humeris versatile pondus.

Ecce! acarus trajectus acu per squamea texta
 Loricæ & validas crates laterum: ut furit! ut se

Erigit

Erigit indignans! pedibus contingere ferrum
Aggreditur, jam jamque tenens crura undique circum
Figere, nec medium nitens complectitur orbem.
Aspice ut articulos genuum mors frigida solvit,
Unguicunque micant graciles! dehinc colla reponens
Fossum in caseolo moriens reminiscitur antrum:
Scilicet in mediâ patuit si caseus alvo,
Subjacuitque cadis, descendit Bacchus, & ova
Hic inventa cavis fœcundat: nec mora, patris
Conscia perrumpunt tenues animalcula cruſtas
Nata Deo, quamvis Epicuri turba negabit
Improba, sed maſſâ fingit coaleſcere putri.
Forte & ſint illis ſua prælia, forte ſub antris
Gens ſtruat oppidula, & graveolentes excavet urbes,
Forte etiam leges condat, parvumque ſenatum.
Felix heu nimium felix! dum cuspide ſævâ
Inſcius in partes media inter talia culter
Dividat imperium: fruſtra per proxima quærunt
Effugium, & crebro trepidant pede tecta ſubire;
Nam cum dimidio regno cumque urbibus amplis
Tota in jejunum fertur Reſpublica ventrem.

Cætera quis verſu comprehendat? multa cavarunt
In foliis nidos animalia: nonne tumentes
Sæpe vides nodos, ſcabiemque aut ulcera frondi

Inſcius

Inscius increvisse putes? gens tota sub istis
Speluncis habitat, foliique inclusa minutas
Et venas bibit, & cunabula concava rodit.
Sin tibi parca fides, fœcundos excute nodos,
Carceris atque aufer tunicam: tunc agmina cernes
Luce intus trepidare novâ, sibi visa renasci,
Ocyus exportare fugâ regem, ova, pedumque
Truncam jam sobolem, & patriæ plorare ruinam;
Tum fata in folii diverso tramite quærunt.

Tho. Bisse, C. C. C.

DECRETUM

DECRETUM OXONIENSE,

Anno 1683.

O Lycio dilecta Deo *Rhydicina*, potentem,
Cui cytharam, nervosque dedit Thymbræus
Apollo;

Ipse suas artes: Te carmine, Diva, quotannis
Insequimur festo, Tibi nos solennia semper
Votaque & æternos læti instauramus honores.

En! & nunc laudum surgit fœcunda Tuarum
Materies, nunc arrepto Te dicere pleëtro
Musa jubet, *Carolumque* loquacibus addere chordis.
Salve, sancta Parens, Tuque, ô certissima Divûm
Progenies, dubias regni qui flectis habenas,
Carolide, salve, Lethi Te plurima cingit
Nequicquàm facies, nequicquàm mille laceffunt
Agmina, juratæque horrenda in fœdera dextræ:
Dùm viget illa Tuum *Rhydicina* haud immemor unquàm
Tutari caput, & sceleratas pandere fraudes.

Ille

Illa Tibi tereti frontem circumdat olivâ,
 Et viridem nectit circum pia tempora laurum,
 Attonitas quatiens non bruto fulmine Turmas.
 Jam regi devota Fides, sub funere languens,
 Pressa malis circum, atque indignis cincta catenis,
 Lumina (quod poterat) longo liventia luctu
 Sustulit ad cœlum; &, quis nunc me (voce vocavit
 Extremâ) eripiat tantis è cladibus ultor?
 Audiit has secura mali *Rhydicina* querelas,
 Auxiliumque tulit: tùm protinùs, auspice Divâ,
 Seditio (fœdum, ac visu mirabile monstrum.)
 Procubnit, terramque indignanti ore momordit.
 Qualis ubi Andromedam Perseus materna luentem
 Crimina, & ad duras religatam in littore cautes
 Aspexit miserans; clypeo confusus & ense,
 Pone metum, Virgo, non es sine vindice, dixit:
 Nec mora, congreditur, Cætique per ilia ferrum
 Exigit, ille vomens tumidum de pectore virus
 Volvitur, & mediâ jacuit resupinus arenâ.

Haud jam ultrâ vulgi bibulas illapsa per aures
 Dogmata, Principibus multùm funesta ciebunt,
 Irasque, insidiasque, & duri semina belli:
 Ardet enim fufis circum undique noxia flammis
 Pagina, damnataque inhonesto funere chartæ.

Quanquàm ô si simili, quicumque hæc scripserit Author
Fato succubuiſſet, eodemque arſerit ignis

In medio videas flammâ crepitante cremari

Miltonum, (terris cœloque inamabile nomen)

Qui contemptorem regum, populique patronum

Se tulit Angliaci, ſpecioſas texere fraudes

Doctus, & impuris leges obtendere cœptis.

Sed tamen huic magnas animoſa in carmina vires

Diva dedit, geniumque implevit dexter Apollo.

Seù bello accingat metuendâ cominûs hæſtâ

Luciferum gradientem, & vix Michaelæ minorem :

Seù dicat primum temerè jacuiſſe Parentem

Acclinem violis, & ſuavè rubenti hyacintho.

O! *Caroli* laudes tali ſi dicere verſu

Maluerit, non jam periſſet vindice flammâ :

Sed ſeram famam æternum miſiſſet in ævum,

Unam paſſurus, mundo flagrante, ruinam.

His etiam accedit Diti facer *Hobbins* aris,

Hobbins inviſum ventura in ſæcula nomen,

Qui ſtabiles rerum leges immiſcuit audax,

Et veteres penitûs Naturæ excuſſit habenas.

Sed fruſtrâ lævas molitur pectore curas,

Infudat fruſtrâ, atque animi ferale venenum

Evomit in chartas: juncti fidiffima contra

Stat vox *Oxonij*, valido par argumento.

* Ille etiam *Scoticâ* qui quondam turbidus Aulâ
Jus regum angusti contraxit limite gyri,
Qui toties populos immisit in arma furentes,
Multaque subjecit gliscenti incendia bello,
Nunc ignem subit, & flammis ultricibus ardet.

Hæ Tibi sunt laudes, immortalesque triumphi,
O Dea, Bellositi sacras quæ protegis arces
Hæc Tu monstra domas: nec Te (si quando ruentis
Posceret imperii casus) Temploque futurum
Et Sibi præsidium, *Carolus* spes vana fefellit.
Scilicet hoc sperare Patrum dedit & sua Virtus,
Regi certa fides, & nescia foedera rumpi.
Tu, cum vesani, ruerent in mutua cives
Vulnera, sæviretque animis ignobile vulgus,
Ausâ *Caledoniæ* speciosa ænigmata L I G Æ
Sublatis aperire dolis, communia Plebis
Damnasti scelera, & suffragia Poplicolarum.
O *Caroli* vindex! ô Relligionis honorem
Antiquæ, puramque fidem non immemor unquam
Asserere! & si qua possent Regalia Jura
Defendi virtute tuâ hæc defensa fuissent.
At non, si quondam succumberet irrita virtus,
Et nunc fors eadem fidis conatibus obstat.

Fallor? an incipiunt læti procedere menses?

Seculorumque novus fufis evolvier ordo?

Stat legi fua vis: vetitos plebecula coetus

Deferit: unanimes redeunt in priftina turmæ:

Subfidunt animi: nufquam Fanaticus ardor

Apparet, nufquam veteris veltigia flammæ.

— ex Æde Chr.

HIRCO.

HIRCOCERVUS.

E Sse quid hoc dicam? certè hæc nil tale tulerunt
Sæcula; nec memini veteres cecinisse poetas:

Hoc nusquam Flaccum sublimi prodere cantu
Mens iussit congesta: Maro surgente Camœnâ
Arma virumque canit, sed non canit *Hircocervum*.

Sed quid me impellit non convenientia Musæ
Dicere? quid sacri canonem diffringere *Smeti*?
Nempe fugit doctas metri vox barbara leges,
Aversata artes placidisque inimica Camœnis.
Prodigium hoc variæ (ut quondam Cretensē) recondunt
Ambages Labyrinthi & inextricabilis error:
Ducenti quis cæca reget vestigia filo?
Quis dubio expediet latitans ænigmate monstrum,
Monstrum horrendum informe ingens cui *Lumen* ad-
ceptum.

Plaudite io! præsto est quod quærimus: en! vetulum
istum

Contractâ quem fronte habituque atque indice barbâ

Philoso-

Philosophum reor esse, illi nam plurima in ore
Scoti squallet imago, & docto pulvere sordet:
At mihi quærenti biferi incunabula monstri
Hic quassans caput, & protenso pollice; inepte,
Quod quæris solâ est in mente; & plurima narrat
Fictitiæ de *impossibilitate* chimæra.

Nil tamen hoc; ultra quærendum est; undique lustrò
Ipsum hominem, qui utcunque severus dogmate mores
Non æquè rigidos colit; at tegit aspera mentem
Vestis molliculam: en! hic est quem quæro, biformis
Philosophus, vultu, scriptis, & moribus, omni ex
Parte sibi discors; quamque explicat ipse Chimæra est.

Quin Tu qui multo incedis spectabilis auro,
Et Tyrio indutus distinctam murice vestem
Philosophi pannos rimosæque pallia rides,
Profer, Cotta, caput: nitido tu in tramite passus
Metiris curtos, Tu flabrum imitante galero
Ora foves, motosque reponis in ordine crines,
Idque unum exoptas nitidus bellusque videri:
Bellus homo es fateor; sed cur tibi lintea defunt?
Cur nulla interula est, quin callosam hispida pellem
Vestis arat? subtrus squallentes aurea celat
Panniculos tunica; & fragranti in vertice spirant
Pastilli, tamen intus oles teterrimus hircum.

At

At quæ se dubiis pictura ostentat ocellis,
 Semiferum referens hominem, formosa superne
 Pectus & ora gerens & membra decora juventæ?
 Altera post tergum species; at parte supremâ
 Exit equus, Dominique nates sua cauda flagellat.
 Hic equus & præceptor erat Centaurus Achilli,
 Idem equitare docet juvenem, portatque equitantem.
 Huic similes hunc qui toties cecinere poetæ,
 Descriptas variare vices, operumque colorem
 Assueti, absimilesque sibi procudere versus.
 Sæpe levis tragicos audet Comœdia bombos,
 Semideumque aggressa obtrudit pagina monstrum:
 Sæpe cothurnatus tragicam subit histrio scenam
 Torva tuens, tumidoque inflatus carmine buccas
 Evomit ampullas, spumoso & turgidus ore
 Fulminat, ingentique boatur verberat auras.
 Spectator, metuis nè obtusæ protinus aures
 Surdescant, tremulumve ruat clamore theatrum.
 Quin Tu pone merum: huic totus mox excidit ardor,
 Mox insulsa humili jactat dictæria versu
 Innocuè, & sonitu verborum tinnit inani.
 Nil tragicum spirat, lepidis sed hiantia circum
 Ora modis distorquet, at iracundus Achilles
 Therfites evadit, & Exit Comicus Heros.

Fingere nec mirum est adeo sibi dissona vates,
Nam gemino ostentat Parnassus vertice monstrum,
Et primus monstravit equinas Pegasus alas.
Talis qui tumidè resonanti ebuccinat aulâ
Jurgia caufidicus, multum de jure boatu
Eructans patulo, talis venerabilis aurei
Imperii labor & luctus, curæque nitentes,
Anxia majestas atque ingens pompa malorum.
Tale est Imperium, Sceptrum, Regnumque, Forumque, &
Omne quod exit in Um, seu Græcum sive Latinum.

Dicite (nam nôstis) Parnassia Numina, Musæ,
Dicite, quo titulo mirum hoc, quo nomine, gaudet?
Parvum animal dubiæ juxta confinia lucis
Egressum, vitans pariter noctemque diemque :
Lenta huic porrigitur parvos membrana per artūs
Et tenui protensa inducit brachia pennâ,
Quâ suspensum agili fertur per inane volatu :
Quin nullâ tegitur (nativâ veste volucrum)
Plumâ ; ast incerti generis circumvolat erro,
Aut implumis avis, vestita aut bestia pennis.
Digna quidem exultet quæ per pallatia Regum,
Perfidaque in cæci splendescat Cæsaris aulâ,
Et lectos inter procures det jura Senator.
Multus ibi huic similis sublimi insignis honore

Transfuga, qui variis dubius pro partibus astat,
 Omnibus infidus, mores cum tempore mutat;
 Susceptam linquit causam, repetitque relictam;
 Inque vices sumptam ponit, positamque resumit;
 Omnibus ex æquo fit amicus, & omnibus hostis.
 Sic plebs inconstans nunc huc nunc flectitur illuc,
 Bellua multorum capitum: mutabile partes
 Scinditur in varias *neutrum modò mas modò vulgus.*
 Sic dubii generis forex nunc incolit undam,
 Nunc terram amphibius repetit, saltatque per herbas.

Cum tamen hæc subeunt generis discrimina mentem;
 Dicite Grammatici (nam vos narrare soletis
 Plurima de vocum consensu) dicite discors
 Quid sibi vult Genus hoc Epicœnum? foemina dici
 Nec mas ritè potest; sed repræsentat utrumque
 Ex æquo sexum: certè Genus Hermaphroditum.

En! hilari multum Rhedycinæ nota, popelli
 Plurima in ore, vagæ notissima bellua famæ;
 Cornutum vocitamus: ubi sed cornua? nusquam
 Apparent: anne ille igitur (limacis ad instar)
 Cornua pro libitu emittit retrahitque vicissim?
 An nos cum populo seducti vera putamus
 Cornua, quæ lepidi finxerunt scommata vulgi?
 Quicquid id est fanè ignoro; metuo tamen olim

Nè me etiam populus surgentem in cornua monstret,
Et nota evadam ridentis fabula vulgi.

Hinc multa occurrunt animo portenta, supellex
Asbmoleæ veneranda domûs (ubi marmore manco
Fictos Heroum vultus, & ludicra monstra,
Et luscus Phariam stupet antiquarius urnam)
Materies miranda & nostris digna Camcœnis :
Scilicet hæc rerum mixtâ ex farragine constant
Carmina, conveniuntque suo sibi dissona monstro.

Ant. Alsop, Ædis Chr. Alumnus.

IN

Historiam Nativitatis

DELINEATAM

In FENESTRA Orientali

Eccles. Cathedr. CHRISTI

OXON.

*Ex munificentia Rev. D. Petri Birch S. T. D.
Eccles. Westmonast. Præbend.*

LUfus inanes, & tenues jocos
 Linquam profanis. O strepitum aureæ
 Testudinis, facunda *Clio*,
 Quæ regis, & fide grandiori
 Heroas acres nubibus arduis
 Cœloque donas, quæ pretium arrogas
 Vitamque virtuti, nec horres
 Invidiam fugientis ævi;

Vides

Vides quid audax finxerit in *Vitro*

Ritè ordinatis dextra coloribus

Apellis, ut cunas *Tonantis*

Non humili referat tabellâ.

Huic quippe visum est tramite fortiter

Exire noto, vimque potentium

Haurire succorum, nec usque

Indecori simulare fuco

Genas Puellarum & veneres breves;

Quin ipsa pandit fidera, & aureum

Cœli lacunar, Incolasque

Lumine perpetuo decoros

Describit. O nunc fas mihi *Lesbias*

Æquare chordas; fas *Opus* integrum

Percurrere, & clarum superbo

Artificem celebrare cantu.

Portis reclusis, Ecce *Bœum domus*!

En! plena stant *Præsepia*, & hospites

Mugire post longum videntur

Cornigeri graciles laborem.

Doloris expers, *Mater* amabilem

Enixa *Prolem*, gramineo in toro

Deponit immortale pignus,

Arma timens pecorumque vultus.

Ast Ille cunas fortiter occupat,
 Passusque Numen, & jubare aureo
 Perfusus, absterret paventes

Quadrupedes animosus *Infans*.

Incerta *Maria*, an *Pueri* oscula
 Libet jacentis Mater, an agnitum
 Submissa adoret Conditozem
 Ætheris, Officiis utrisque
 Divisa pendet. Stat prope conjugem
Josephus, eventu attonitus novo :

Vix Ille *Christi* nascituri

Conscius, æthereique partûs.

Ast huic futuri Nuntius aliger
 Venit supremi de folio Patris,
 Castamque felix liberavit

Suspicionem malâ *Puellam*,

Fœtu gravescentem. Hoc nisi fecerat,
 Heu! *Virgo*, tristem connubii vicem

Expertâ plorares, avitâ

Pulsâ domo; neque profuisset

Aut casta mens, aut virgineo in sinu
 Gestasse proni fulminis Arbitrum:

Quin exul egisses per arva

Excubias, & acuta fœxa.

Nec Te imputato crimine fordida
Curaret hospes quilibet, ut Tibi
Tectum fatigatæ, vel Umbram
Præbeat, aut Stabulum dolenti.
Hic tuta procumbe: haud *Puerum* Boves
Dulci repellent Matris ab ubere,
Tristive mugitu quietem
Excutient, placidosque somnos.
At ecce! robusta *Isacidum* manus
Transcurrit agros, cultaque pinguis;
Errare permittæ bidentes,
Dum vacui per aprica rura
Festum Magistri concelebrant diem;
Nec grata parcunt deripere horreo,
Queis Te, *Maria*, munerentur,
Dona, *salutiferumque Natum*.
Hic *Poma*, pendentum spolia arborum,
Texto reponit candida vimine;
Hic portat, aris destinatum,
Innocuæ leve pondus *Agnæ*.
Eheu! malorum nuntia munera!
Cui, Pastor, *Agnam*? — En! Illa jacet *Bidens*
Devota cultris, Illa dudum
Victima nil miserantis Orci.

Alter,

Alter, modorumque & fidium sciens,

Seu molli avenâ ludat agrestium

Nympharum amores, five lætam

Bethlemios vocet ad choream:

Nunc acriori carmina tibiâ

Procudit audax, nunc temerè in melos

Non usitatum furgit, ipso

Vimque petens animumque Cœlo.

Te, *Christe*, cantat, Te, Dominum Ætheris,

Clausum tenelli corporis ambitu;

Te Matre pulcrâ pulcriorem

Progeniem: sonat icta Tellus

Clamore sacro. Desuper emicat

Cohors refulgentum alta Satellitum;

En! dissipatas clara nubes

Ala fecat, liquidusque vocum

Discurrit error grata sonantium:

At pervicax plectrum, O mea *Pieri*,

Compesce, nec divina parvis

Verba velis fociare chordis.

Quin cerne tandem, quâ superam *Vitri*

Illustrat oram *Luminis* aurei

Orbis coruscans, En! stupendum

Ardet Opus radiante flammâ!

Videtis?

Videtis? an me *Pictor* amabili

Eludit umbrâ? Jam videor sacras

Errare per fedes *Piorum*,

Et rutili spatia ampla *Coeli*.

Quâ Lucis almæ copia fertilis,

Ceu lympha puris vitrea fontibus,

Manans, inexhaustos perenni

Dat radios fluitare rivo.

Quem, *Pictor*, Artis difficilem gradum

Timebis? aut quos non calamus tuus

Felix vel in Vitro colores

Expediet, teretive panno;

Qui clara cœli lumina per Sacram

Fudit *Fenestram*? Nunc minùs indigent

Phœbi renascentis, minusque

Templa nigras metuunt procellas.

Nunc & decoro *Sancta Domus* nitet

Ornata cultu, & grandia *Birchij*

Stant dona, vicinisque honorem

Conciliant capiuntque ab *Aris*.

Ille Ille succos & calamos leves

Direxit, & doctam Artificis manum;

Nec Templa (ut olim) *discolori*

Abstinet decorare *Vitro*;

Quamquam

Quamquam sciebat quæ sibi contumax

Vulgus pararet; quot fera prælia

Urſi, minarenturque Vulpes,

Atque Luporum inimica Sacris

Gens, quæ nefastis ebria cladibus,

Olim inquinatis polluit unguibus

Delubra, divinamque pompam

Impia diripuit, nec ipsis

Pepercit *Aris*. Heu! Scelerum pudet!

Heu! ne revertatur grave Seculum!

Nec *Fana* rursus, nec *Fenestram*

Caucasiæ hanc maculent Volucres!

Tuque O, venusto munere nobilis,

Scribère, *Birchi*, Tu memor atque amans

Parentis almæ, Te reponet

Perpetuis *Domus* Illa fastis;

Dum scandet *Aras* non tacitus *Chorus*,

Coelique ritu lumina patrio

Spectabit *Eoa*, & refulgens

Suspiciet, Tua dona, *Vitrum*.

P. Foulkes, *Ædis* Chr. Alumnus.

S P H A E R I

SPHÆRISTERIUM.

HIC, ubi graminea in latum sese explicat æquor
 Planities, vacuoque ingens patet area Campo,
 Cùm solem nondum Fumantia prata fatentur
 Exortum, & tumidæ pendent in gramine guttæ,
 Improba falx noctis parva incrementa prioris
 Defecat, exiguam radens à Cespite messëm:
 Tum motu assiduo faxum versatile terram
 Deprimit extantem, & surgentes atterit herbas.
 Ligna percurrunt vernantem turba palæstram
 Unctæ, nitens oleo, formæ quibus esse Rotundæ
 Artificis ferrum dederat, facilisque moveri.
 Nè tamen offendant incauti errore globorum,
 Quæque suis incisa notis stat sphæra; sed unus
 Hanc vult, quæ infuso multùm inclinata metallo
 Vertitur in gyros, & iniquo tramite currit;
 Quin alii diversa placet, quam parcius urget
 Plumbea vis, motuque finit procedere recto.
 Postquàm idèd in partes turbam distinxerat æquas
 Consilium, aut fors; quisque suis accingitur armis.

Evolat

Evolat Orbiculus, quæ cursum meta futurum
Designat; jactique legens vestigia, primam,
Qui certamen init, sphæram demittit, at illa
Leniter effusa, exiguum quod ducit in Orbem,
Radit iter, donec sensim primo Impete fesso
Subsistat; subitò Globus emicat alter & alter.

Mox ubi funduntur latè agmina crebra minorem
Sparsa per Orbiculum, stipantque frequentia metam,
Atque negant faciles aditus; jam cautiùs exit,
Et leviter sese insinuat revolubile lignum.

At si fortè globum, qui misit, spectat inertem
Serpere, & impressum subitò languescere motum,
Ponè urget Sphæræ vestigia, & anxius instat,
Objurgatque moras, currentique imminet orbi.
Atque ut segnis honos dextræ fervetur, iniquam
Incusat terram, ac surgentem in Marmore nodum.

Nec Risus tacuere, globus cùm volvitur actus
Infami jactu, aut nimium vestigia Plumbum
Allicit, & Sphæram à recto trahit insita virtus.
Tum qui projecit, strepitus effundit inanes,
Et, variam in speciem distorto Corpore, falsos
Increpat errores, & dat convitia ligno.
Sphæra sed Irarum temnens ludibria, cœptum
Pergit iter, nullisque movetur furda querelis.

Illa tamen laudes summumque meretur honorem,
 Quæ non dirumpit cursum, abssistitque moveri,
 Donec turbam inter crebram dilapsa supremum
 Perfecit stadium, & metæ inclinata recumbit.
 Hostis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
 Certat, luminibusque viam signantibus omnes
 Intendit vires, & missile fortiter urget:
 Evolat adducto non segnīs Sphæra lacerto.

Haud ita profiliens Elëo carcere pernix
 Auriga invehitur, cū raptus ab axe citato
 Currentesque domos videt, & fugientia tecta.

Si tamen in duros, obstructa Satellite multo,
 Impingat socios, confundatque orbibus orbes;
 Tum fervet bilis, fortunam damnat acerbam,
 Atque Deos atque astra vocat crudelia. —

Si verò incursus faciles, aditumque patentem
 Inveniat, partoque hostis spoliatur honore:
 Turba fremit confusa, sonisque frequentibus, Euge,
 Exclamant Socii; plausu strepit omne Viretum.

Intereà fessos inimico Sirius astro
 Corripit, & falsas exudant Corpora guttas;
 Lenia jam Zephyri spirantes frigora, & umbræ
 Captantur, vultuque fluens abstergitur humor.

Jo. Addison, è Coll. Magd.

GLORIÆ

GLORIÆ VIS;

*Sive Certamen Navale inter —
HARMANNUM Anglum & Præ-
fectum quendam Belgicum, Honoris
ergo, commissum.*

TE sequar, *Alcide*; non Te fera bellua Lernæ
Tergeminique canis rictus, non vasta ter ampli
Geryonis terret moles: Acheronte subactō
Perdomitâ terrâ, & quod monstro immanius omni
Irâ foemineâ, patrium conscendis Olympum,
Quod tuleras pressurus onus, pars magna futurus
Ponderis ipse Tui. Merces ô maxima Divûm
Gloria! proh quantum mortalia pectora cogis
Sacra fitis famæ, laudumque immensa cupido?
Terrestres facis una Deos; hâc Arte *Quirinus*
Hâc proles *Ledæa* polos; hâc ipse *Gradivus*
Commeruit: Superos videas Aulamque Deorum,
Undique bellanti collucet sydere Cœlum.

Qualis erat magni ad tumultum cùm staret Achillis
Pellæus Juvenis! quantas tùm pectore flammās
Concipit! ut mundum spatio superare minori

Urbs quam Troja capi potuit, vovet! æstuat arcto
Limite terrarum: domitos post Seras & Indos
Extremi stat fine orbis: jam deficit hostis,
Nec quod vincat, habet: tandem cessante triumpho,
Majus in imperium Natum Pater excipit Hammon.

Quid memorem ignotas Virtus quod bellica Gentes
Extulit: exiguum Romam modò fecit Asylum.
Nunc quæ subiectum septenis collibus orbem
Regia despectas, famæ cui sydera Limes,
Imperii Oceanus, Divum cui templa resurgunt
Aurea, sydereæque arces; tum Roma minantes
Fidenas metuisti, humilis tunc Æde Quirinus
Stramineâ jacuit, tum cannâ tecta palustri
Tarpejamque domum & Capitolia parva videres.

Tu decus Hesperiaë, Tu gloria Gentis Iulæ,
Cæsar, ab ingrata patriâ nunc addite Cælo,
Tu licet astrifero præcinctus tempora ferto
Et lauro stellante mices, licet ipse Tonanti
Proximus, Iliacâ porrectaque pocula dextrâ
Purpureo ore bibas; non hæc Tibi gaudia tanti
Quanti erat excelfo Capitolia scandere curru
Victori, & Romæ lætos egisse Triumphos.

O mihi si talem dederint mea Numina lucem,
Una dies mihi vita foret, lux una triumphî

Vel seculo potior: pretium quodcunque placeret
 Letho emerem; mihi non ignava silentia cordi,
 Et Pyliæ ætates, nigræque fimillima morti
 Tempora, sed longæ ventura in secula famæ
 Immortalis honor, qualem fortita Britannûm
 Gens fœta Heroum, quos fama immiscuit astris.

Non antiqua cano, quantus *Caractacus* olim,
Arviragusque ferox, animi aut *Bonduca* virilis,
 Nec toties pulsam Rutupino à littore Romam,
 Et sua quæsitis vertentem terga Britannis.

Quin *Brutum* sacro longævi Carmine Bardi
Arturumque Ducesque sonent; cantu efferat alter
Cressiacamque fugam, atque exutos *Pictonas* armis
Henricique animos & nomina magna, *Edoardos*;
 Territa queis victas submisit Gallia dextras
 Anglorum vi fracta rubro cum vortice inundans
 Discolor in trepidos fugiebat Sequana fontes.

Nos quoque *Belgarum* terrorem & fulmina Belli
Angligenas, *Sandvicum* acrem, invictumque *Rupertum*
 Dicet qui totas olim *Permessidis* undas
 Hauserit, æternumque dabit per secula nomen:
 Teque etiam, *Jacobe*, ingens Patris incrementum,
 Civica cui frontem decoravit fronde Corona
Ultrajectinas cum *Mosæ* ad flumina primus

Intraſti portas, inſtaurans prælia Gallis.

At Tu qui nuper Virtutis magna Britannæ
Argumenta dabas, tunc & redimite coronâ
Navali felix, & adhuc in fronte virenti,
Hoſtica cùm Bugiæ ad portus incendia latè
Spargeris Argeriæ in claſſem, qui terror Iberis
Hesperios Batavo tinxifti ſanguine fluctus;
Tu noſtrâ dicende venis *Harmanne* Camœnâ.

Littus ad Occiduum, feſſique cubilia Phœbi,
Quà pater Oceanus, ſua regna, Atlantica volvit
Æquora, in antiquo mundi ſtant limite Gades.
Hos inſtructa armis, & multo milite portus
Appulerat puppis Batavûm, ſociasque requirens,
Invenit Hiſpanâ tutas ſtatione Carinas.
Fortè ignara mali longum delata per æquor
Feſſâ viâ, Batavæ ſucceſſit bellica navis
Angliaca; hoſtilemque inter jacet Unica claſſem.
Dux *Harmannus* erat, fremit exitiumque minatur
Belga ferox; prohibet tuti reverentia portûs,
Hoſpitii ſacra jura vetant: nam foedus utriſque
Tum commune habuit, pacemque colebat Ibero.
Pronior in Batavum favor eſt; & fraudis avitæ
Jam memor atque odii, ſtat prædæ exponere navem,
Nec violare fidem, & pacem ſervare videri.

Spargere tùm famam in vulgus, fugisse trementem
Oceano Belgam, detrectantemque Britanni
Prælia, securo pavidum confidere portu,
Victoremque sequi, atque imbelli insistere prædæ.

Accensi Batavorum animi Martemque requirunt,
Dux etiam puppis modò quem fugisse ferebant,
Deposcit pugnam, atque in prælia provocat Anglum.
Olli conditio accepta, exemplumque daturus
Virtutis patriæ lætus sese ingerit hosti.

Protinus armari navem, & se accingere Marti
Ductor uterque parat; tùm vela capacia ventos
Collectura omnes, curvataque suppara tendunt.
Transstra per antennæque alii, durosque rudentes
Transcurrunt celeres, summoque aplustria malo
Bellica suspendunt, utriusque insignia Gentis.
Arma locant alii, longèque minantia lethum
Liventi nitro tormenta & glandibus implent.
Pars alia acclamat, connixaque viribus instat,
Unaque laxato diducitur anchora fundo.

At non Belga sibi fîsus, numeroque ratiqûe,
Instruit atque novo complebat milite puppim.
Quinetiam infidas metuens agit arte dolosâ
Insidias; latuere sinu nam forte propinquo
Tres Batavûm naves, inque altum exire jubentur,

Auditæ-

Auditæque procul celeres succedere pugnae.
Dux etiam antiquo Gentis de more poposcit
Spumantem vino pateram, sociisque propinat
Pocula plena mero; litat hoc libamine Marti;
Illi inter sese multâ vi brachia tollunt,
Exiccantque cados, it plus quam nauticus omni
Tum clamor Cœlo: nec prælia iusta parari
Sed Lapitharum Epulas credas aut Orgia Bacchi.

Sobrius interea Ductor multumque priori
Diffimilis, postquam belloque operique paratum
Esse videt Nautam; aptatamque in prælia puppim;
O Socii, potior Batavum virtusve Britanna
Experiemur, ait, Me sic nunquam hoste protervo
Ante laceffitum, jactanter in arma vocare
Poeniteat Belgam: Patriæ fortuna decusque
Nobiscum hæc unâ vehitur rate, cernet Iberus
Littore, *Greenvillumque* iterum *Dracumque* timebit.
Nec longo nobis opus est certamine, pulchram
Aut mortem hora mihi dabit, aut dabit una triumphum;
Et victos condet fluctu, aut feret æquor ovantes.

At verò Hispanus, cum decertare paratas
Esse videt, portus extra jubet ire carinas,
Amplius quâ pugna pateat lato æquore campus;
Securus juxta & lætus navale duellum

Littore visurus, totâ stat vulgus arenâ
Confertum, vacuas urbes & rura relinquens.
Talia non olim vidit spectacula Roma,
Nec talem tulit ipsa Virum, portu ire priores
Cernuntur Batavi, atque iterum deposcere Bellum;
Et canere ingenti clamore, ante arma, triumphos.
Angliaca insequitur puppis, cursuque silenti
Scindit aquas, audax facinus, temerariaque arma
Irrident alii, pars & miseratur euntem
Damnatam letho, & nimîâ virtute cadentem.

Jamque altum tenuere rates, & classica pugnæ
Signa dabant, inflant lituos, & tympana pulsant,
Insonuitque fragor latè Siphonis aheni
Fulmineus; tonitruque novo cœlum omne remugit.
Scilicet is pugnæ Batavum modus, eminus arma
Projicit, & vanos jaculatur longius ignes.
Tela fluunt velis, aut fixa rudentibus hærent
Incaustum, aut fessæ recidunt in marmore glandes.
Interea ignarum miratur littore vulgus
Flammas excipere & parcè torquere Britannos;
Inque hostem intrepidus per tela minantia & Ignes
Tendere iter propius, Batavæque accedere puppi.
Utque ubi torvus aper Calydonia liquerit arva
Thessalicos populatus agros, immittit in hostem

Pastor Amyclæumque canem, grandemque Molossū;
 Accurrunt circa, & fugiunt prædamque timentes
 Stant longè, & vacuum latratibus aëra replent:
 Illi indignanti fetis terga asperat ira,
 Frendet & exacuit dentem, sternitque rotatque
 Obstantes, multoque cruentat sanguine terram.
 Sic Brito ut hostilem tandem est delatus in alnum
 Acrior accelerat cursum, prorâque minanti
 Irruit in proram, atque implexis funibus hæsit,
 Vinculaque injecit, ferratoque alligat unco,
 Ne fugiant, illud metuit fortissimus unum.
 Nec mora, quâ puppi protenditur area rostro,
 Sulphureo fecat igne viam, latumque per hostem
 Findit iter; ventis & fulminis ocyor ictu
 Plumbeus imber agit mortes, tabulata, trabesque,
 Malique, antennæque, novâ gemuere procellâ.
 Infiluit Dux ipse rati, sociique sequuntur,
 Cominus hinc atque inde neces, & vulnera fortis
 Spargit, & obstantûm jugulos petit, & fodit ense.

Jamque super strages & densa cadavera Victor
 Quærit adhuc hostem; laceræ pars ima carinæ
 Claustro petit, cæcisque pavens evellitur umbris;
 Cum Duce pars veniam supplex, vitamque precatur:
 Ille ubi prostratosve sibi, vel morte jacentes

Conspexit; nimioque madentem sanguine dextram:
Reliquias Batavum tristes, stragemque misertus
Infandam, ignoscit facilis, vultuque sereno;
Nec vicissè adeò placuit quàm parcere victo.

Et jam Victor ovans resonantia littora plausu
Intrat adoratus populis, & vulnus honestum
Fronte gerens, proprioque hostisque cruore decorus.

Subsequitur captiva ratis, devincta catenis
Angliacæ puppis veteris de more triumphî;
Cærule descendunt malis, rutilæque Britannûm
Signa cruces toto fluitant victricia cœlo.

Tu verò antiquam Dux invictissime Calpen
Transgredere, Herculeasque ultrà spatia columnas,
Nec Gades Tibi limes erunt; dùm littus Iberum
Æquora perpetuo pulsant Atlantica fluctu:
Albionemque tuam complectitur Amphitrite.
Te pennâ stridente vehat per sydera fama,
Heroasque ferens, tua Cœlis innatet Argo.

Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.

A D

D. D. HANNES

INSIGNISSIMUM

Medicum & Poetam.

O Qui canoro blandiùs Orpheo
Vocale ducis carmen, & exitu
Fæliciori luctuosis

Sæpe Animam revocas ab umbris,
Jam seu solutos in numerum pedes
Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
Corpus tueris, seu cadaver

Luminibus penetras acutis;
Opus relinquens eripe Te moræ,
Frontemque curis sollicitam explica,
Scyphumque jucundus require

Purpureo gravidum Lyæo.

Nunc

Nunc plena magni pocula postules

Memor *Wilhelmi*, nunc moveat fitim

Minister ingens, Imperique

Præsidium haud leve, *Montacutus*.

Omitte tandem triste negotium

Gravesque curas, heu nimium pius!

Nec cæteros cautus mederi

Ipse Tuam minuas salutem.

Frustra cruorem pulsibus incitis

Ebullientem pollice comprimis,

Attentus explorare venam

Quæ febris exagitet tumentem:

Frustra liquores quot Chymica expedit

Fornax, & Error sanguinis, & vigor

Innatus herbis Te fatigant:

Seriùs aut citiùs sepulchro

Debemur omnes, vitæque deseret

Expulsa morbis Corpus inhospitum,

Lentumque deflebunt nepotes

(Reliquias Animæ) Cadaver.

Manes videbis Tu quoque Fabulas,

Quos pauciores fecerit Ars Tua;

Suumque victorem vicissim

Subjiciet Libitina victrix.

Decurrit Illi vita beatior
Quicunque Lucem non nimis anxius
 Reddit molestam, urgetve curas
 Sponte suâ fatis ingruentes;
Et quem Dierum lene fluentium
Delectat ordo, vitæque mutuis
Felix Amicis, gaudiisque
 Innocuis benè Temperata.

Jo. Addison, è Coll. Magd.

JACO

JACOBUS II.

DUM capiti lætos Regali innectit honores
 Turba favens studiis, dum circum compita fervent
 Plausuque fremituque; quid ò Parnassia Diva
 Quid Tu sola taces? est & fælicis Olivæ
 Atque hederæ tibi vis & quæ per tempora Regum
 Laurus eat victrix: age multo Numine foetos
 Annales ordire, & non ignobile carmen.

Angliacos late jam desolaverat agros
 Civilis rabies: populus jam victor avitis
 Depulerat *Carolus* sceptris: & ne quid inausum
 Linqueret, indignâ statuit fœdare securi
 (Siqua fidem tanto est sceleri latura vetustas)
 Sacratum caput, & vinctos Diademate crines:
 Nec fatis hoc: ipsam cupiunt à stirpe *Stuartum*
 Evertisse domum, atque æternæ gentis honorem.
 Nequicquam! longè venturi provida mater
 Senferat hæc, & te nimium, *Jacobe*, paternis
 Vicinum fatis Nebulâ subduxit amictum

Fœmineâ : favit cœptis audacibus ætas
Mollior & dubiæ tenerâ lanugine malæ.
Talem flava Thetis magni Chironis Alumnum
Eripuit bellis & trans vada cærula vexit
Virgineâ tectum pallâ : stupet æmula formam
Deidamia parem ; victæ indoluere sorores.

Ex illo qui Te palantem egere labores
Æquora per terrasque ? O nusquam rebus in arcibus
Fratre minor *Carolo* ! Patris O non degener hæres !
Finibus extorris peregrinæque hospes arenæ
Quas supplex gentes, quas non oraveris urbes ?
Heu duram sortem & Divos expertus amaros !
Non tamen his animi virtus infracta ruinis
Succubuit ; Ligerin testor, Rhodanique fluenta
Vulneribus Francorum & pigro fordida tabo :
Testor & undantes Dunkirkæ sanguine fossas,
Atque tuum, Mardika, haud exuperabile vallum,
Cum portas super, atque ipsis pro mœnibus Heros
Auderet frustra : infælix quod milite Flandro
Ufus in adversos ivisset forte Britannos.
Quali Marte ruens, quam magnæ prodigus iræ
Arma Nemuriadum & disjectas perculit alas !
Illa dies atque illa animoso in pectore virtus
Nutantem folio *Lodoicum* & Gallica fata

Sustinuit,

Sustinuit, stupet in tantis *Turennius* ausis,
Seque premi dolet, & partas arefcere lauros.

Et tamen hunc toties defensâ excedere terrâ,
Galle, jubes; neque te juncti vicinia movit
Sanguinis, hospitii fides: valet usque Tyranni
Fama minax, & *Oliveriani* Nominis horror.
Quanquam (siqua suos tangunt præfagia Vates)
Tempus erit quondam cum Te, *Lodoice*, paventem
Jacobus non jam supplex inviserit hospes;
Cum sternet Gallos, cum magna in prælia vindex
Ducet avos, atavosque, & quas *Edoardus* in armis
Impiger, aut melior concepit Filius iras.

Ducet enim, ac multo Parasinos ariete muros
Victor ovans impellet, & in sua jura Caleti
Avulsum trahet imperium, Normanaque regna.
Tum vos *Isiacæ*, gratissima Nomina, Musæ
Idem tanget honos, qui nunc; similisque videri
Ibit magna dies: iterum cecinisse juvabit
Caroliden, capitique recentem aptâsse coronam;
Solenni hæc iterum resonabunt Mœnia plausu.

Tu tamen exhaustos age nunc molire labores;
Venturum decus, ac ferarum præmia laudum
Diis, *Erato*, permitte: vides quas læva Britannis
Fata tulere vices! quis rerum volvitur ordo!

Avulsū folio *Cromwellum* pallida Ditis
Regna tenent: sævit flagris subigitque fateri
Tisiphone insultans; circum fœda agmina stipant
Gorgones, Harpyæque, atque informes Centauri.
En *Carolus*! En reduces Rutupina ad littora Fratres!
Quà tendunt per agros, perque urbes aurea circum
Pax & prisca fides, & formosissima rerum
Libertas nitet, atque effuso copia cornu.

O magnas experte vices *Jacobe*, secundis
Qua licet utere Diis; cape fœlix pacis amœnæ
Intermissa diu studia, ac florentia dona.
Nec te longa manent: jam nunc antiquus ad arma
Te poscit Mavors, iterumque in bella resorbet.
Ecquid enim vix dum Natali Belga palude
Elapsus, stagnisque informibus, Oceanum omnem
Abripiet, pelagœque impune volabit aperto?
Ille etiam Angligenas audaci Marte laceffet,
Ultiores Britonas, sociamque oblitus *Elisam*?
En & nunc quantis instaurat classibus æquor
Hinc atque hinc, oditque moras, atque increpat ultro!
Demens! qui *Jacobi* haud æqua in bella ruentis
Excierit Nimbosque & non imitabile fulmen!
Ille aderit damnoque moras graviore rependet.
Haud aliter vidi meditantem prælia taurum

Stare procul, vultusque truces animosæque colla
 Fingere, libratoque irasce in vulnera cornu:
 Dein ubi collectæ volvuntur naribus iræ,
 Proruit, atque omnem rapido pede spargit arenam.
 Quas strages tulit illa dies! quæ funera vidit
 Et quales lethi facies! cum Marte secundo
 Terribilis puppi staret *Jacobus* in altâ,
 Et Batavûm laceras vexaret fulmine *Quercus*:
 Audiit, intremuitque imis Haga fundamentis,
 Intremuere lacus, perque uda cubilia preffit
 Rugitum Leo, septenoque obmutuit ore.
 Quâ ferret se cunque neces & vulnera spargens,
 Illac retrò acies ac ruptas ire phalanges
 Compulit, & vacuo cesserunt æquore Belgæ.
 Haud tulit hoc partas Suedorum sanguine lauros
Opdamus recolens, seseque objecit, & omnem
 Excepit belli nubem, intorsitque receptam.
 Tum verò volitantûm hinc illinc ingruere imbrem
 Telorum, volvi fumos & stridere glandes
 Alatas: medius regnat pavor; omnia latè
 Caligoque umbræque & circumfusa tenet Nox.
 Tres illic juvenes crudeli funere raptos
 Vidisti, *Jacobe*; tibi quoque missile plumbum
 Affuit, & sparsæ rorabant sanguine vestes.

Fælices animæ quibus hoc sub Iudice coràm
Contigit oppetere, & tam pulchro vulnere labi.
Non vos indecores, nec inultæ errabitis umbræ:
Pœnarum ipse satis jam nunc pro talibus ausis
Opdamus luet, atque eadem mox regna tenebit.
Namque ut *Carolides* magnis se accinxerat iris
Torva tuens, Ductorque Duci jam cominùs ire
Apparat, & stricto ad puppim mucrone coruscat;
Protinùs immani (seu Fors hoc, seu Deus Author
Egerit, incertum est) Batavûm ratis iccta fragore
Diffiluit: piceæ fursùm cum turbine Nubes
Volvuntur, mistæque atrâ caligine flammæ:
Tum verò passim vidisses gurgite vasto
Antennasque, forosque, & truncos vulnere malos,
Nigrantesque trabes, semustaque robora ferri;
Arma quoque, & laceros (immania corpora) Belgas.

Haftenus Hollandis animos viresque *Lyxi*
Indomiti rabies suffecerat udaqve virtus:
At simul *Opdami* cladem ingentesque ruinas
Prospexere, ruunt subiti, clavosque reductos
Expediunt, omnesque vocant ad Carbasa ventos.
Terga premit *Jacobus*, & impiger æquore toto
Palantes agit, & repetito fulmine vastat;
Nec mora nec requies, *Blaci* subridet imago

Atque

Atque *Amboynæi* faturantur sanguine *Manes*.

Bellis parce, Brito: jam nunc tibi *Thamesis* ultro
 Cæruleum pandit gremium, Tuque inclyte Victor,
 Ingredere ð, crinesque obtentu frondis inumbra.
 Aspice qui coeant populi, quo littora plausu
 Icta sonent! passis ante omnes *Carolus* ulnis
 Gratatur reduci, longumque amplexus inhæret.
 Actiaci talem Cæsar post funera Martis
 Se tulit inVectus triplici Romana triumpho
 Mœnia: procedunt famulæ longo ordine gentes
 Æthiopes, Lelegesque, sagittiferique Geloni.
 Tum lætus viguit Pæan, tum carmine festo
 Albion insonuit. Quin Tu popularibus auris
 Fide parùm, *Jacobe*; eadem mox turba revulsum
 Prosterne decus, & direptas vertice lauros.
 Illius imperiis patrio Tu littore quondam
 Excussus peregrina iterum vagus arva requires:
 Antiquis iterum fatis exercitus ibis.
 (Heu tibi!) per scopulos, & per maria aspera ventis;
 Ah! quam pene die Britonùm spes occidit illo,
 Cum quæ te vexit bibulis hæreret arenis
 Fixa ratis, rimisque inimicum admitteret imbrem
 Horridum hians, jam jamque vado subsideret imo.
 Tum vitreo (ut fama est) mœstum ingemuere cubili

Nereides

Nereides Nymphæ: tum monte Britannia fidens
Diva super, canos pictai frontis honores
Turpavit, diæque verenda insignia pallæ:
Lapſa manu ſceptra, atque excuſſæ vertice Turres.
Quod Te tunc Numen tanto discrimine præſens
Eripuit, *Jacobe*? Deûm certiffima cura
Salve, Fatorumque labor! cui militat æquor
Cui venti, vigilisque armamentaria cœli.
O ſueti nimium Patres per devia ferri!
O populi rabies! ut vos præcordia ſubter
Shaſtsburiana lues, & trux accendit Erynnis!
Sic decuit patriæ dilecto è limine pelli,
Qui patriæ ſumptis ſteterat tutamen in armis!
Sic ponti cœlique in aperta pericula mitti
Qui maris imperium vindex, ſævumque tridentem
Afferuit! geſti ſunt hæc ſtipendia belli!
Quis furor eſt illi ſceptra invidiſſe Britanna,
Quem Dominum velit Europa? hunc aſciſceret ultrò
Gens Lithuana Ducem, Thracis qui cornua Lunæ
Frangeret, Iſmariiſque retunderet arma Tyranni.
Illi Cæſareas Germano addente ſecures
Cederet Auſtriacus, ſtetet quanquam ſtemmatis ordo
Æternus, miſſumque Deorum à ſanguine Nomen.
Quin tu cæruleis gratiſſima Tethyos ulnis

Albion, & circumfusi decus Ennosigæi,
Jacobo gratare tuo: viden' ille malignas
Evicit tandem Parcas: ille omine fausto
Imperiis jam affurgit, & Anglica regna capefcit!
Quantus feſe infert populis! qualiſque videri
Hinc atque hinc feſtâ Procerum ſtipante coronâ
Incedit! Lucent effuſis aurea flammis
Tempora; Fratenumque aperitur vertice ſyduſ.
Haud alius folium ſtellis ardentibus aptum
Conſcendit Pater Omnipotens: ſtant limina circum
Divi, Semideique, & (Ruſtica Numina) Fauni:
Fit ſonitus, tremulumque perambulat atria murmur.

Recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

—— ex Æde Chriſti.

CARMEN

CARMEN
 CORNU VENATICO
 INSCRIPTUM.

Ruris O Præses, Nemorumque Virgo,
 Ecce Venatûs studiosa Pubes
 Quæ Tibi Vovit! Cape nunc, & olim
 Leniter audi.

Hoc simul Cornu sonuit, repente
 Ipsa Te, Diana, Tuasque Nymphas
 Affer in Cursum; & Latebris morantem
 Excute Prædam.

Sic Tuos nusquàm temeret Recessus
 Capripes! sic Te, per operta, nullus
 Cernat *Actæon*, ubicunque puro
 Fonte laveris!

—— ex Æde Christi.

C A R M E N

*Poemat. Oxon. in Obitum Augustis-
simæ & Desideratissimæ Reginae
MARIAE secundæ inscriptum.*

E Stne, qui missus petat astra pennis
Ales, ac *Teiam* superet columbam?
Surgat, ac charæ ferat hæc *Sororum*

Dona Mariæ.

*Cæteras herbas minùs illa fidas
Sensit, herbarum generosa nutrix:
Nostra succurret meliùs caducæ*

Laurea vitæ.

—— ex Æde Christi.

MUSÆ

MUSÆ
Regem & Reginam
CORONANTES.

QUO dubium rapitis *Musæ*? quis carminis ardor
Intus agit stimulos, & fervida pectora turbat?
Namque ignota prius subit imas flamma medullas,
Et plusquam solitus mihi corda fatigat Apollo.
Nunc sua castra sequi, Regumque exponere laudes
Hortatur *Chio*, Reginarumque triumphos;
Sive tuas audax memorem, domus *Atia*, lauros,
Quæ gesta *Alphonsi*, quantus *Sigebertus* in armis;
Seu Bruti fobolem, genus insuperabile ferro,
Angligenumque acies, & euntem in bella *Jacobum*.
Protinus abripior. Dantem cum vela furori,
Audacique nimis conantem prælia versu
Retrò ferre pedes *Erato* monet, & sibi molles
Indulgere Elegos, dignumque Cupidine carmen.
Quinetiam *Euterpe* tenui memorare Camœnâ

Admonet increpitans, hilaris quas Curia pompas
 Ducat, quo Regum surgant diademate crines,
 Quantaque sollicitent hodiernum gaudia Phœbum.
 Distrahor in varia, & multus mecum ipse voluto,
 Quos ferar in campos, quis surgat carminis ordo.

2. Quin Tu *Jacobo* solus meditaris honores?
 Aut solum Te, vane Puer, fecêre Poetam
 Pierides? sed & hoc vivit sub pectore Regum
 Fidus honos, & cùm solvuntur vota *Jacobo*,
 Me quoque amant Musæ, mihi non peregrinus Apollo.

3 *ad* 2. O insane Puer! nimum nè fide Camœnis,
 Carmine si speras laudes æquare *Jacobi*,
 Idem Virgilium certos superare canendo.

2 *ad* 3. Quàmvis nostra putes fordescere munera,
 quamvis
 Despectus tibi sim, melior mea carmina forsan
Jacobus foveat. (3.) Modò sint ea digna foveri.

1 *ad* 3. Parce malæ linguæ, & (*ad* 2.) Tu, Phœbi
 magne Sacerdos,
 Opprobriis ignosce; (*ad ambos*) atque has componite lites.
 Et referes Tu carmen, & Ille; & Quisqus honores
Jacobo, aut *Divæ* supplex fert dona *Mariæ*.
 Nec satis est unus tanta in conamina Phœbus;
 Quid juncti valeant humeri, & communis Apollo,

Experiamur; erit mihi carminis Argumentum
Præliaque, clypeique, & Marti accommoda *Clio*.

3. Bella canant alii, queis fortia pectora largus
Indulfit Titan, duri & patientia ferri.

Me lituo aversum (nam nec pudet ista fateri,
Dum non degenerem arguerint tua signa, Cupido)
Ad mollem citharæ lusum, imbellesque modorum
Delicias *Erato*, Veneris gratissima cura,
Incitat, & chordis inspirat amabile Carmen.

2. Nec mollis Cytherea mihi, nec prælia cordi;
Tu Dea, cui dederint jucundum gaudia nomen,
Alma meis faveas cœptis, Tu ritè vocanti
Dextra ades, atque animæ præsens illabere nostræ.
Auditas agnosco preces, hilaremque repente
Mutor in *Euterpen*, & me novus incitat ardor
Ire viam immensam, & plenis dare carbasa velis.
Quin cedo — (*ad Cl.*) Tu fare prior, quo carmine turges?
Nam postquàm *Clio* cupis, ambitiose, vocari,
Et tanto effrænis vanum Te nomine jactas,
Fronti siqua fides, si non falso omine plenæ
Insulantur buccæ, majorque insurgis in altum,
Grande aliquod moliris, & haud ignobile carmen.

Cl. Sit procul ut tali me digner laude, Sorores.
Quin pugnata olim recolo jam prælia, namque

Ipsa aderam præsens, & in imâ mente reponens
 Confertasque acies, albentesque ossibus agros,
 Et Senonum infractas *Jacobo* vindicæ turmas
 Tempus in hoc volvo : juvat, ô, meminisse ; quot Ille
 Orco animas magno *Dunkirkæ* ad mœnia bello
 Tradidit, & primam surrexit quantus in hastam!
 Vidi perque hostes, per & obvia tela ruentem,
 Quò generosa tulit cunque ira, aut vivida virtus,
 Hospitiivæ fides, socio & data dextra *Philippo*.
 Nec Martem arguerim, nec te, Tritonia Pallas,
 Nec Vos, quotquot ego genua incerare Deorum
 Haud oblita fui, quod non fausto omine duram
 Commisit pugnam ductor ; fors ista Britannæ
 Debita erat genti ; quodd si non æqua favebant
 Fata Viro, cæsis Gallorum millibus antè,
 Ducentem in castra Hispanos rediisse juvabit.
 Sed neque Te posthac similis, *Lodovice*, manebit
 Fortuna, aut tantis Sors si semel abfuit ausis,
 Tum quoque, cùm fidos hortetur in arma Britannos,
 Obstiterint eadem contraria fata *Jacobo*.
 Ille memor veteres Patrum instaurare triumphos
 Irruet in Gallos, secumque in prælia ducet
Edvardique animos, & *Nigri Principis* arma.

Erato. Quò veheris, *Clio*? quò te monumenta laboris

Antiqui

Antiqui rapiunt? magni dum gesta *Jacobi*
 Officiosa refers, nescis, temeraria, nescis,
 Heu quantum efficias fando incrudescere vulnus,
 Quos Anglis renovet mœstissima scena dolores:
 O infanda dies! quam Musæ semper acerbam,
 Quamque ego præcipuè crudelem semper habebō!
 O triste exilium! quando his peregrinus ab oris
 (Horresco referens) pulso cum fratre *Jacobus*
 Infelix aliis successit sedibus hospes.
 Me quoque tunc eadem crudelia fata traherant,
 Exul & ipsa fui; tenuère hæc regna vicissim
 Iræque, infidiæque, & belli tristis Erinnyes,
 Atque Odia, & scissâ turpis Discordia pallâ.

Euterpe. Quid tamen hæc, *Erato*, nequicquam ingrata
 revolvis?

Lætior en rerum facies! meliore secundos
 Augurio ire dies, atque aurea sæcula volvi
 Conspicor: en quanto procedunt agmine *Fratres*
 In patriam *reduces*! quantus sese explicat Ordo,
 Magnatum & Patrum, & plaudentium mille Virorum.
 Ipsa alios inter, circum plaudente coronâ
 Naiadum, effusis aderam gavisâ triumphis,
 Pars magna illorum; nam quæ Lux prima reduxit
Carolidas, Anglis eadem me reddidit oris,

Et

Et dedit hâc iterùm placidam consistere terrâ.

Erato. O illam meminisse diem mihi magna Voluptas!
 O votis revocanda meis! quâ bellicus Heros
 Camporum immunis strepitu, durique solutus
 Martis servitio, te demùm, blande Cupido,
 Falsus erat, tantosque animos submisit amori.
 Fælix ante alias, domuit quæ Martia Virgo
 Pectora, primus amor, Quæ dudum juncta fideli
 Connubio, fausta Venere ac Junone secundâ,
Jacobum fecit formosâ prole parentem.
 Scilicet ex illo gaudent se sanguine nasci
Auriaci conjux, Angli & spes altera regni
Anna soror: Nec Te, cui vincla jugalia curæ,
 Incussem, ô Juno, deerat quoddâ mascula proles,
 Et parca invidit sobolem Lucina virilem.
 Ille aliis honor est thalamis, manet illa *Mariam*
 Sors melior lecti, quâ non fœcundior ulla,
 Pulchrrior aut Italis sese Nympha extulit oris.
 O quæ connubia, & quales celebrant Hymenæos
 Egregium *Alphonsi* genus, invictusque *Jacobus*!
 Multa tamen toleranda prius, multoque *Maria*
 Sanguine dotanda: expectat te pronuba Enyo,
 O semper duris *Jacobe* exercite fatis,
 Et Mars æquoreus, Belgarum & mille carinæ.

Altera Te nunc bella vocant, spretumque laceffit
 Oceani imperium, temerataque fœdera ponti.
 En! video Angliacis tabulatum classibus æquor,
 Transtra per & puppes se latè efferre *Jacobum*
 Funera spargentem, simul & trepidare fugacem
Opdamum, inque suas properum remeare paludes.
 I nunc, Belga ferox, offer Te, irrise, periclis,
 Navales, i, sterne acies, tege classibus æquor,
 Crudâ ut mole tumens, multoque abdomine pinguis
 Balænam pascas, & fias præda filuris.

Euterpe. Quot spolia indutus Victor, quantisque
 trophæis

Insignis graditur! circùm Pæana volutant
 Littora; iò Pæan repetit de montibus Eccho.
 Mille inter populi plausus per strata quadrigis
 Fertur ovans; fusos lauro redimita capillos
 Læta triumphales sequitur *Victoria* currus,
Pax simul it comes, & fœcundo *Copia* cornu.

Erato. Nempe per hos casus, perque hæc discrimina belli
 Iur in Italiam, formosam ubi Diva *Mariam*
 Ostendit Venus, & tantorum digna laborum
 Præmia.

Sic Priami post fata senis, supremaque Trojæ
 Funera, Neptuni rabiem Turnique furorès

Elapsum

Elapsum Ænean, blandis Virgo excipit ulnis
Itala, & ingentes pensat Lavinia curas.

O si talis eram, qualis *Tassonis* anhelum

Accendi pectus, fudique in carmina vires!

O quantis Ego tum numeris *Lauræque Jacobique*

Ornarem thalamos, & connubialia jura!

Sed nunc angustos animos, & inertia corda

Nequicquam stimulo & tantis non æqua Camœnis.

Euterpe. Quin aliquid potius præsens quorum indi-
get usus,

Texere Regales properamus ritè coronas?

Et nunc ridet ager, nunc omnis pullulat Arbos,

Induiturque recens viridem Natura juventam.

Quare agite, ô *Musæ*, per amœni jugera Pindi

Parnassi per agros, muscoque virentia Tempe

Ferte pedem, ac passim crescentes carpite flores,

Communemque ornate Deum, & date ferta volentes.

Clio. Tantus honor ruri, Deus ut sacra tempora circum
Inter odoratos flores finat ire capillos?

Flores, quos crepitans impunè per aera Corus

Disjicit, aut sudos ubi torret Sirius agros,

In tenues cogit nimius Sol ire vapores.

Erato. Non, si adsint Tmoli colles, & amœna vireta
Alcinoi, aut rosei, Pæstum quos jactat, honores,

His Hyblam addideris super, haud tamen æqua *Jacobo*
Ornamenta feres, aut munera digna *Mariâ*.

Euterpe. At vidi his nuper formosam incedere Floram
Frondebis, ipse tegi nec dedignatur Apollo.

Clio. Phœbo sacra viret Parnassi in vertice summo
Laurus, & in cœlum ramis fœlicibus exit:
Persæpè hinc noster sua tempora cinxit Apollo,
Hinc propero meritam *Jacobo* ferre coronam.

Euterpe. Dii facite, ut frondens cingit dum tempora
laurus,

Huic adsit semper lætis Victoria pennis;
Sive acer poscat tumidos in prælia Gallos,
In Mauros seu signa ferat, Thracesque laceßat,
Euphraten Nilumque sequens, invisere Gangen
Seu paret, & captos ostendere civibus Indos.

Erato. Propter aquam tardis ubi lenis flexibus errat
Castalis, & placido demulcet murmure ripam,
Myrtus, amor Veneris, latè diffundit honores.
Qui cœlo assurgit summus, decerpere ramum
Cura mihi, & fertum lectâ de fronde *Mariæ*
Nectere; si Nymphæ myrtus non vilis habetur
Nec tibi, cedo, (*ad Cl.*) Soror, nec vincet Laureæ Myrtum.

Euterpe. Ornet sanguineos laurus Phœbea triumphos,
Myrtus amat facilem, partam & sine cæde coronam.

Quam

Quam video nasci sobolem! quæ surgere regna!
 Tu modò nascenti puero, quem *Cambria* regem
 Infantem expectat, famulus cui serviet orbis,
 Ilithyia fave, dextra & natalibus adsis.

Clio. Lauro addam virides querno de vimine ramos,
 Quæ *Carolus* texit, suus est honor huic quoque frondi.

Erato. His super addetur varios *Rosa* picta colores,
 Utque memor referat conjunctæ insignia gentis,
 Hinc nive candidior fuerit, simul indè rubebit.

Euterpe. Dum legit illa *Rosas*, (*ad Cl.*) tu *Lilia* ferre
 memento;

Invida frendenti rumpantur ut ilia Gallo.

Clio. Illa memor carpam, simul & miscebitur illis
 Non Boream metuens, non *Brumæ* frigora *Palma*.
 Utque hujus nimio pressus sub pondere truncus
 Altior in cœlum assurgit; sic nulla *Jacobum*
 Flectere fata-queant, at contra audentior ibit,
 Dum cœlo tandem celsum caput inferat alto.

Erato. Pallentes violas, & summa papavera carpens
 Narcissique comas, pulchræ fero dona *Mariæ*.

Euterpe. Narcisso sat erit, si sub vestigia *Nymphæ*
 Spargitur, & sacro pressus pede surgere sperat.
 Quære quibus terris inscripti nomina Regum
 Nascantur flores, hinc collige ferta *Mariæ*.

Interea in Pisâ, multum dilecta Minervæ
 Pullulat, & latè frondens se pandit Oliva.
 Sunt mihi, sunt geminæ supremâ ex arbore frondes;
 Hæc, *Jacobe*, tibi magnum decus, illa *Maria*.
 Lenta quidem in nubes pigrum caput exerit Arbos,
 Sed semper viridis, frustra obrepente seuectâ,
 Crescentis tardè compensat damna Juventæ.
 Sic precor, ô Superi, postquam Rex Nestoris annos
 Præteriiit, simul & vicit Regina Sibyllæ
 Sæcula Cumææ, maneat tamen usque *Jacobo*
 Cl. Vis eadem in bello. (*Er.*) similis sit forma *Mariæ*.

Recitârunt in Theatro Apr. 23. 1685.

D. Udal. Corbet Baronett.	} ex Æde Chr:
Johannes Sprot Armig.	
Gwil. Barber Armig.	

Exequiæ

Exequiæ Dolbenianæ:

SIVE

ECLOGA

In OBITUM

Reverendissimi in Christo Patris

JOHANNIS DOLBEN,

Archiepisc. EBORACENSIS.

Interlocutores, *Corydon & Thyrsis.*

D I C mihi, dic Pastor, (si jam communis utrosque
Cura tenet, communis amor) quo faucia luctu
Mens tibi languet, & unde dolor depascitur ora?
Talis enim, memini, tibi purpura læta solebat
Flagrantes vestire genas; sub vere rubenti
Qualis honor violas, & odoriferos Hyacinthos.

Jam color iste abiit, seu sævæ Phyllidis iræ
 Exedère animum; trepidi prædator ovilis
 Seu lupo invasit teneros cum matribus agnos.
 Fare age; & ex illo sic *Pan*, tibi Numen amicum;
 Securas tueatur oves, sic Phyllide Thyrsis
 Conjuge fit fælix, fælix simul illa marito.

Thyr. Ah! pereant mea cura greges, oviumq; magistrum
 Mors eadem rapiat; postquam crudelior Orcus
 Abstulerit *Gallum*, atque imâ sub nocte recondit.
Galle, decus Nemorum, Borealis fama *Briganti*;
 Quà mediam, ante alias longè pulcherrima Nymphas
Ousa fecas urbem, lenique interluis alvêo.
 Sed fluvios jam luctus habet, tuque imbre tumentis
 Volvis aquas, queruloque immugit murmure ripa:
 Nempe tuus perit *Gallus*, cui fistula ventos
 Et poterat mulcere, & vestros sistere cursus.
 Pastorum immortalis honor, spes unica, & ingens
 Præsidium Arcadiæ *Gallus*: te, *Galle*, sub undis
 Nereides deflent, te lugent pascua circum
 Faunique Dryadesque. (*Cor.*) Ergo quando omnia damnum
 Tangit idem, certè & *Corydon* sua munera debet.
 Te, natale solum, testor, placidæque fluentia
Ausonæ; propter vestras si carmina ripas
Gallus adhuc juvenis lusisset, carmina valles

Motura & montes; quin jam per flumina sævus
 Rumor eat, *Gallus Coritanæ* gaudia terræ
 Occubuit: Tu semper eras Custodibus ipsis,
 Tu pecudi secura salus; Tu maxima, *Galle*,
 Progenies Divûm: Vos mœsti dona quotannis
 Libate Agricolaë (vestris sub ovilibus ursos,
 Immanesque fugavit apros) ter spargite flores,
 Ter lustrate umbras, evincti tempora, tristic
 Et taxi ramis, & funereæ Cyparissi.

Thyr. Tu quoque pullatos inter, *Rhedycina*, triumphos
 Tu socias misce lacrymas (Vos parcite Musæ
 Agrestes) olim sacros dilecta recessus
 Incoluit proles; Tibi plenâ munera flammâ
Galle, dedit, geniumque indulxit amicus Apollo.

Cor. Sed Musis fortuna obstat, brevis illa voluptas
 Tum retrò fluere, adversusque evolvier ordo:
 Nam Furiaë vetuère moras, invasit Erinny's
 Campos, alternusque animas demessuit ensis.
 O, Monstrum *Pani* invisum, atque obscærior Ursa,
 Seditio Pestis! per Rura hinc cominus atque hinc
 Pastoresque ruunt, pecorumque ignobile vulgus.

Thyr. Jam *Pani* devota fides Te, *Galle*, laceffit
 Ad partes, laterique hæret delecta Caterva,
 Fælix turma, duo Juvenes! Vos conscia virtus

Incitat, & pietas fucatae nescia fraudis:

Vos Martis terrorem inter campique labores

Mens eadem tulit, & per casus mille coegit

Fata inimica sequi; seu fors incerta juberet

Aut unâ superare, aut pulchræ occumbere morti:

O, Patriæ spes magna! O, duræ in turbine belli

Nusquam victa cohors! O, turba haud millibus impar!

Cor. Sed jam canus amor, vicibusque infractus iniquis

Atque extremum emensus iter, cadit; ultima nodum

Avulsit fors Urnæ, & inexpugnabile bello

Disrupit vinclum: feros descendus in annos

Interiit (1) *Celadon*; quo non præstantior alter,

Nec potior Judex (quoties *Melibaens* & *Aegon*

Certavere unâ, atque alternâ lite cadentem

Divisere diem) Divinæ oracula Legis

Sacrasque ambages, & cæca ænigmata solvit.

Tu comes, heu nimium fidus; Tu proxime cœlis

Succedis, *Galle*; En & languet (2) *Myrtilus* alter

Et senio & morbo, super astra futurus Amicis

Jam socius: dolet Ille inimicæ tædia lucis

Ingratasque moras. Quanquam, ☉ si Numina flectant

Singultus *Rhedycina* tui; Vos altera demum

1. Vir Rev. Rich. Allestry S. S. T. Profes. Regius, & Coll. Aton. Præ-
fatus. 2. Rev. in Chr. Pater Johan. Fell Episcop. Oxon. & Aedis Chri-
sti Decanus.

Pignora, Dii, fervate, & magnis parcite fata
Reliquiis. —————

Thyr. At Vos nec fatum, meritorum aut immemor ætas
Diffimiles unquam arguerit; Vos una tabella
Vos tres una refert famamque æterna loquetur
Pictura: En! ut vicinos sub imagine vultus,
Jussit amor spirare, & eadem vivere cerâ.
Fortunatæ animæ! primis adolevit ab annis
Jam matura fides, vobis & fœdera sanxit
Multa dies, junctasque exhausta pericula dextras.

Cor. Quali Marte pares in castra adversa ruiſtis,
Atque avidi pugnæ, per mistos pulvere campos,
Perque globos ignesque, & quâ denſiſſimus urget
Impetus! At quam pene die cecidiſtis in illo,
Cùm medios hoſtes inter temerarius ardor
Tercentum rapuit Juvenes; tum milite fuſo
Enſesque, inſidiasque, alato & fulgure glandes
Fervere vidiffes: nimix tum prodigus iræ
Sæviit hoſtis, & ibat ovans latè agmina circum
Muſarum ſpolia indutus. Sed Te tua, *Galle*,
Defendit virtus, medioque è turbine magnis
Eripit illæſum auſpiciis fortuna, futuri
Grande ævi prætium: (*Th*) Quin nunc age, cardine verſo
Diffugiunt, *Corydon*, nubes, & flore ſuperbit

Rurſum

Rursum lætus ager : supplex per rura colonus
 Agnoscit *Pana*, & latè nemus omne remugit
 Io, *Pana* Deum ! Tu jam sine tempora circum
 Fælices errare hederas, Tibi, *Galle*, fereni
 Indulgent cœli ; Teque ambit pacis amœnæ
 Intemeratus honos, atque inviolabile pignus.

Cor. O, nostro dilecta Deo, & certissima *Galle*
 Cœlorum cura ! O, sacros haud immemor unquam
 Ritus afferere ! Ô quoties ardente tumultu
 Pastorum, cùm nunc auderet cæca Juventus
 Sceptra affectare, atque æternos *Panis* honores :
 Tu fluctus sedas, tibi fandi copia torrens
 Incantat rabiem, & gliscentes temperat iras.
 Talis vel Zephyri, vel blandior aura Favonî,
 Si forte aspiret, tum gaudet mutua silva
 Inclinare apicem, & facili se flectere nutu.

Thyr. Neglectas inter valles tibi, *Galle*, loquenti
 Auscultant pecudes, arrectisque auribus hærent
 Suspensæ ; tu Pastorumque oviumque sequaces
 Huc illuc mulces animos, Tibi flumine lento
 Hyblæis vox mista favis, cùm roscida mella
 Sudant, & liquido distillant nectare quercus.

Cor. Tale tuum carmen, qualis molli incubat herbæ
 Aut roris gemma, aut acclivi in tramite murmur

Lene cadentis aquæ: Quin vos jam flete capellæ,
 Custodesque, agrique, & tu resonabilis Echo:
 Jam vox ista filet, vicibus quam sæpe solebas
 Alternis iterare, horæque involvit acerbæ
 Longa quies *Gallum*, æternisque immiscuit umbris.

Sam. Jones,

Tho. Chester,

} Armigeri è Coll. Mert.

SCHOLÆ

SCHOLÆ
Westmonasteriensis

DESCRIPTIO:

A D

Reverend. in Chr. Patrem & Dominum

THOMAM,

*Episc. Roffensem, & Eccles. Colleg.
Westmonast. Decanum.*

ME Pia, me memorem Charæ Nutricis Alumnum
Dilectos monuit Clio celebrare Penates,
Et dare mansuræ nota incunabula Famæ.

Tu modò, Musarum Column, quo pendet ab uno
Gloria, & augusti spes inclinata Lycæi,
Tu, qui tendentes duri ad fastigia Pindi
Exemplo accendis juvenes, & lenta Tuorum
Despicias ex alto, & longè vestigia rides,
Summo Ipse innitens apici, impavidusque ruinæ;
Tu modò, da faciles Musas, & dirige cursum.

Qua

Fanum S. Petri] Quà juxta Thamesin, se tollit in æthera
Westmonast.] Moles,

Cæsaribus benè nota Domus; seu donet ovantes

Regali trabeâ, seu fervet fida repostos,

Et Sceptri, & Cinerum pariter certissima Custos;

(Hos fera ingeminet luctus, hunc fera triumphum)

Hic ubi porrigitur longus sub fornice trames,

Qui Tempia à tergo claudens sinuatur in Austrum;

Hic ubi porta patet, verso obice, panditur ingens

Museum.] A lævâ limen; Pariisque innixa Columnis

Marmora, tornatæque trabes, laquearque superbum;

Mœniaque artificum multum debentia dextræ.

Talem si Siculo donâssent æqua Tyranno,

Talem Fata Scholam; patrias feliciores exul

Despiceret fedes, & parva palatia Regum.

Mox ubi sepositus aperitur janua valvis,

Ut primum ante oculos fervet numerosa juvenus

Turba Silens; intenta operi, nunc dicta Magistri

Aure bibens pronâ, nunc alto in pectore condens,

Pythagoram remeâsse negas, Samiosque Nepotes?

Sed quò se ducat meliori tramite Clio,

Et regat immensum vestigia certa per æquor;

Signat iter dubium, & lustrat justo ordine *Classes.*

1. *Class.*] Hic aditu in primo, studiis accenditur infans

Æmulus,

Æmulus, amotamque ardet contingere metam;
 Et septem à cunis qui vix numeravit aristas,
 Romanas voces, primæ tentamina linguae
 Dimidiat, doctæque edit præludia Suadæ.

Sic teneros olim eduxit Cornelia Gracchos
 Infantes facunda parens; dum didita circum
 Fama vocat Proceres, admiraturque Senatus
 Præcocis Eloquii vires, Cunasque difertas.

2. *Class.*] Mox, uti cum pedibus se credit debilis infans,
 Et summis instat plantis, benè sedula Nutrix
 Tarda Ariadnæo firmat vestigia filo;
 Ne quæ transversum titubet, pronusve feratur:
 Sic ubi distantem certatim attingere Romam
 Nituntur juvenes; ne fortè per avia tendant
 Incerti, & duris illidant crura salebris,
 Præbet Aristarchus normam, & data regula certum
 Signat iter, solidatque gradus, & firmat euntes.

Interea aut facilis teritur post prandia *Naso*,
 Aut lepida *Æsopi* ridetur fabula, utrinque
 Et lactare animum, & mores formare parata.

3. *Class.*] Nec tantum volvit veteres ignava Poetas,
 Concipit ipsa intus flammæ, fervetque juvenus;
 Agnoscitque Deum; & facili sua carmina venâ
 Qualiacunque potest, saltè mediocria condit,

Quæ

Quæ facilis laudet judex, non arguat æquus,
 Queis meliora Maro, Bavius pejora sonaret.

His sensim gradibus formavit Mantua Vatem,
 His & Smyrna suum; paulatim ad culmina Pindi
 Carpendum est iter, & sua habet cunabula Pallas.

Hic interpositus gemini maris arbiter Isthmus
 Sistitur, & diffusa aditum Cortina recusât;
 O testis studii Cortina, & doctior illâ
 Quam Delphi stupuere olim, quæ conscia Phœbi
 Secretas voces, & certa oracula fudit.

4. *Class.*] Hactenus Ausoniâ pubes sudavit arenâ,
 Et tandem (heu longo) summa ad Capitolia cursu
 Evehitur, mediâque locat vexilla Suburrâ:
 Vicinus ingeminant læti; jam Roma curules
 Insequitur devicta, alias captivus in oras
 Naso redit; nosterque Maro est: Te, Flacce, tenemus
 Inviçti Britones; Vosque, ô par nobile Vatum,
 Pellibus exiguis, unoque volumine clausi,
 Vos nox, & piceæ nequeunt celare tenebræ.

Non tamen hæc turmam Victoria reddit inertem,
 Securamque sui; longè trans Itala regna
 Urget iter, tentatque vias, & tendit Athenas.
 5. *Class.*] Cecropiæ cedunt arces, sua moenia tradit
 Victori Pallas; captâ dominatur in Urbe

Exultans

Exultans juvenis; Teque, ô spes ultima Graiûm,
Teque, Tuamque capit, longa ante decennia, Trojam.

Pergendum est Solymas; facilis Judæa repandit
Immensas, quas servat opes; nova munera donat
Intellectus Arabs, gazasque repandit Eoas.

Et tandem quis limes erit? quò vivida pubes
Expatiat ovans; fixæque ignara Columnæ,
Thulenque extremam, & Calpen post terga reliquit?
6. *Class.*] Sistit paulisper cursum, & (quia parta tueri
Est labor, & melius parent Cultoribus arva,
Quæ longum subigit vomer, quæ frangit aratrum)
Saxum volvit idem, & noto se versat in orbe,
Et citiore iterum relegit vestigia passu.

Interea flammâ propiore accendit Apollo
Falices puerorum animos, & percutit cæstro:
Jam furit, & subitum fundit turba Enthea carmen,
Neglectum carmen; sed quod culpæ severus
Vix possit Momus, vix carpere Zoilus ausit.

Sic, five id casu fiat, seu numine Phœbi,
Se certo pede verba ligant; sic arte remota
Sponte suâ numeros voces formantur in aptos.

Sic Epicure Tui coeunt vaga semina Mundi;
Fit lapis ipse sibi faber, & sine legibus, ultrò
Sese informe Chaos pulchrum glomeravit in Orbem.

Nunc

7. *Class*] Nunc tandem summi Juvenis fastigia montis
 Occupat, & bifido figit sub vertice sedem;
 Et melius recolit notas, & promovet artes.
 Seu nunc indulget Phœbo; fruiturque Deorum
 Colloquio Musisque suis; seu rostra disertus
 Conscendit, magnique quatit *Demosthenis* arma;
 Seu vires *Numerorum* operoso examine pensat,
 Et Samii Siculique senis non negligit artes:
 Cursusque æthereos notat, & metitur Olympum.

His demùm exactis studiis, hoc orbe laborum
 Expleto, doctæ sua reddere præmia publi,
 Et donare rude emeritos, & tradere palmam,
 Aut forte antiquo segnes includere ludo,
 Hoc, Pater, omne Tuum est; Illis dat *Granta* coronam;
 His *Rhedycina* parat; quæ me manet utra? vel ulla?
 Te penes augurium est; certam tu dicere sortem,
 Phœbe, potes, qui fata Regis, qui conjicis urnam.

————— Scholæ
 Westmon. Regius Alum.

CARMEN

CARMEN
In OBITUM
AUGUSTISSIMÆ
ET
DESIDERATISSIMÆ
REGINÆ
MARIÆ,

Anno 1695.

POST fractas *Gallorum* iras, animumque subactum
Borbonii, avulsasque hostili vertice *Laurus*;
Dum *Rhodano Nassavus* ovat, manesque cruore
Auriacos placat, ruit & victricibus armis
Mortem inter mediam, & commissa tonitrua fumo,
Te rapit è mediis mors immatura Triumphis,

O!

O! *Venus* haud impar, neque *Marte* indigna Marito.

Prima per ignotum sparfit contagia vulgus
 Dira lues; longum exiguis contenta trophæis,
 Egit ubique humiles, nondum metuenda, triumphos.
 Mox altè affurgens, tetrasque licentiùs auras
 Invadens, toto se immiscet noxia cœlo,
Cæsareasque gravi sufflamine polluit arces;
 Privatum indignata rogam, tenuisque sepulchri
 Gloriam inobservatam, & vix memorabile funus.
 Omnibus hîc instructa dolis, junctisque venenis
 Atque mali secura sui, per mille nocendi
 Artes progreditur, *repetito* & *vulnerat ictu*.
 Intereà *Regina* haurit spirabile virus,
 Exitiumque ignara trahit, mortemque futuram.
 Jamque artus teneros depascitur ignea febris,
 Formosum pendet caput, & cruciatibus ægris
 Torquetur cerebrum, lumbique dolore gravescent.
 Purpureis maculata notis, & lurida turgent
 Pectora, flagrantique rubent incendia pelle.
 Nunc frontis divinus honos, nunc læta genarum
 Purpura marcescit, solitos non spirat amores
 Vultus, & innocens languescunt lumina flammis.
 Quam Tibi dissimilis! quantum O! mutaris ab Illa,
 Quæ modò per populum *incedens Regina*, coruscis

Mille neces sparsisti oculis, & lucida tela!

Ast Tibi nunc formæque æterna obducitur umbra!

Nec via mortis erat simplex, sed fœdere juncto
Mista venena fluunt, regnantque impunè per artus
Pæoniam indignata artem, succosque potentes.

Quinetiam sanies squallenti fluctuat atra
Sanguine, corruptisque exæstuat ossibus ignis.
Per cutis excoquitur spiracula tabidus humor,
Nativoque tegit crustatum tubere corpus,
Perpetuo & nitidas Veneres velamine condit.

Haud fecùs ac quæ stella diù volventibus annis
Immensum in toto diffuderat æthere lumen,
Gloria cœlorum, mundo nec inutile sydus,
Cui longo innatas expressit tempore sordes
Multa dies, variusque ordo mutabilis ævi,
Ingenitâ nocte, & spisso se obnubit amictu,
Concretasque subit maculas, radiosque diemque
Subducens, tacitas premit intra viscera flammæ.

At *Tibi* nunc vanos temerè molimur honores,
Exequiasque Tuas, & non violabile bustum
Sacramus Musis, & inani munere versûs.
Et Tu jam posthac miserum plorabere funus
Gens quacunque suos egit *Romana* triumphos;
Te flebit vel tristis *Arabs*, & inhospita *Turcæ*

Pectora,

Pectora, inassuetisque ferox nunc *Persa* dolebit
Luctibus, & *propriis* discent mansuescere linguis,
Dum procul emittit doctas *Rhedycina* querelas,
Lugens mille sonis, & *multiplici* ingemit ore.
O! nunquàm ploranda satis venerabilis Urna!
Vel *Patri* deflenda Anima! & quam *Regius exul*
Deploret, lachrymisque fenilia proluat ora
Dum *Natam* reputat, licèt Illi mente resurgat
Amissum Imperium lapsique infamia sceptri.

Quin *Te* pænè Tuæ junxit *Gulielme, Mariæ*
Et cineres amborum unâ commiscuit urnâ
Execranda dies, & ineluctabilis hora.
Quos etenim impatiens voluisti corde dolores!
Quosve dedit gemitus non enarrabile pectus!
Cum vitam exhalantem, & fati angoribus actam
Extremò amplexus, moriturus & *Ipse Mariam*,
Tristis inhæcisti dilecto oneri, oscula libans
Suprema, & captasti animam super ora vagantem:
Ut *Te* præcipitem luctu pius abstulit error!
Ut Furiis agitavit Amor! cui mille ruinæ,
Stridentesque Globi, & displosa tonitrua flammis
Non poterant terrere animum, Tua fata, *Maria*,
Incutiunt propiora, magisque pericula tangunt.

Verùm O! jamdudum satis actum est Funere tanto,

Nec

Nec Superi nostris majora *Piacula* poscunt
 Criminibus, si quid *Pietas Divina* labores
 Respicit *Anglicos*, Tu cœlo inserta *Maria*
Cæsaris esto Tui memor, atque intende *Britannis*
 Pervigiles curas, quæis acti *Marte* secundo,
 Auspiciis moveant semper fœlicibus arma,
 Et nostris lætare, ut quondam assueta, Triumphis.

At Tu lapsuri, *Princeps*, spes unica regni,
 Tu *Nassave*, Tuâ quamvis viduate *Mariâ*,
 Abstineas fletu, & vanis nunc parce querelis.
 En! quæ turba Tui repetit connubia supplex,
Cæsareique tori *Geniales* ambit honores!
 Quin age, fume animos, & luctum discute fronti,
 Fata *Tuos* vel adhuc maneat meliora *Britannos*.
 Ecce! occulta tumet lumbis ventura propago,
 Et nondum nati *Heroes*, & *Regius* Ordo!
 Quodque *Maria* negat sceptro dabit altera Coniux.
 Ut Tibi cum totâ se tradit *Iberia* Gente
 Fœmineâ, *Austriacæque* optant Diadema *Britannum*!
 Ipsaque nunc sperat gratum sibi *Gallia* lectum,
 Formosâsque ostentat opes, & *Præmia* pacis.
 Sydereo sic cum folio *Saturnia* cessit
 Paulisper Terras, propriumque invisere Templum,
 Dilectamque *Samon*; stat circum turba *Dearum*

Optato stipata *Jovi*, dum quæque vocari
Juno ambit, fierique cupit Regina Tonantis:
Certant Divæ mille, atque Immortalia poscunt
Gaudia, & *Æterni Sponsalia* munera Regis.

Henr. Sacheverel,
A. M. è Coll. Magd.

Machine

Machinæ Gesticulantes,

ANGLICE

A Puppet-show.

Admiranda cano levium spectacula rerum,
Exiguam gentem, & vacuum sine mente popellum;
Quem, non surreptis cœli de fornice flammis,
Innocuâ melior fabricaverat arte *Prometheus*.

Compita quâ risu fervent, glomeratque tumultum
Histrion, delectatque inhiantem scommate turbam;
Quotquot lætitiæ studio aut novitate tenentur,
Undique congressi permissa sedilia complent.
Nec confusus honos; nummo subsellia cedunt
Diverso, & varii ad pretium stat copia scamni.
Tandem ubi subtrahitur velamen, Lumina passim
Angustos penetrant aditus, quâ plurima visum
Fila secant, ne, cum vacuo datur ore fenestra,
Pervia fraus pateat: mox stridula turba penates
Ingreditur pictos, & mœnia squallida fugo.
Hic humiles inter scenas, angustaque claustra,

Quicquid agunt homines, Concurfus, Bella, Triumphos,
Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.

Sed præter reliquos incedit *Homuncio* raucâ
Voce strepens; major subnectit fibula vestem,
Et referunt vivos errantia lumina motus;
In ventrem tumet immodicum; ponè eminet ingens
A tergo gibbus; Pygmæum territat Agmen
Major, & immanem miratur turba Gigantem.
Hic magnâ fretus mole, imparibusque lacertis
Confusus, gracili jactat convitia vulgo,
Et crebro solvit, lepidum caput, ora cachinno.
Quanquam res agitur solenni feria pompâ,
Spernit sollicitum intractabilis Ille tumultum,
Et risu importunus adest, atque omnia turbat.
Nec rarè invadit molles, pictamque protervo
Ore petit Nympham, invitoque dat oscula ligno.

Sed comitum vulgus diversis mæmbra fatigant
Ludis, & vario lascivit mobile saltu.

Sæpe etiam gemmis rutila, & spectabilis auro,
Ligna gens prodit, nitidisque superbit in ostris.
Nam, quoties festam celebrat sub Imagine lucem,
Ordine composito Nympharum incedit honestum
Agmen, & exigui Proceres, parvique Quirites.
Pygmæos credas positis mitescere bellis,

Jamque, infensa Gruum temnentes prælia, tutos
Indulgere Jocis, tenerisque vacare Choreis.

Tales, cùm medio labuntur sidera cœlo,
Parvi subsiliunt Lemures, populusque pusillus
Festivos, rediens sua per vestigia, gyros
Ducit, & angustum crebro pede pulsat Orbem.
Manè patent gressus; hinc succos terra feraces
Concipit, in multam pubentia gramina surgunt
Luxuriem, tenerisque virescit Circulus herbis.

At non tranquillas nulla abdunt nubila luces,
Sæpe gravi surgunt bella, horrida bella, tumultu.
Arma cient truculenta Cohors, placidamque quietem
Dirumpunt pugnæ; usque adeo insincera voluptas
Omnibus, & mistæ castigant gaudia curæ.
Jam gladii, tubulique ingesto sulphure foeti,
Protenstæque hastæ, fulgentiaque arma, minæque
Telorum ingentes subeunt; Dant claustra fragorem
Horrendum, ruptæ stridente bitumine chartæ
Confusos reddunt crepitus, & sibila miscent.
Sternitur omne solum pereuntibus; undique casæ
Apparent turmæ, Civilis crimina Belli.

Sed postquam insanus pugnæ deferbuit æstus,
Exuerintque truces animos, jam Marte fugato,
Diversas repetunt artes, curasque priores.

Nec rarè præsci Heroes, quos Pagina sacra
 Suggestit, atque olim peperit felicior ætas,
 Hic parvâ redeunt specie, Cano ordine cernas
 Antiquos prodire, Agmen venerabile, Patres.
 Rugis fulcantur vultus, proluxaque barbæ
 Canities mento pendet; sic tarda Senectus
Tithonum minuit, cum moles tota Cicadam
 Induit, in gracilem sensim collecta figuram.

Nunc tamen undè genus ducat, quæ dextra latentes
 Suppeditet vires, quem poscat turba moventem,
 Expediam. Truncos opifex & inutile lignum
 Cogit in humanas species, & robore natam
 Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
 Crura ligat pedibus, humerisque accommodat armos,
 Et membris membra aptat, & artubus infuit artus.
 Tunc habiles addit trochleas, quibus arte pusillum
 Versat onus, molique manu famulatus inerti
 Sufficit occultos motus, vocemque ministrat.
 His structa auxiliis jam machina tota peritos
 Ostendit sulcos, duri & vestigia ferri,
 Hinc salit, atque agili se sublevat incita motu,
 Vocesque emittit tennes, & non sua verba.

Jo. Addison, è Coll. Magd. A. B.

Neptuni Vindicta:

S I V E

* *Inedia Undecim Dierum.*

Vicerat Hesperios fluctus & præpete Cursu

Oceani fines audax sulcaverat Alnus:

Nec tulerat Phœbo visas, ipsasque negatas

Esse sibi terras hominum labor. Ergo parantur

Et Soli comites: Hi quicquid fabula Vatum

Finxerat hoc cernunt; dum non mendacia possunt

Verorum superare fidem: Naturaque doctis

Lusibus exæquat proprias Erroribus artes.

Quodcunque arcanum gremio studiosa recondit

Diva parens rerum, conversa in mille figuras,

Ignotas pecorum formas speciesque ferarum,

Incultos terræ tractus, & monstra virorum

Conspiciunt, & dum spectant Nova monstra putantur:

Per mare discurrent & terræ pensile pondus,

Adversoque vident surgentia sidera Cœlo:

Hispanasque ultra metas extenditur orbis,

* *Vide N. Tulpii Observat. Medic. Lib. I. Cap. 43.*

Nec

Nec claudit nostri *Betis* confinia Mundi.

Jamque aded præceps nobis audacia crevit,
Ut scisso pateat contritus tramite Pontus;
Nec melius veteres transibant Flumina, fregit
Hellespontiacos melius vel *Nayita* fluctus,
Odrysiam quoties mutaret *Seston* Abydo;
Quam terræ nobis fines, & diffusa longis
Littora *Neptuni* spatiis, fluctusque domantur
Puppibus; & fiunt ipsi ludibria venti.
Non tulit hoc ultra pelagi Deus. Ergone vestris
Nullus erit finis cœptis, ait? Impetus iste
Quo ruet? haud impune mihi hæc injurius Orbis
Inferet, hæc campis steterat modò silva *Britannis*,
Quam fera in Occiduo nunc excipit *India* portu:
Jamque suo major fato, & spumantibus Undis
Classis adest, fluctus tempestatumque labores
Irridens; licet optatâ potiantur *Arenâ*,
Non impune ferent. Fremitu vix talia fatus,
Conspicit audaces ponti per cœrula *Nautas*
Exiguâ ferri cymbâ, fociisque relictis
Et portu, Oceano tenui insultare *Carinâ*
Curarum vacuos, ut qui modò summa legebant
Littora, consisque suis successibus omnes
Dedicere metus: non illic fercula *Mensis*

Portantur,

Portantur, plenisque cadis Vindemia fervet.
 Septem turba fuit, turba heu! non digna Deorum
 Vindictâ, aut tantæ quæ sese opponeret iræ,
 Non remis agitare salum, dare carbasa ventis,
 Luctari & contra surgentes scandere fluctus.
 Nec fatis hoc lenire Deos, injuria menti
 Fixa sedet, vindexque animis ardescit Enyo.

Nec mora: crudelis cæcâ sese Æolus arce
 Exerit, emittitque suos in prælia ventos;
 Eripiturque à sole dies, obductaque velo
 Cœlorum facies, rapidis nox fluctibus astra
 Miscuit, & solæ veniunt à fulgure flammæ.
 Nec perdunt rabiem flatus, non Africus Euro,
 Non istic Aquilone Notus luctatur, in unam
 Tempestas proram incumbit, facilemque Carinam
 Abripuit, portusque oculis & terra recessit.

Et jam quassâ altum tenuit Ratis, undique Cœlum,
 Undique Pontus adest, metuit dubiusque requirit
 Navita, propulerit recto num Carbasa cursu
 Ventus, an obliquo distorsit tramite Vela.
 Incumbit gravior clades, cœloque furenti
 Majorem extimuerè *famem*; malè cæca futuri
 Turba, cibum cœnæ qui vix suffecerit uni
 Diducunt, timidique uno consumere luxu,

Divisere dapes, Epulasque in frustra resolvunt.

Jamque quater reduci lustrarat lumine Phœbus
Adversas nostris terras, nobisque reluxit
Iratu toties, nostrumque reviserat orbem.
Nondum *vera fames*; nec in hos duraverat una
Cœna dies tantum, miseris etiam altera mensæ
Pars levior superest, quærunt stomachumque sitimque
Fallere, & arenti Cyathos hic rejicit ore,
Ille reluctanti ambefas de fauce revellit
Sæpe dapes, durusque animi Jejunia perfert,
Dum vitare cupit, serò malè providus ipsum
Quod metuit patitur. Fælix magis ipse videtur
Tantalus, huic semper mensæ fluviussque parati.

At postquam variis Titan per Cœrula flammis
Luserat, & rutilos rediens vibraverat ignes:
Projiciunt super alta oculos, fluctusque pererrant
Lumine, at ingratos tantum dant cernere fluctus
Crudeles flammæ, non hâc spumantia cautes
Æquora dilacerant, non illac tubere terra
Propendet, solæ magnâ se mole procellæ
Devolvunt tractuque acies abrumpitur undæ.

Nec satis est timuisse *Famem*, *Fame* sævior ipsâ
Tam tenuis cibus; at tandem frugalibus istis
Reliquiæ deerant mensis, victusque canistris

Deficit,

Deficit, & luxus subeunt Jejunia Nomen.

Et nunc triste malum exiles grassatur in artus;
Undique natus membra exiccaverat ignis;
Et sua præstabat propriis alimenta ruinis.
Jam tandem decimus Sol mæsto illuxerat igne
Ex quo defecere Epulæ, exanguique coronæ
Pallida turba fedet, squalentique horrida vultu,
Membra premit pestis, torpent cava lumina, fauces
Arentes, torvi vultus, cutis aspera, venter
Flaccidus, & magnis prodibant artibus ossa.
Non alia Exangues faciunt spectacula Cives
Cocyti, quoties taciti Regnator Averni
Concilium deforme vocat: magis horrida nusquam
Artibus aut Medicis corrasa Cadavera pendent,
Attonitas quoties terrent nuda ossa puellas.

Quæ miseros sufferre mala? & quæ fata cogit
Vitæ dirus Amor? cur non tam flebile pondus
Innectunt nodis, elisæque guttura frangunt?
At si è vorticibus Ponti propiora videntur,
Hinc sint fata, fitisque undis extinguite flammæ.
Sed quoniam mortes istæ mollisque levisque
Fœmineique animi, date apertis faucibus enses,
Atque uno vitam & luctus discindite ferro.
Quò transcribuntur Miseri? quò cesserat ista

Parcarum pietas? Morbis dum stragula lassi
 Discutiunt alii, & febrim patiuntur & ignes,
 Mors ipsis tandem æqua venit, non subvenit unda
 Ulla fiti, miseris tabescunt membra, nec istis
 Poena minor, non posse mori, sint lenia quanquam
 Flumina venarum, & lento se circulet amne
 Sanguis, & exili signet vitæ ultima motu.

Jamque importunus languentia corpora vexat
 Extimulatque dolor; mensisque epulisque relictis
 Nunc inhiant jugulis, fociisque in vultibus hærent.
 Nec dolor elinguis fuerat, quippe ausus & istud
 E miseris aliquis facinus, vehementior ignis
 Cui spirat venis & deprædaverat artus,
 Quò Comites, (inquit) versatis lumina? non est
 Muta Fames, quamvis sonitus atque ora premantur:
 Inque vicem vosmet votis oculisque voratis.
 Sed nec inhumani lances, & Mensa superbi
 Nostra Thyestis erit, fiunt hæc crimina plenis
 Et saturis; at nos sic deliquisse necesse est,
 Peccamus fato, Parcisque jubentibus ipsis.
 Sed quid vestra ego vota morer? nec dicere plura
 Mors patitur propior, nulloque humore rigatus
 Aeris alternos angustat Pulmo Meatus.
 Ergo agite, iratis cadat unus victima Divis,

Communem redimens privato Sanguine Vitam.
Fælicemque illum quem destinat Alea Fato,
Et tandem dat posse Mori! Ter terque beatum
Qui clade accrescit, per fœnaque corpora fusus
Multiplici vivens animâ Tumuloque superstes!

Dixerat: extemplo Sortes mittuntur in Urnam,
Consiliique duci fatalis Calculus exit:

Et fontem pœnæ constantia fata reposcunt:

Sic olim Siculus letho tormenta Tyrannus

Imbuit artificis, gemitusque Perillus in ære

Edidit ipse suo, Taurique emugiit ore.

Ille tamen lætus fatis hæc ore profatur:

Vicerunt jam Vota Metum, vestræque salutis

Victima succumbo; fælix defunctus Amicis

Qui possim prodesse meis: nec Parca timetur,

Accipite hanc animam, & nostrâ ex hoc vivite Morte.

Vix hæc, nec potuit jam plura; ecce impius alter

Involat in jugulum, dat vulnera, vimque volenti

Ingerit, at nondum lethalem evulserat ensẽ,

Procumbunt in prædam omnes, olimque voratæ

Luminibus toties, veniunt in Viscera Mensæ.

Nec coëunt Pudor atque Fames, dum sanguine fumant

Semineces artus, & adhuc luctantia membra

Præda avidis fiunt, faturi jam morte, sodali

Dant vivos tumulos, similique in viscere condunt.

Has epulas rabiemque virum ut *Neptunus* ab alto
 Conspexit, torvum ridens hæc ore profatur:
 Sat pœnis iræque datum, sat cognitus orbi
Neptuni furor est. Aras ventura Nepotum
 Turba illæsa meas timeat, tremefactaque tantis
 Exemplis parvæ peragret freta pervia cymbæ.
 Jam tandem in pœnis facilis mitisque videtur
 Jupiter; humanas mutare Lycæona formas
 Jufferat, & villis hirtos obduxerat artus.
 Ingeniosa mihi magis est Vindicta, Ferarum
 Humanâ per me latitant sub imagine formæ,
 Inque hominem migrat vel bellua. Siqua Leææ,
 Siqua Lupi feritas, vel siqua est Tigridis ira,
 Unâ jam coit hæc, eodemque in Corpore regnat.

Vix ita, proscindens cùm Cærula, puppis ab alto
 Conspicitur, Batavumque gerens in culmine signa
 Applicuit propius, tantæ miserataque Cladis
 Speratis dederat pelagi ludibria terris.

Phil. Fell, Omn. Anim. Soc.

FRAUS

FRAUS

Nummi Anglicani:

Anno 1696.

EST imâ sub mole domûs Spelunca, frequenti
Uda cado, cui Frigus iniquos utile Soles
Propellit, *Bacchumque* inimico protegit æstu.
Hic quem Sors dura, aut Nummorum fœda Libido,
Aut Luxus finxere Fabrum (nam credere cœlo
Non audet facinus) Vulcania subdolis arma
Exercet, cæcisque agitat sub sedibus artes.
Hic Focus, & Flammæ; hic candenti Lympha metallo
Stridet, & exiguis animantur follibus Ignes.
Nec minùs in toto procumbit plurimus antro
Malleus, & nitidæ splendent in pariete limæ.
Protinus Orbiculum, qui cunctos maximus inter

Edvardi

Edvardi facie, magnæve superbit *Elisæ*

Occupat, extremamque tenaci forfice massam

Furatur, tenuem mordens à margine prædam.

Illa Eadem, infestam quæ nostro ex æquore classẽ

Depulit, & *Britonum* radentes littus *Iberos*

Bellatrix, parvis finit Ipsa in finibus hostem

Sævire, & proprium popolare licentiùs Orbem.

Exemplò alternans alienâ merce resectos

Sacrilegus mutat Nummos, spargitque per urbem

Laminulas curtas, defraudatumque metallum.

Dein antrum petit, infunditque fluentia falso

Æra Typo, insolito quæ partu nata repentè

Emergunt Reges; alienum *Edwardus* honorem

Induitur, decoratque orbes inglorius æreos.

Dedecus Angliaco repetitum moeret ab hoste

Infelix *Carolus*, cui truncatum Anglia quondam

Abstulerat caput, Illa iterans Opprobria Sacrum

Irridet Simulachrum, & vertice ludit ahenò.

At ne detegeret fraudes erepta figuræ

Canities, tritoque Seni renovata Juventus;

Perniciosa manus venerandi pondera vultûs

Effingit, Frontisque imitatur Dædala rugas:

Atteritur lævis facies, extremaque Barba

Pendet acutùm extans, denormat plurimus oram

Angulus, exesæ fluxêre à margine quædam
Litterulæ, & crines delevit ficta Senectus.
Protinus à Nummis surreptas admovet igni
Particulas Argenti, & flammâ ardente solutas
In liquidam cogit massam; Rivoque fluenti
Impositam tingit Sobolem, quæ protinus æris
Exuit, Argentique trahit ditata colorem.

Illâ per elusos populos impunè vagatur,
Nec metuit ne Turba dolos suboleret, & Ipsam
Argueret fraudis, facies dum splendida Regem
Dat notum, & surgit radianti in vertice Laurus.

Sic quondam Augustâ lufit *Jacobulus* Aulâ
Plebeius Princeps; non Sarcina sacra *Mariæ*
Ille, nec in decimam movit fastidia Lunam:
At *Britonum* imperio Divinus scilicet Infans
Natus erat, quoniam Regalis Fascia corpus
Velavit, collumque nitens circumdedit Aurum.

Jamque attrita diu, derafaque crustula fraudes
Detegit, & fulvum prodit malè lubrica crimen:
Insidiæ extemplò patuère, & ahenea Pestis
Serpit in immensum crescens; miratur avarus
Flavere Argentum, medioque excerpit acervo
Corruptum; ast *uno ablato non deficit alter*
Æreus, & simili pallent flavedine Lamnæ.

Inficitur tandem, & fato succumbit eidem
 Tota Strues: Dominus simulac ignobile pondus
 Aspicit; heu! video tandem, sunt, credo, fugaces
 Divitiæ, didicit mortalia fallere vota,
 Et frustra humanas lactare Pecunia Mentēs.
 Hoc nuper (dubiæ ni lux nocturna fefellit
 Candelæ) Argentum cepi, nunc vertitur æris
 Deformem in cumulum, & vili splendore refulget.
 Ceu quondam sub nocte (foco si credere dignum est
 Fœmineo) exiles per opaca silentia Formæ
 Discurrunt, tranantque jocosis lusibus umbras;
 Hæ loculum Agricolæ stertentis divite complent
 Somnio, & obijciunt falsi Simulachra metalli.
 Ille rapit trepidans fallacem manè recenti
 Thesaurum, ast avidam Taurinæ frustula pellis
 Eludunt dextram; mirantem evanida Turba
 Linqvit, & exiguum tollit lasciva cachinnum.

Haud nunc vexantur Merces, neque multa coarctat
 Turba forum; in vicis jam murmure rara minori
 Plebs fremit, & passim per compita tardior errat.
 Jam malè proponens venum frumenta Colonus
 Cessat, & incumbens pleno terit otia Sacco.
 Visum è longinquo Debentem Creditor, horrens
 Vitat, & in densum cautus se proripit agmen.

Scilicet

Scilicet haud (quamvis cumulanda Pecunia mentem
Sollicitat) falsis curat ditescere Nummis:

Haud fœnus quærit tam vile, nec anxius optat
Ut solo gravis Ære domum sua dextra rediret.

Josephus Trapp, è Coll. Wadh.

In OBITUM
Reginæ M A R I Æ.

Q Uid Divæ bustum pompâ decoramus inani?
Quid vanos gemitus, & lamentabile carmen

Fundimus, exigua ingentis solatia damni?

Quin potius stemus fixa acri turba dolore

Circum udos fletu cineres, urnamque silentem

Mariæ, tacitoque imitemur marmora luctu;

Luctu, quo fractus, vicinâ morte rigescis

Nassaide, Sponsæque cupis comes ire sub umbras.

Heu Tibi nunc primùm torpent formidine membra,

Nunc altè infixum stridet sub pectore vulnus,

Sævit atrox cura, atque ingens dolor ossibus ardet.

Frustra *Celtarum* Te sanguine *Mosa* rubescens

Vidit pulvereâ bellorum in nube tonantem,

Si partas Libitina jubet deponere fronte

Lauros, & mœstâ crines fœdare cupressu;

Si Martis duri merces, & dulce levamen

Maria,

Maria, heu! frustra optatis frigescit in ulnis;
 Si moriens reducem media inter gaudia linquat,
 Elyfiosque petat manes, heu! non tua conjux.
 Illam non iterum attonita emirabitur Aula
 Infolitum nitidis vibrantem fulgur ocellis;
 Dira lues, nunquam sat detestanda Britannis
 Distinxit pulchros maculis nigrantibus artus;
 Idaliaeque faces, arcusque, & lucida tela
 Nox atra eripuit lethique inamabilis horror.

O si longa dies, si stamina iusta dedissent
Mariæ sobolem enixæ, stâbilire penates
Nassaidum, lapsæque domûs fulcire ruinam;
 O si Cæsareâ lussisset parvulus Aulâ
Auriacus, Matrem qui redderet ore venusto,
 Et virtute Patrem; tum non solaminis expers
 Æternùm unius defleres *Anglia* funus:
 Sed vetuit fatum, sed inexorabile pensum
 Spem vanam elusit, florentesque abstulit annos.

At non cum gemitu, lugubri aut murmure, dulcem
 Ægrè Diva animam exhalat; ceu pura columba,
 Quam jaculum fixit stridens, aut missile plumbum,
 Cervicem inclinat niveam, atque oblita querelæ
 Labitur exanimis, vitamque relinquit in astris.
 Augustæ non pompa domûs, non purpura luctum

Ponenda, accendit; rutilæ non tempora circum
 Gemmæ, non sceptrum movet, aut diadema caducum:
 Hæc invita tulit, sed non invita reliquit.

Vidimus orantem ante aras, oculosque decoros
 Dejectam, atque pio fletu nitida ora rigantem,
 Vidimus auxilio miseros opibusque juvantem,
 Vidimus. — At Divæ virtutes obruit urnâ
 Dura nimis lex fati, & non revocabilis ordo.

Quis nunc dum *Auriacus* meditatur vincla *Garumnæ*,
 Et *Lodoice* tremis, *Britonum* Mavortia corda
 Imperio placido, & blando moderamine flectet?
 Quæ *Venus* ex acie redeuntem & pulvere tectum
 Sanguineo, excipiet *Martem*, amplexuque fovebit
 Molli, singultans; lacrymis fordesque decoras
 Abluet, & medicis siccabit vulnera lymphis,
 Dictamnium spargens, & odoriferam Panaceam?
 Tu sola *Auriaci* poteras lenire labores,
Maria, Ille tuis precibus devictus, ad hostes
 Cautior accessit; nunc mille pericula quæret,
 Anxius & *Senonum* in medios ruet obvius enses.

Quid referam everfas turbato in gurgite classes
Borbonias? En cæde ardent, lateque relucet
 Fulgure sulphureo, & tonitru maria alta tremiscunt!
 Seu *Maria* colos, & pendula stamina ducit,

Seu textit pictas auri subtemine vestes,
 Illi Neptunus domitor maris, omnia jura
 Et pelagi imperium cedit, sævumque tridentem.

Atque utinam superesset adhuc, nec flebilis umbra
 Lætitiâ insolitam *Celtis* animosque dedisset;
 At licet *Auriacus* gemitu æger languet inertî,
 Mox lapsæ surgent vires, animosaque furget
 In *Gallos* rabies, & vitæ prodiga virtus.

En! iterum cerno spumantem sanguine *Mosam*,
 En acuit dolor iram! En! implacabilis ardet
Nassides, metit ense acies, latumque per agmen
 Limitem agens, toto grassatur in æquore Victor.

Sic leo venantûm percussus vulnere sævit
 Acriùs, horrendum frendens, fetasque comantes
 Erigit; accenso major violentia gliscit:
 Mox ruit in turmas, & toto fervidus arvo
 Nunc hos, nunc illos discerpit; viscera passim
 Effunduntur humi divulsa, & lubrica tellus
 Cæde rubet morientûm, & rorat sanguine campus.

G. Adams, Ædis Chr. Alumnus.

MEMO-

MEMORIÆ
 BEATISSIMI PATRIS
 JOH. FELL,
 Olim Episc. OXON.

ET

ÆDIS CHRISTI *Decani.*

Cum ipsi Monumentum poneretur.

O Viva folers Marmora sculptili
 Dolare ferro, qui lapidem sacrum
Fello reponis, sæpe doctis

Sæpe piis oculis legendum;

Eia arte diam canitiem Senis,

Vultumque fingas simpliciter bonum,

Suoque reddas os verendum

Quale precans tulit ipse, Templo.

Hic vernet inter tela rigentia

Flos non caducus, sanctior implicet

Verbena lauros, & remistæ

Cum galeis lituisque mitræ.

Huc forsan olim progeniem rudem

Musis daturus deveniet fenex,

Quem prælium *Nasebianum*

Incolumem Laribus remisit:

Ni fallor, hæc quam conspicias inquiet

Imago *Felli* est, En! venerabilem

Agnosco vultum, En! ora mirè

Dædaleâ simulata dextrâ.

Hic sæpe mecum (nam meminì) breves

Fallebat horas, nunc iterum alloquor

Nunc predo dextram, nunc amicas

Accipio, referoque voces.

Mecum Hic tremendam militiam tulit,

Dum sævienti pervigil horruit

Totus pruinâ, dum gelatis

Dirigui pariter sub armis.

Sed jam quiescit surdus, & immemor

Commilitonis, non iterum mihi

Spektandus; heu! fas sit rigare

Imbre pio cineres Amicì.

Hæc

Hæc mœstus inquit. Cætera lacrymæ

Reddunt loquaces. O tumuli fitis

Avara, & immatura *Felli*

Mors viridem refecans senectam!

Vix flore pulcros vestierat novo

Lanugo vultus, cum decus extulit

Sublimem, & intonso dederunt

Pierides sua regna Phœbo.

At quanta adulto gloria contigit?

Quot ferta canam cæsariem seni

Cinxere? quantum innixa *Felli*

Imperio *Rhedycina* crevit?

Ad hunc cruenti quos studium asperum

Belli manebat, vel labor imperi

Fluxere, & auratæ per *Ædes*

Aonias micuere bullæ.

Hinc jam vigescit *Concilium Patrum*,

Multoque fœtum germine nobili

Et decolorem cæde *Tibrim*,

Et luteum refugit *Lemanum*.

Regnante *Fello* floruit artibus

Pubes aviti nominis æmula

Ormondus, & qui Heroa finxit

Aldricius propiore curâ.

Sensere *Celtæ* magna quid indoles
 Nutrita posset Socratico sinu,
 Ingens quid *Ormondi* juvenus,
 Atque animi generosus ardor.

En cerno quanto vividus impetu
Marcellus alter proruat agmina!
 Quantus reluctantes catervas

Fulmineo metat acer ense!
 Sic *Mosa* inundans illuvie vagâ,
 Latè rapaci volvitur alveo,
 Gregesque, filvasque, & virentes
 Sternit agros, fata læta sternit.

Doctrina tantum pectora roborat,
 Et fida vires promovet infitas
 Cultura. *Felli* O prisca virtus!

O animæ sine labe candor!
 Cur vita nequicquam pia labitur
 Nec Te caducum, virgineus pudor,
 Neve arma, neve artes *Minervæ*
 Eripiunt *Acherontis* unda?

Dum sternit atro turbine *Carolus*
 Procella fati, Relligio caput
 Dum languidem luctu recenti
Carolus tumulo reclinat.

Regni ruinas æger & anxius
 Labantis horres, mox miser interis,

Comes sub umbras insecutus

Caroliden, nimis heu! fidelis.

Sic marcet Anchises Priami rogo
 Brevi superstes, sic adiit patrem

Et Ditis Æneas sonantem

Mox petiit novus hospes undam.

At O futuri mens hominum nimis
 Præfaga! Si Te fata remitterent

Terramve spectares *Britannam*

Concilio Superum remisit;

Videre posses non sine gaudio
 Pulsos cucullos, pictaque numina,

Romamque concussam, & minantem

Nassovium triplici Coronæ:

Videre posses, ut patriæ decus,

Bellique fulmen non imitabile

Florente Parnasso inter arma,

Auriacum, celebrant Camcenæ.

Quin Te loquuntur, dum Tibi fervida
 Theatra clamant, saxaque personant,

* Tuasque læto cum tumultu

Instituit *Rhædycina* pompas.

* Comitia Oxoniensia.

Nec si peribit quod Tibi ponimus
 Marmor dolentes, Tu simul occides;
 Cunctis priorem Te reponent
 Aoniæ, Tua cura, Musæ.
 Te docta fastis gens memor inferet
 Tibique surgent templa perennia,
 Lauroque florentes columnæ,
 Ad citharam properante faxo.

———, Ædis Chr. Alumnus.

EXPERI-

EXPERIMENTA
Machinæ Pneumaticæ

A B

HONORATISSIMO
D. D. BOYLÆO
INVENTÆ

INclusam quâ vi Terram circum ambiat Aer
Urgens mole gravi; errantes quo pondere cogat
Particulas; quanto oppressus sese explicet ictu
Carceris impatiens, primus, *Boylee*, recludis:
Nam Te Naturæ deserta per ardua dulcis
Raptat amor; Tibi Res intactæ Laudis & Artis
Debemus; Tibi fas soli cognoscere causas
Abstrusas, *Verique* imos penetrare recessus.
O Terræ Coelique potens! qui Limen utrumque

Exploras,

Exploras, geminique aperis commercia Mundi:
Tu referas quicquid secum meditatur in Aula
Aeriâ Juno; Imperii Tu detegis oras
Cerulei, liquidamque plagam, & pellucida regna.

Quin *Hyalum* profer, latum quod crescit in orbem,
Quâque *Tubo* aptatur, cerâ viscoque tenaci
Unge fovens, ne se insinuet penetrabilis Aer.
Atque ubi jam spatio expressa eluctatur inani
Aura levis, tenuesque in ventos hausta recedit:
Continuè fragor auditur; ruit omnis ab alto
Incumbitque Aer Phialæ; & densissima torto
Verbere Tempestas circum furit; illa fatiscens
Solvitur, & sparso scintillant fragmina vitro.
Sin sit convexa, & curvum lunetur in arcum,
Stat contra obluctans, partesque gravata coerces
Firmius, æthereum pondus confisa figuræ
Contemnit, laterique illisam decutit auram.

Sic sese attollit nativo fornice septa
Testudo in Concham crescens, sic grandia faxa
Fert tergo impunè, & ferratos sustinet orbes
Vulneris haud metuens; nequicquam concava pulsu
Testa sonat, solidumque terit rota stridula dorsum.

Accipe nunc, quantas vires tenuissima quævis
Particula aëria emittat, quali impete sese

Expediat

Expediat vincla indignans: quin obice rupto
Non jam se capit expatiata, ita turbine magno
Evolat, & veterem poscit revoluta figuram.
Nam si Vesicam Phialæ alvo includis, & auram
Crystallo errantem educis, ventosa tumore
Protinus affurgit Pellis, majorque videri
Vitrum explet, raucoque crepat displosa fragore.
Scilicet urgentis Cœli gravitate remotâ
Funiculi aerii exiliunt, & murmure circum
Claustra fremunt, tentantque aditum, & latera undi-
que pulsant.

Non vi majori Tormentis emicat ardens
Sulphur, non ruptâ fulmen de nube trifulcum
Irruit, evertitque imis radicibus ornos.

Haud aliter vento, quos pressô implevit Ulysses
Turgescunt Utres gravidi, dum flatibus intus
Hinc sævit Boreas, furit illinc turbidus Auster,
Explorantque viam: donec mox carcere fracto,
Erumpunt omnes turmatim, atque æquora miscent.

At fragilem saliens cum Rana intraverit Urnam,
Machinaque ingenti gyro circum acta rotetur:
Ecce! inflatum animal turgenti pectore anhelat,
Miraturque novam molem, atque immania membra;
Tum furiis accensum Hyali cava moenia tundit,

Singul.

Singultusque ciet, mediâque in morte recumbens
 Distinctam ostendit maculis squallentibus alvum.
 Illi Natura effinxit mirabile textum
 Pulmonum, alternam tumidis qui follibus auram
 Accipiant reddantque; illi altas ire sub undas
 Indulgens dedit, ambigûaque senescere vitâ;
 Nequicquam; tenuis nescit puri ætheris haustus
 Erigere inflatu, & vacuas distendere cellas.

Sic ubi captivus limosâ educitur undâ,
 Et patitur Cœlum Piscis; mox frigore siccum
 Horrere aspicias, durisque rigescere squamis.

Id metuens ferâ *Teneriffam* nocte Viator
 Ascensu cautus superat, quando Aera Vesper
 Humentesque umbræ densant, fumique volucres:
 At sub mane ruit, montisque è vertice præceps
 In Valles fertur, dubiâ cum luce rubescit
 Nondum pura dies; nempe orto Sole vapores
 Diffugiunt, simplex terrenâ facie relictâ
 Rarefcit, non jam ulteriùs spirabilis Æther.

Quid referam in Vitro Sonus ut vanescit, & aures
 Debilis arrectas fallit, longeque recedens
 Paulatim moritur? Radios ut vibrat inertes,
 Et tremula incerto languescit lumine Tæda;
 Ut Lympha ebullit magno commota tumultu,

Exultantque intus latices, dum roscida Fontem
Mentitur, crebrâque aspergine subfilit unda
Irriguas simulans scatebras. Sic Cynthia Nerei
Turbatas attollit aquas; furit æstus arenis,
Atque agitata imo fervereunt æquora fundo.

Henr. Stephens, A. B.

Coll. Mert. Socius.

In OBITUM
Reginæ MARIÆ:

Anno 1695.

O Umbra Divis mista volentibus,
Matura sacris heu nimium choris;
Quæ patrio donata cœlo

Inter avos atavosque regnas!
O quæ receptum in sidera Carolum
Utrumque spectas! ô cui brachiis
Occurrit expansis Elisa,

Et capiti nova ferta nectit!
Spectare ab alto si vacat æthere
Terras relictas; si lachrymabiles
Luctûs Triumphos, & sepulchri

Cernere non vacuos honores;
Videbis Isin nunc tua funera
Plorare; & umbræ carmina nobili
Donata consecrare, partem

Funerei haud minimam Triumphi:

Videbis atras ut decoret vias

Pullatus ordo virginum; amabili

Decora luctu turba, telæ

Immemores simul & choreæ:

Videbis ægro murmure conqueri

Durum, relictâ cuspide, militem;

Tuumque, jam primum propinquo

Nassaidem trepidare fato.

Hic inter omnes impavidus stetit

Mortis tumultus; undique militum

Turmas ruentes, ultimosque

Audierat gemitus cadentum.

Illum nec armis fusus Hibernicis

Senilis Heros; nec tua funera,

Graftone; nobilesve rapti

Talmassii quatiunt ruina.

Tu prima magni pectora Conjugis

Maria, frangis; jam refugit metu

Percussus Heros; & madenti

Infolitus tremit ore pallor.

Tu leniebas consilio Ducis

Duros labores; Tu, Dea, gaudium

Quæ semper illi, quæ Britannis

Una dabas, dabis una luctum.

Eheu!

Eheu! genarum purpureum decus,

Eheu! nitentis fulgura luminis,

Formæque flores (heu) caducos

Corripuit maculosa pestis.

Quis jam levabit, quis miserabilis

Luctus egeni? quis viduæ feret

Solatium? quis dulce reddet

Auxilium fragili senectæ?

Absente quis nunc incolumes Duce

Præstabit Anglos? Imperium maris

Quis asseret, quis tradet igni

Celtiacas iterum carinas?

En! flamma ferventi æquore volvitur

Contraria; en! puppes avido Thetis

Mergit barathro, semiustos

Dum liquidus lavat ignis artus.

En! acta nigro sulphuris impetu

Surgunt in altum corpora fumea.

En! specto nubes inter altas

Attonitos volitare Gallos.

Frustra at Mariæ tempora laureæ

Cingunt coronæ; frustra agit Anglia

Victrix Triumphos: Gallicanis

Sævior (heu) Libitina telis

Divam subegit. Non populi preces
 Te, chara, servant; non miseræ graves
 Gentis querelæ; non repellit

Fulmineum Tua laurus ictum.

Frustra auget undas navita fletibus,
 Damnatque Parcas & sua fidera;

Armatque classes; (heu!) sepultam

Nulla ratis Dominam reducet.

Quin interemptâ restat adhuc Deâ

Spes una; restat *Nassides* suæ

Custos Britanniae, superque

Celtiacas metuendus oras.

I, magne Princeps, Borbonias Tuo

Expelle naves victor ab æquore;

Et Gallicæ agnoscant triremes

Supplicibus Tua signa velis.

Ant. Alsop, A.B.

Ædis Chr. Alumn.

In
 NOVUM HOSPITIUM,

Chelseiani prorsus æmulum, ad Occidentalem Dublinii Plagam feliciter extructum.

D I C, precor, Amphion quali Chelys Enthea plectro
 Insonuit, quantisque levi sub pollice nervis
 Facundum trepidavit ebur; cùm faxea moles
 Senferat insolitum blando percussa furore
 Carmen, & attonito rueret digesta tumultu:
 Cùm nova discordem sociare industria cœpit
 Congeriem, certâque fide coalescere jussit
 Unanimesque rapi concursu in moenia rupes.

Dic mihi, nam magicâ quamvis testudine Musa
 Instaurare urbes captivæque ducere saxa
 Nesciat; instaurata tamen celebrare superbit,
 Extructasque arces audaci attollere cantu.

Parte sub extremâ *Eblanæ*, quâ tramite noto
 Tendis in occasum, viridi donata recessu,
 Surgit amœna domus, quæ limine densa frequenti,

Multipli-

Multiplicesque Lares spatiosoque atria magna
 Amplexu numerat, vastæque capacia turbæ
 Mœnia, & immanem latis compagibus alvum.
 Urbem habet una domus: seu dicere gentis Hybernæ
 Palladium commune velis, ubi milite crebro
 Fervet, quem fida in *Carolos* compescere motus
 Civiles docuit Pietas, & nobilis ardor
 Pectoris intrepidum misit per tela, per hostes,
 Fulmineosque globos, atque atrum sulphuris imbrem.
 Seu quoque castra voces veteres ubi lege Phalanges
 Exercens variâ, innocuam sub imagine pugnam
 Mentitur miles, simulachraque Martia ludit.

Stat sibi præsidium moles operosa, colonis
 Muniturque suis; nec abest placidissima faxis
 Gratia munitis; hinc præterlabitur amnis
 Lenior ambiguisque susurrans flexibus errat;
 Illinc fœcundum indefesso lumine campum
 Metiri datur, & virides pulchro ordine filvas,
 Vallesque & lætis flaventia messibus arva.

Aereis conis turrîtâ & Fabrica fronte
 Declives longè cursus solisque labores
 Prospicit occiduos, cum fesso mitior igne
 Ire solet, quæ fama refert (ubi flexus ab axe
 Sideream molem, & surgentes viderit arces)

Attonitum

Attonitum his tandem rupisse silentia dictis,
(Dum maris Indigenæ propero accessere natatu
Ceruleæque Deæ medio emersere profundo.)

Quà passim dubii penetro confinia mundi
Extremasque oras æternâ luce pererro,
Nil mihi dignum adeo nec tam mirabile visu
Occurrit, nec enim superas jactare juvabit
Dardanidum turres, testataque mœnia Phœbum
Artificem, nec quas jactat felicior arces
Eblana, elatos apices atque æmula faxa
Cœlorum, nec sacra mihi nec sacra Camœnis
Templa placent; ingratus honos & inutile nomen.
Sæpe suas (quoties spissâ caligine languet
Pallidus Autumnus, lethalique incubat Auster
Nube gravis, cœlumque udis contaminat alis)
Musæ indignantur fedes, nimiumque superbi
Martis tecta petunt, & vel sibi Pallas inermis
Invidet armatæ: placidos dumque ipse recessus
Suspicio moriente die, mihi dextera pronum
Sponte retardat iter, frænoscque tenacior urget
Adstrictos, nimixque moræ dispendia poscit,
Vix ea, cùm leges æternaque fœdera cœli
Increpuere moras, & dicere plura volentem
Æquoreis mersere undis ———

Tuque, Gradive Pater, fulgente in vectus amictu
 Aeris nebulæ, armorum dum splendidus ære
 Immortale jubar vibras, lucemque coruscas,
 Sæpius adversas aspectas desuper arces,
 Et senio emeritas gaudens lustrare cohortes,
 Ora vides horrenda, & hiulcis aspera rugis,
 Immanesque artus, rigidâ & membra hispida silvâ,
 Reliquias belli ingentes, monumentaque gestis
 Facta suis, lacerumque cruenti insigne Triumphi.

Tales dimidii spirant in marmore vultus
 Fumo squalientes, & multo pulvere turpes;
 Vulneribus pars nulla vacat, labefacta ruinæ
 Membra premunt, patulique horrent in corpore sulci.

Hic dubii expertus repetita pericula belli
 Evulsos oculi nervos & vincula tabo
 Ostentat disrupta, & inanem luminis orbem.
 Hic pedibus læsus, memori de vulnere tardus
 Claudicat, & torvâ conversus fronte superbit,
 Incessu lato, atque alternis passibus impar.
 Ille minor cubito, veteri pro mpre lacertos
 Jactat inæquales, gelido dum sanguine torpet
 Lævæ truncus iners, vacuæque injuria pendet
 Deformis manicæ, lunatæ opprobria dextræ.

Sic ramos lacerata, annoso corpore quercus

Silvæ crescit honos, & crebro faucibus ferro
 Fronte petit superâ nubes, sic tuta ruentes
 Ventorumque minas, & tela trifidula laceffit.

Non ultra querulis lassat sua brachia mater
 Planctibus, & prono aversum super oscula vultu
 Fusa tenet natum, tardis nec noctibus uxor
 Ingemit, & pavidis ducit suspiria votis.
 Matre jubente ruit proles, ardetque cruentâ
 Tempestate frui, patriæque impendere vitam,
 Et cæco miscere undantem turbine campum;
 Vulnus amat, plauditque sibi mercede superbus
 Oblatâ, pretioque juvat sua damna pacisci.

Jo. Whitfeld, è Coll. Mert.

Ad

Ad Insignissimum Virum
 D. THO. BURNETTUM,
Sacræ Theoriæ Telluris Autorem.

NON usitatum carminis alitem,
Burnette, poseis, non humiles modos:
 Vulgare plectrum, languidæque
 Respuis officium camœnæ.
 Tu mixta Rerum Semina conscius,
 Molemque cernis Diffociabilem,
 Terramque concretam, & latentem
 Oceanum gremio Capaci:
 Dum Veritatem quærere pertinax
 Ignota pandis, sollicitus parùm
 Utcunque stet commune Vulgi
 Arbitrium & popularis Error.
 Auditur ingens continuè fragor,
 Illapsa Tellus lubrica deserit
 Fundamina, & compage fractâ
 Suppositas gravis urget undas.

Impulsus

Impulsus erumpit medius liquor,

Terras Aquarum effusa Licentia

Claudit vicissim; has inter orbis

Relliquiæ fluitant prioris.

Nunc & recluso carcere lucidam

Balæna spectat Solis imaginem,

Stellasque miratur natantes,

Et tremulæ simulacra Lunæ.

Quæ pompa vocum non imitabilis!

Qualis calescit spiritus Ingeni!

Ut tollis undas! ut frementem

Diluvii reprimis tumultum!

Quis tam valenti pectore ferreus

Ut non tremiscens & timido pede

Incedat, orbis dum dolosi

Detegis instabiles ruinas?

Quin hæc cadentum fragmina montium

Natura vultum sumere simplicem

Coget refingens, in priorem

Mox iterum reditura formam.

Nimbis rubentem sulphureis Jovem

Cernas; ut udis sævit atrox Hyems

Incendiis, commune mundo

Et populis meditata Bustum!

Nudus

Nudus liquentes plorat Athos nives,

Et mox liquefcens Ipse adamantinum

Fundit cacumen, dum per imas

Saxa fluunt refoluta valles.

Jamque alta cœli mœnia corruunt,

Et Veftra tandem Pagina (proh nefas!)

Burnette, Veftra augebit ignes,

Heu focio peritura Mundo.

Mox Æqua Tellus, mox fubitus viror

Ubique rident: En teretem Globum!

En læta vernantis Favonî

Flamina, perpetuosque flores!

O Pectus ingens! O Animum gravem,

Mundi capacem! fi bonus auguror,

Te, noftra quo tellus fuperbit,

Accipiet renovata Civem.

Jo. Addifon, A. B. è Coll. Magd.

M A R I A

M A R I A

R E G I N A

Ex Gente E S T E N S I.

DIva potens formæ, sceptri Regina Britanni
 Immortale decus, Cui frontis gloria majus
 Imperium, & latos tribuit toto orbe Triumphos.
 Diva favens adsis, laudique, *Maria*, secundos
 Sterne Tuæ cursus; primæ incunabula famæ
 Seu referare juvat, priscumque à Cæsare Nomen
 Majorum eruere, & multâ deducere virgâ;
 Sive Tuis meritos aris libamus honores,
 Et Tibi solenni instaurantes Orgia ritu
 Angliacæ canimus, Præses Saturnia, terræ
 Magna Jovis Conjux, & digna Tonante Britanno.
 Talis eras Paphiâ frontem redimita coronâ,
 Cum Veneri lætos indixisti Hymenæos.

Postquàm

Postquàm omnis Comitum longè processerat ordo,
 Ipsa aderas alias inter præstantior omnes,
 Insignisque auri radiis, & luce smaragdi;
 Dives opum, & vultu melior: Berecynthia Mater
 Instituit talis lætas festiva choreas,
 Dum Socias inter mediâ spectabilis urbe
 Incedit, gradienisque altis cervicibus extat.

Quæ Tibi tum roseo Majestas lufit in ore
 Intactam perfusa nivem? cui plurima flammam
 Purpura subjecit, castâque in fronte Pudoris
 Illuxere faces; sed vultum obnubit amictus,
 Involvitque diem; sic umbra obducit opaca
 Purpureos cœlorum ignes, Titaniaque astra.

Jamque oculos pompa invadit, cum finibus olim
 Angliacis hospes, cum jam *Thamesina* subires
 Ostia, sentit onus *Thamesis*, fluctuque superbo
 Expatiat ovans, placidoque exuberat æstu.

Intereâ mediis, avidus spectator, ab undis
 Neptunus, viridi implicitum caput extulit algâ,
 Et vultum attonitus, suspensa silentia rupit.

“Prima, nec indignor, cedat Tibi gloria fortis,

“Æthereasque regas Dictæus Jupiter arces;

“Jam mihi surgit honos, crescitque immane Tridentis

“Imperium, cœlosque æquant Neptunia regna,

“En

"En nova cæruleo emergit Dea Cypria ponto
"Nereidum comitante choro; Quæ jura furenti
"Dat pelago, rapidosque jubet mitescere fluctus.
"Nympha potens salve, nostri gratissima Regni,
"Advena, Quæ Thetin exuperas pulcherrima, quantum
"Ipsa Thetis reliquas superat pulcherrima Nymphas:
"Aurea sic tumidos radianti lampade fluctus
"Luna ferit, tremulus latè super æquora splendor
"Emicat, & vastum incendit multo igne profundum.
Dixerat, & rauco confusum murmure littus
Intremuit, plausuque secundo immugiit æther.

Servit, Diva, Tibi quascunque allaberis oras
Lætus honos, longè clamorque & plausus ovantum
Assequitur gressus; seu Gallica regna peragras,
Mox induta novo incandescit Gallia cultu,
Præsentem confessa Deam; fulgore coruscat
Terra sacro, rutiloque albescit semita tractu.
Sive per Italiam transis, mox Itala tellus
Sponte suâ croceos ridens vestitur amictus;
Fragrantem circa nebulam jucundior aer
Fundit, & undantes redolenti Nectare rores.

Sic ubi Mænalios Virgo Latonia saltus
Ingreditur, jactatque humeris resonantibus arma
Venatrix, crines latè per colla fluentes.

Luxuriant, atque Ambrosios Dea spirat odores.

Quàm lætas indulget opes Saturnia tellus
Indigenis, quali ridet Tua patria luxu!
Illic vere novo, cùm primæ à vulnere gemmæ
Materno erumpunt, passimque injussa superbit
Herbarum pubes, ac florum lucidus ordo;
Non sic Hyblæi fragrantia germina colles
Exhalant, quoties Zephyrus mulcentibus alis
Nascentes libat violas, lætosque Hyacinthos.
Illa ferax opibus tellus, ubi quælibet arbor
Sudat odorato spirantia Balsama succo;
Lenæusque Pater generosâ vite coronat
Purpureas valles, stratique fluentibus agri
Luxuriant ramis, dum pondere lassâ tument
Nutat curva arbor, foetuque premente gravescit.
Illic mala nitent auro ditata, putares
Hesperidum florere nemus, cui fulgida poma
Ardescunt, flavoque rubent pretiosa metallo.

Sed mihi quanta acies, vel quis suffecerit ardor
Per juga panda sequi, per nubiferumque cacumen:
Quà procul aeriam latè Pater Appenninus
Erigit in superos frontem? premit hispida durum
Colla gelu, & canus latet inter sidera vertex:
Porrigit Ille avidos per tædia multa viarum

Ad Mutinam gressus ; Latios dorſa aspera campos
 Vastâ mole ſecant, *Mutinenſesque* ardua turres
 Deſpectant, longoque patent immania tractu.

Tu *Mutina* ante alios multum dilecta reſeſſus,
 Multum digna cani ; longos dominantia in annos,
 Tu quondam *Eſtenſis* primordia maxima ſtirpis,
 Vagitumque ingentem, atque incunabula læta
 Heroum, & teneros cœlo plaudente *Maria*
 Vidisti riſus : lævum Saturnius arce
 Cum intonuit Pater, & flammas per inane coruſcas
 Diſjecit, certique dedit læta omina regni :
 Eſt via, quâ collis frondenti affurgere dorſo
 Gaudet, vernantique jugum veſtire coronâ :
 (Planities lata indè patet, cui flumina circum
 Fundit humus flores, viridique inducitur umbrâ)
 Acclivem, *Mutina*, in frontem, tua mœnia tollis,
 Et fluvii curſus, & dulcia proſpiciſ arva ;
 Tardior hinc *Panarus* dilectæ allabitur urbi,
 Inneſcitque moras, laſcivaque murmura miſcens,
 Hinc, atque hinc udæ libat mille oſcula ripæ.
 Protinùs Hæc vario circum undique fuſa colore
 Læta nitet, depictas fœcundo ubere valles
 Jaſtat, & æternos opulenti ruris honores.

Sic tibi Roma urbem campi ſubjecta coronat

Planities, blandi quâ mollior aura Favonî
 Ludit, dum facilis juxta leni agmine Tibris
 Labitur, & placido testatur gaudia fluctu.
 Terra Tibi similis, Regina, atque æmula vultûs
 Diva Tui, radios spargit, lumenque juventæ
 Purpureum.

Sic Mutina æthereas surgit sublimis in auras,
 Hinc sibi vicinas *Veronæ* despicit arces,
 Hinc *Patavî* campos, & *Bolognensia* castra:
 Tuque etiam acclinî demittis vertice turres
 Æmula quantumvis *Ariostum*, *Mantua*, jactes
Virgiliumque tuum. — Talis mihi pectora fervor
 Incendat, similique ruat per anhela tumultu
 Corda furor pulsans: Quis enim, Regina valebit,
 Quis Proavos celebrare Tuos, à sanguine Divûm?
 Quis digno poterit *Forrestum* attollere cantu?

Ille ubi grassantes adverso Marte Phalanges
Hunnorum vidit Latiis incendia campis
 Jactare, atque urbes hostili involvere flammâ:
 “Quis mecum, exclamat, miseræ spondere salutem
 “Audebit Patriæ? stat certè avertere pestem
 “Communem terris, vel honesto occumbere fato.
 Dicta fides sequitur, parvâ stipante coronâ,
 Perque hostes, perque arma ruit, latam undique cladem
 Sternit,

Sternit, & ingentes confusæ cædis acervos;
 Huc, illuc adigit violento fulmine turmas,
 Exosumque pecus procul *Hunnos* finibus arcet.
 Nec magis *Almannis*, Tibi nec, gens *Vandala*, campos
 Vastanti *Aufonios*, belli fortuna pepercit:
 Namque volans mediis se fervidus ingerit armis,
 Perque globos immane furens, *Acarinus* inundat;
 Mille cadunt cæsi duro discrimine, mille
 Captos vincla premunt; paucos à morte redemit
 Noctis amica quies, tacitæque silentia *Lunæ*.

Quis referat præclarum *Azo*, bellique potentem
Barsilium, *Narcemque* cruento rore madentem,
 Insignemque armis fulgentibus *Aldovardum*?
 Quis *Borsum* celebrabit, *Amazoniamque Matildin*?
 Tuque *Erneste* ardens, & *Berengarius* Heros,
Albertusque ferox, & *Saracennius Otho*
 Ingens fama, *Domûs* magnum decus *Atestinæ*:
 Tu tamen antiquos ingentia stemmata Patres,
Rinalde, exsuperas, viridi Tibi tempora lauro
 Innectit *Tasso*, sacras *Latonius* artes
 Cui dedit, & plenâ indulsit sua munera flammâ.

Quantus *Judæis Rinaldus* victor in arvis
 Ibat! qui medio *Turcarum* ardente tumultu,
 Appetere invisum Superisque, hominique Gigantem

(Incessu lato, & magnâ se mole moventem)

Aufus, & imparibus bellum decernere telis :

Illi alternantes in mutua vulnera surgunt,

Et ferrum obnixi infigunt, collisæque vastos

Dant sonitus arma, atque exundant imbre cruento.

Tum sic *Rinaldus* : " Non te mea dextera vincit,

" Cede Deo, magnum te certo vulnere Numen

" Immolat, & dicens capulo tenus egit in imas

Mucronem costas, nec dum media ilia rupit.

Ille tremit graviter frendens, cum vertice prono

Volvitur, & sese per totam extendit arenam.

Sic ferro percussa ingenti robore quercus,

Huc, illuc nutat tremefacta, & vulnere duro

Victa cadit; magno tellus commota fragore

Horrescit, gemituque vagæ nemus omne remugit.

Proximus accedit, sed major semper in armis

Emicat *Alphonsus*, teneris qui doctus ab annis

Primitias hausit Juvenis, bellicæ cruenti

Dura rudimenta; Ille artes in utraq; paratus,

Seu dubium regere Imperium, si forte minaci

Turba fremit strepitu, sævitque ignobile vulgus:

Seu galeam indutus, sælici hastilia dextrâ

Vibret, & in densos immani turbine campos

Ingruat, horrendumque externis intonet arvis.

Si titulos, *Alphonse*, Tuos numerare velimus,
 Si magnas Patrum exuvias, atque agmine facto
 Congerere annales, Major Tibi gloria surgit
 Major adhuc fama est Divam genuisse *Mariam*;
 Prole Tuâ fœlix, fœlix simul Illa Parente!
 Illam stirpis honos, & Aviti sanguinis ordo
 Evehit ad cœlos, atque inter Numina tollit.
 Illa suis fulget Titulis, & Nomina jactat
 Prolixa, & seriem fœcundam ostentat honorum.

Haud secus audiivi exundanti flumine ripis
 Intumuisse suis, & pleno gurgite Nilum
 Per campos ferri; dum fontis nobile traxit
 A Cœlo caput, & superis immiscuit astris.

Quanta, *Maria*, Tibi laudum seges, æquore quanto
 Panditur, & magnæ ditescit gloria messis!
 Seu longè à Patriis *Jacobus* finibus Exul
 Egregius properet (dum vexat tristis *Erinnys*
 Vipereis Anglos odiis, & murmura plebi
 Inspirat cæca, atque horrendi semina belli.)
 Te quoque per similes eadem fortuna dolores
 Impulit, & sequeris per tot dispendia, fati
 Consors indefessa, atque inviolabile pignus;
 Una salus, unum Vobis commune periculum.
 Seu populo rursus adversante, & forte novercâ

Tendit

Tendit ad argentes Boreali cardine Scotos;
 Tu comes ire paras, atque effera turba potentis
 Imperium formæ agnoscunt, Teque auspice Divâ
 Et vulgi rabiem fregit, pelagique tumultus.

Sic comites Divos ostentat Troïus Heros,
 Securusque ruit, densa inter tela, per ignes,
 Perque maris, vastæque exhausta pericula terræ.

Sed damnat Fortuna nefas, ac fœnore multo
 Præteritos reparat casus, & crimina fati;
 Jam vultu meliore dies, nitidosque juventâ
 Instauras, Saturne, annos, seriemque superbis
 Infantem revocare, & lætam evolvere scenam.
 Jam video, nec vana fides, per compita plausus
 Ingentes furere, & sacras effervere pompas.
 En Diva incedit solenni invecta triumpho,
 Dumque oculi latè radiorum tela coruscant
 Ipsa micat stellis fulgentibus intertexta.

Æthereâ nuper lapsus Cyllenius arce,
 Fragrantisque imbres Nardi, & redolentis Amomi
 Perfundit rivos, dum molli tempora ferto
 Implicat, & ramo nectit fœlicis olivæ.
 Fusa utrinque cohors Magnatum, atque ordine longo
 Turba nitet Procerum; sequitur dum splendidus ære
 Miles, & ignitæ lucent umbone Phalanges.

Haud fecus ardenti radiorum fulgure cincta,
Æternoque armata die, cum Juno superbâ
Majestate fedet, quatit hinc circum Ægida Pallas.
Bellatrix, illinc Pharetrâ metuendus Apollo
Præsidet, & rutilus Mavors Pater horret in armis.

Jo. Whitfeld, A. B. Coll. Mert. Soc.
recitavit in Theatro Apr. 23. 1685.

CAROLUS,

CAROLUS,
WALLIÆ PRINCEPS,
EX
HISPANIA REDUX

Anno 1623.

Congerite fasces, struite lignorum pyras,
Totusque largâ fulgeat vicus face,
Stellentur urbes singulæ flammis suis,
Trabesque & ipsa tigna conferte in focum.
Campanæ festos multa proclamet sonos,
Funes strepentes brachium vexet frequens.
Nostram Apparatus iste Pietatem decet,
Simplex, & hilaris iste, vernaclus, probus,
Extemporale gaudium quicquid jubet.

Te sumptuosis mulceat ludis licet
Hispana tellus, illa meditato Tibi
Paret triumphos, pompam ut ostendat *suam*:
Nos tantum Amorem cupimus: haud Nobis vacat

Rude expolire Gaudium, & moram pati
 Cunctantioris Ingeni; subitum damus,
 Erumpit importuna Lætitia, & sonum
 Ingeminat unum, *Carolus* Princeps redit,
 Revisit *Anglos Carolus* Princeps suos.
 Spectetis, *Ipsè* est. Densa jam premit vias
 Avida videndi turba, scintillat frequens
 Oculis fenestra; quin & ancipiti pede
 Crepidines hic scandit, & Magnæ Domûs
 Proclive culmen. Quisque nunc epulum suo
 Oculo voraci præbet, haud fatiat tamen.
 Spectetis, *Ipsè* est; jam nec obscurat genas,
 Dubiosque cultus artifex tegit coma;
 Sed clarus, & noscendus, & facie suâ,
 Stat liberalis jam fui, & largus manu.

Secede tandem Turba: sat vobis datum,
 Sat impedistis, jam suam pergant viam
 Ad Aulam; ubi illum charior manet finus,
 Et prole tantâ digna Majestas Patris.
 Quàm dulce collo pondus incumbet tuo?
 Quàm differere amplexibus? quantum *Hic* modò
 Flebitque spectabitque? Quis strepitus erit
 Tumultuantis gaudii? Quàm nunc putem,
 Aureſque & animos ore pendentes tuo?

Dum

Dum propriam nunc *Ipsæ* commemoras viam,
 Iterque quicquid vidit, aut fecit novum,
 Probasque populi vota, confutas metus,
 Et quanta fueras cura Fortunæ refers,
 Quamque innocentes suspicabamur Deos,
 Quàm mitis unda, quàm Tibi stratum mare,
 Lævis *Pyrene*, comis *Hispanus* fuit,
 Quodcunque de Te Fama narravit loquax,
 Quodcunque finxit. Parcè trepidanti *Angliæ*,
 Quisquis severus es Patriæ Censor nimis,
 Hunc Charitas creavit, hunc Fides Metum,
 Nec curiosa nostra, sollicita fuit.

Ceu Mater alma Filium emittens suum,
 Omnes fufurros captat, & cudit sibi
 Quod porrò metuat, ipsum & hoc pavet procul,
 Et quicquid oculos habeat, haud tutum putat.

Nunc si quid olim Vota suggererent Boni,
 Sperâsse gaudet, five quid dubius Timor
 Offendit, hîc errâsse vel gaudet magis,
 Spectaculo jam tota perfruitur suo,
 Tantoque fidos Pignore absolvit Deos.

Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.

In JUVENEM NOBILEM
SIDNEIUM,
CAROLI MONTACUTI
FRATREM,

Occisum à *Batarvis* in Navali Prælio Anno 1672.

O D E.

Mater Defuncti, & Umbra.

M. **D**UM noctis tenebræ & grata silentia
Componunt oculos, dum lacrymis bonus

Irrepat sopor, astas

O spes atque Decus Tuis.

U. Te, Mater, vacuâ solor imagine:

Nec me restituunt fata, sed opprimi

Te mœrore Diurno

Nocturnoque vetat Deus.

M. At saltem in patriâ debueras domo

Extingui, in patriâ debuerant domo

Te flevisse Sorores

Planctus inter & Oscula.

U.

U. Sic viles animas, sic timidos mori

Lethæo tacitum condit in alveo

Fatum: Mene supremo

Linquat Laudis Amor Die?

M. Quid, *Sidneje*, juvat fervor, & ultimo

Partum Marte decus, quem loca squalida,

Quem tetraë Stygis ulva,

Cocytusque tenet Lacus?

U. His me Fama locis extulit, inferens

Diis confanguineis. Me comitem accipit

Clarâ quâ micat ingens

Sandovicus adoreâ.

M. Quin *Belga* haud meruit talia; Sanguine

Non æquo intumuit Pontus, & infimâ

Nostrum fæce cruorem

Misceri doluit Mare.

U. At cœlo placuit. Tu pia nœniis

Jam parce, atque vale: me subitus vocat

Portæ stridor Eburnæ,

Et surgens pelago Dies.

P O C C O C K I U S.

DUM cæde tellus luxuriat Ducum
Meum *Pococki* barbiton exigit,

Manesque Musam fastuosam

Sollicitant pretiosiores.

Alter virentum proruat agmina

Sonora Thracum, donaque Phillidi

Agat puellas, heu decoris

Virginibus nimis invidenti.

Te nuda Virtus, Te Fidei pius

Ardor ferendæ, sanctaque Veritas

Per faxa, per pontum, per hostes

Præcipitant Asiæ misertum:

Cohors catenis quâ pia stridulis

Gemunt onusti, vel fude trans finum

Luctantur actâ, pendulive

Sanguineis trepidant in uncis.

Sentis ut edunt sibila, ut ardui

Micant Dracones, Tigris ut horridos

Intorquet ungues, ejulatque

In madido Crocodilus antro.

Vides

Vides Lacunæ sulphure lividos

Ardere fluctus, quâ stetit impiæ

Moles Goniorrhæ mox procellâ

Hauſta rubrâ, pluuiisſque flammis :

Quod iſta tellus ſi ſimiles Tibi

Si forte denos nutrierat Viros,

Adhuc ſtetiffet, nec vibrato

Dextra Dei tonuiſſet igne.

Quin nunc requiris tecta virentia

Nini ferocis, nunc Babel arduum,

Immane opus, creſcentibuſque

Vertice fideribus propinquum.

Nequicquam: Amici diſparibus ſonis

Eludit aures neſcius Artifex,

Linguaſque miratur recentes

In patriis peregrinus oris.

Veſtitur hinc tot Sermo coloribus,

Quot Tu, *Pococki*, diſſimilis Tui

Orator effers, quot viciffim

Te memores celebrare gaudent.

Hi non tacebunt quo Syriam Senex

Percurrit æſtu raptus, ut arcibus

Non jam ſuperbis, & verendis

Indoluit Solymæ ruinis.

Quis corda pulsans tunc pavor hauserat!

Dolor quis arsit non sine gaudio,

Cum busta Christi provolutus

Ambiguus lachrymis rigaret!

Sacratur arbos multa *Pocockio*,

Locosque monstrans inquiet accola

Hæc quercus Hoseam supinum,

Hæc Britonem recreavit ornus.

Hic audierunt gens venerabilem

Ebræa Mosen, inde *Pocockium*

Non ore, non annis minorem,

Atque suam didicere linguam.

Ac sicut albens perpetuâ nive

Simul favillas, & cineres sinu

Eructat ardenti, & pruinis

Contiguas rotat Ætna flammæ;

Sic Te trementem, Te nive candidum

Mens intus urget, mens agit ignea

Sequi reluctantem Ioelē

Per tonitru, aeriæque nubes.

Annon pavescis, dum tuba Pallidum

Ciet Sionem, dum tremulum polo

Calcat astrum, atque incubanti

Terra nigrans tegitur sub umbrâ?

Quod agmen! heu quæ turma sequacibus

Tremenda flammis! quis strepitantium

Flictus rotarum est! O *Pococki*

Egregie, O animose Vatis

Interpres abstrusi, O simili ferè

Correpte flammâ, Te, quot imagine

Crucis notantur, Te, subacto

Christicolæ gravis *Ottomannus*

Gemens requirit, Te Babylonii

Narrant Poetæ, Te Pharetris Arabs

Plorat revulsis, & fragosos

Jam gravior ferit horror agros.

Quà Gesta nondum cognita Cæsaris,

Quà nec Maronis scripta, *Pocockius*

Ploratur ingens, & dolenda

Nestoreæ brevitæ Senectæ.

E. Smith, Ædis Chr. Alumnus.

F I N I S.

Lord North's Latin Poems at Eton.

Nov δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἰδὲ σὺν ἄλλωι ἄγῃ

A.D. 1747. Aetatis 15.

Inclutus et Musis suos memoratus in annos
Æacides binā laude canendus erit,
Scitè bella tulit, scitè convivia struxit,
Ille virum terror maximus, ille boum.
Et culler laterique ensis suspensus adhesit
Ille ministeriis aptus et ille suis.
Acer in arma ruit, neque enim prastantior alter
Aut coquere aut coctos ipse vocare cibos,
Usque ferox, parilique animi virtute petebat
Dardaniæque manus, Dardaniæque dapes.
Equis amicitiam Patroeli et laudat amorem?
Termauit stabilem certa culina fidem.
Nondum etenim semesa oculis vigilantibus astant,
Quæ posuit Dominus sustulit ossa comes.
Utile et castris, et idoneus ille culinæ,
Versabat docili tela verugue manu.
Fax erat in manibus pariterque in utrumque parata
Stat sive domos sive cremare cibos.
Felices! aris quondam communibus usi,
Communes pariter qui coluere focos.
Quid Troja potuere manus, cum in prælia Graios,
Hos patria laudes, hos dapis egit amor.
Certatim posuere epulas et vinâ ferebant.
Certatim cyathis incalvare duces.
Nec Britonæ quando arma vocant et bellicæ virtutis
Peniteat patinis invigilare suis.
Quin agite, accedat Stomacho fultura ruenti
Militis ut firmus permeat ossa vigor.
Hæc adeo celebrent Hostes convivia, cedit,
Angliaco cedit, Gallicæ rana bovi.

Non si bene nunc et olim

Sic erit ---- 1748 Aetatis 16

Pertinax et luxurians juvenitâ
Inter aequales, Sacharissa, turbas
Gratis formæ rosæque vultus
Prima nitore

Eriles, et (si decorant juventam
Ingeni vires) tibi sal facetus
Temperat formæ jubar, et caducos
Frontis honores.

Mane si desit Sacharissa circo
Displicet Circus juveni protervo
Sola nocturnos Sacharissa Castus
Sola Theatrum,

Novit et molles decorare saltus;
Ipsa sed flammæ tenues amoris
Ridet, et, secunda proci, fidelem
Despicit ignem.

At, cave; non si bene nunc et olim
Sic erit. tandem Venus et Cupido
Deserent, tandem vetulæ relinquent
Virginis ades.

Scilicet jam deducere motus
Vividos anni; neque nunc ocellus
Splendidè languet, teneroque visu ac-
cendit amorem.

Junior quædam Sacharissa, formæ
Arrogat laudes sibi; te, proconum
Indigens tandem veterisque jamæ
Indigæ torpes.

Nunc procul ridens "Ubi nunc proteroi"
Inquit "risus tibi" non amoris
"Nescit aversi meritas Cupido
Sumere penas.

"Sic eat quacunque genis puella
"Lubricis fidens, Venerisque victrix
"Studeat saevo cruciare amantem
"Pectora ludo.

Peccare docentes

Historias A.D. 1748. Aet. 16.

Pudenter lege, vel culpa est legisse; luto so-
si de fonte bibas, aut ferenda sitis.

Prodest aut Doctrina, nocet, menti illa medelam

Saepe, agra, et sana toxica ferre solet.

Impudens lectis libris insanit, Iherus.

Ridiculus misera sedulitas Eques.

Quantum stultitia, quantumque furoris adhaerit;

Ingerit in cerebrum quam mala multa sum.

Cur aliquis legisti, aut non sapientia major,

Adfuit? ah, peius quam didicisse nihil.

Scilicet Arthuri crummas longosque dolores

Quaris et Orlandi vulnera dura pati:

Nec satis est equiti laetis victoria pennis,

Adsit Amor, Marti sit comes alma Venus.

Te solites perhibens flammis arsisse lubentes

Ductamque e stabulis depericisse Deam;

Nempe ut Pygmalion, hoc Otobi callide fingit
Namen, et ipse tuum diligis auctor opus
At Hispana magnum sterilitque heu terra Gigantum
Nulla petenti equiti, nulla pericula dabit
Dira tibi Colchis patriam nunc gravior esset
Et Cadmi armato milite terra ferax.
Si non hostis adest, debellas fortis amicos
Non vir quem possis, vincere vincis oves.
Sedule nequicquam et sudoris prodige vanum
O mugas nimium fortiter aure tuas.
Non te jam expectant laurus, non premia palmarum
Victori post tot praelia visus adest.
Scriptor ubi iniecit dementis semina morbi
In Britonas vitii defluit atra lues.
Personat acria immundus canacula rates,
Urbeoque obscuro nobilis eloquio
Promoveat heu! vitium bene qui docuit
Vix sumimus scelera, hic si fugienda cavemus
O, multis pariter, pariterque O moribus haec
Gratia quos odit, hic bene Phœbus amat
Desinite a poetis ne mori doctrina fugetur
Ternis, et crimen sit letigisse tibros.

Ἄπας ἰδιὸν κέντρον ἔχει —

1740 - Olati 16.

Undique purpureis redolentes floribus honorem
Ut tepidans primo vere pererrat apertum
Haec violam jactant loca mollem, hiscilia
Mla sed doliis erubescere rosis;
Gramina diverso vident distincta colore,
Duo diversa magis gramina, pulchra magis
Floribus et variis variis funduntur odores,
Et nimia incertam copia lapsa aperem.

hic ubi formosas jactat Britannia nymphas,
Regia Acidalia semper amata Dea,
Necis majores cui maris dicere laudes,
huc omnes laudem promovere illam.
Pulchra quidem Laura est, necnon et Lydia pulchra
Pulchrior astalis pulchrior Aula modis
Hæc en blanditiis, hæc majestate superbit
Illa leves juvenes allicit, illa domat.
Cyene, quæ jactet liquidam magis illa vocem
Ore illic flumini candidiora luis
Montana ut pinus, tenuis proceraque Phyllis
Incedit miseris suspicienda procis.
Chlori, quidem parva es, sed non tua gloria parva
Et viola in prætis roscida serpsit humi.
At non Clarissa nitido coma defluit auro
Non linere genas lilia mista rosis
Non pars ulla nitet Clarissæ at tota uniscat;
Dum coma dum facies duplicet, ipsa placet.
Unde amor iste tepens in pectore fiat, amator
Vescit, sed fieri sentit et emoritur;
Quisquis eris, durus nimium contemptor amoris,
Non omni intactum vulnere pectus erit;
Spernes, forte quidem Clarissam at Phyllida amabis
Nunquam, dum superest femina decet amor.
Aut oculis, roseæve cades nova victima malæ
Aut voce aut nigra mox capere comâ.
Omni bus haud eadem tribuit Venus arma, sed omnes
Ut certo cedant vulnere munus habent.
Hoc et juris habent, heu! tela Cupidinis; ieta
Quæque valet vario, quæque vagitta nocet.

